د پیدایښت کِتاب ـ د تورات شریف اول کِتاب

پیژندګلو

تورات شریف د پینځو کتابونو مجموعه ده، او پیدایښت د تورات شریف اولنے کِتاب دے چې د حضرت موسیٰ علیه السلام په وسیله لیکلے شوے دے. هر څوک غواړی چې په دې موضوع خپل ځان پوهه کړی چې دې دُنیا ته د کوم ځائ نه راغلے دے او څنګه پیدا شوے دے. نو دا موضوع د پیدایښت په کِتاب کښې بیان شوې ده. په دې کِتاب کښې مونږ ګورو چې خُدائ پاک خالِق او مالِک دے، او دا هر څۀ چې موجود دی دا هم هغۀ پیدا کړی دی. هغۀ انسان اشرف‌المخلوقات پیدا کړو د دې مقصد دپاره چې د عبادت په ذریعه د هغۀ سره تعلق جوړ کړی. مونږ ته د پیدایښت کِتاب دا هم را په ګوته کوی چې انسان څنګه په ګناه، مرګ او په مصیبت کښې راګېر شو او دا هم چې خُدائ پاک حضرت اِبراهیم او د هغۀ اولاد سره دا لوظ وکړو چې خپله د خلاصون منصوبه ورته څرګنده کړی. په کِتاب مقدس یعنې په دې آسمانی کِتاب کښې مشهورې قیصې ذکر شوې دی چې شروع یې د حضرت آدم علیه السلام او بی‌بی حوا، حضرت نوح علیه السلام، حضرت اِبراهیم علیه السلام، حضرت اِسحاق علیه السلام، حضرت اِسمٰعیل علیه السلام، حضرت یعقوب علیه السلام او اختتام یې د حضرت یوسف علیه السلام د ژوندون سره شوے دے. خو د پیدایښت کِتاب صرف د قیصو کِتاب نۀ دے چې د دې نه شروع شوے دے چې په تېرو زمانو کښې څۀ موجود وو او یا څۀ نۀ وو. بلکې مونږ ته دا معلومات راکوی چې دُنیا څنګه پیدا شوه او د انسان په ژوند کښې ګناه څنګه راغله. دا یو لیکل شوی تاریخ دے. دا تاریخ په پنځوسو بابونو کښې په داسې شکل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره تشریح شوے دے چې د هر انسان پام ځانته را ګرځوی. خُدائ دې وکړی چې د
دې کِتاب تلاوت ستاسو دپاره د برکت سبب وګرځی او د تل ژوندون هغه نعمت مو په
برخه شی کوم چې خُدائ پاک غواړی تاسو ته یې درکړی. د حفظ کولو دپاره ۶:۱۵
آیت، "ابرام په مالِک خُدائ ایمان راوړو او دا د هغۀ دپاره په صداقت حساب شو."

د پیدایښت واقعه

۱ ۱ په شروع کښې چې کله خُدائ پاک ټول کائنات پېدا کړو، ۲ زمکه خالی وه
او هیڅ په کښې نۀ وُو. سمندر هر څۀ ګېر کړی وُو. او هر څیز په توره تیارۀ کښې پټ وو
او د خُدائ پاک روح په اوبو حرکت کولو. ۳ بیا خُدائ پاک حُکم وکړو چې، "رڼا دې
شی،" نو رڼا شوه. ۴ خُدائ پاک په دې لیدو خوشحاله وو. بیا هغۀ رڼا د تیارې نه جدا
کړه، ۵ او په رڼا یې "ورځ" نوم کېښودو او په تیارۀ یې "شپه." شپه تېره شوه او سحر
شو. دا وړومبۍ ورځ وه. ۶ بیا خُدائ پاک حُکم وکړو چې، "د پاسنو او لاندینو اوبو تر
مینځه دې فضا جوړه شی." ۷ نو هم داسې وشول. نو خُدائ پاک فضا جوړه کړه
چې لاندې اوبۀ د پاس اوبو نه جدا وی. ۸ هغۀ په دې چت "آسمان" نوم کېښودو. شپه
تېره شوه او سحر شو. دا دویمه ورځ وه. ۹ بیا خُدائ پاک حُکم وکړو، "د آسمان
لاندې اوبۀ دې په یو ځائ راغونډې شی، نو اوچه به راښکاره شی." نو هم داسې وشول.
۱۰ هغۀ په اوچه "زمکه" نوم کېښودو او په یو ځائ راغونډو شوو اوبو یې "سمندر" نوم
کېښودو. او خُدائ پاک د دې په لیدو خوشحاله وو. ۱۱ بیا هغۀ حُکم وکړو، "زمکه دې
هر قِسم بوټی رازرغون کړی، هغه ټول بوټی چې غله او مېوه به کوی." نو هم داسې
وشول. ۱۲ نو زمکې هغه هر قِسم بوټی زرغون کړل کوم چې غله او مېوه کوی او
خُدائ پاک د دې په لیدو خوشحاله وو. ۱۳ شپه تېره شوه او سحر شو. دا دریمه ورځ
وه. ۱۴ بیا خُدائ پاک حُکم وکړو، "ځلېدونکی څیزونه دې په آسمان کښې راښکاره
شی چې ورځ د شپې نه جدا کړی او چې د ورځو، میاشتو او د کالونو دپاره نښې شی،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۵ دا به په آسمان کښې زمکې ته ځليږى.“ نو هم داسې وشول. ۱۶ نو خُدائ پاک هغه
دوه غټې ځلېدونکى څيزونه جوړ کړل، نمر به د ورځې ځليږى او سپوږمۍ به د شپې
ځليږى، هغۀ ستورى هم پېدا کړل. ۱۷ هغۀ دا ځلېدونکى څيزونه په آسمان کښې مقرر
کړل چې زمکې له رڼا ورکوى، ۱۸ چې په ورځ او شپه باندې اختيار ولرى او رڼا د
تيارې نه جدا کړى. او خُدائ پاک د دې په ليدو خوشحاله وو. ۱۹ شپه تېره شوه او
سحر شو. دا څلورمه ورځ وه. ۲۰ بيا خُدائ پاک حُکم وکړو، ”سمندر دې د ډېر قِسم
ساه اخستونکى څيزونو نه ډک شى او هوا دې د مارغانو نه ډکه شى.“ ۲۱ نو خُدائ
پاک غټې سمندرى بلاګانې پېدا کړې، هر قِسم ساه لرونکى څيزونه چې په اوبو کښې
اوسيږى او هر قِسم مارغان يې پېدا کړل. او خُدائ پاک د دې په ليدو خوشحاله وو. ۲۲
او خُدائ پاک برکت ورکړو او د اوبو مخلوق ته يې وفرمائيل چې، ”ډېر شئ او سمندر
ډک کړئ،“ او مارغانو ته يې وفرمائيل چې، ”زيات شئ.“ ۲۳ شپه تېره شوه او سحر
شو. دا پينځمه ورځ وه. ۲۴ بيا خُدائ پاک حُکم وکړو، ”زمکه دې هر قِسم څاروى او
ځنګلى، واړۀ او غټ ځناور پېدا کړى.“ نو هم داسې وشول. ۲۵ نو خُدائ پاک دا ټول
ځناور، څاروې او خزنده پېدا کړل او هغه د دې په ليدو خوشحاله وو. ۲۶ بيا خُدائ
پاک وفرمائيل، ”اوس به مونږ انسان د خپل صورت په شان جوړ کړُو چې زمونږ په
شان شى. هغوئ به په کبانو، مارغانو او په ټولو ځناورو، څاروو او ځنګلى، وړو او غټو
ځناورو باندې اختيار لرى.“ ۲۷ نو خُدائ پاک بنى آدم پېدا کړل او د خپل صورت په
شان يې جوړ کړل. هغوئ يې نر او ښځه پېدا کړل، ۲۸ برکت يې ورکړو او وې فرمائيل،
”ډېر بچى پېدا کړئ، نو ستاسو اولاد به په ټوله دُنيا کښې اوسيږى او زمکه به د هغوئ په
لاس کښې وى. زۀ تاسو له په کبانو، مارغانو او په ټولو ځناورو باندې اختيار درکوم.
۲۹ ما تاسو له د خوراک دپاره هر قِسم غله او هر قِسم مېوې پېدا کړې دى، ۳۰ خو
ټولو ځنګلى ځناورو او ټولو مارغانو له ما د خوراک دپاره واښۀ او شنۀ بوټى پېدا کړې
دى.“ نو هم داسې وشول. ۳۱ خُدائ پاک دا ټول څيزونه وکتل او هغه ډېر خوشحاله
وو. شپه تېره شوه او سحر شو. دا شپږمه ورځ وه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲ ۱ نو داسې د ټول کائنات جوړېدل پوره شُو. ۲ خُدائ پاک خپل ټول کارونه
پوره کړل او په اوومه ورځ يې څۀ ونۀ کړل. ۳ هغۀ اوومې ورځې له برکت ورکړو او
مقدسه يې وګرځوله، ځکه چې هغۀ په اوومه ورځ پېدايښت پوره کړو او څۀ يې ونۀ کړل.
۴ او داسې ټول کائنات پېدا شول.

د عدن باغ

کله چې مالِک خُدائ، خُدائ پاک ټول کائنات جوړ کړل، ۵ په زمکه هيڅ قِسم بوټے
نۀ وو او هيڅ تخم زرغون شوے نۀ وو، ځکه چې هغۀ باران نۀ وو ورولے او د زمکې د
کروندې هم څوک نۀ وُو. ۶ خو اوبۀ به د زمکې نه راوتلې او زمکه به يې اوبۀ کوله.
۷ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک د زمکې نه خټۀ خاوره واخستله او آدم يې ترې نه جوړ
کړو. خُدائ پاک د هغۀ په سپېږمو کښې د ژوند ساه پو کړه او آدم ژوندے نفس جوړ
شو. ۸ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک په عدن کښې يو باغ وکَرلو او هغه پېدا کړے آدم
يې په کښې مقرر کړو. ۹ هغۀ هلته هر قِسم ښائسته او ميوه‌دارې ونې راشنې کړلې.
هغۀ د باغ په مينځ کښې ژوند ورکوونکې ونه او د ښۀ او بد پوهه ورکوونکې ونه ولګوله.
۱۰ په عدن کښې يو درياب به باغ اوبۀ کولو، د عدن بل طرف ته دا په څلورو سيندونو
کښې تقسيم شوے وو. ۱۱ د وړومبی سيند نوم فيسون دے، دا د حويلۍ ټول مُلک نه
تېرېږی. ۱۲ سوچه سرۀ زر، خوشبودار عطر او اونيکس کانې دلته ملاوېږی. ۱۳ د
دوېم سيند نوم جيحون دے، دا د کوش ټول مُلک نه تېرېږی، ۱۴ درېم سيند دجله دے،
چې د اسور نمرخاتۀ طرف نه تېرېږی او څلورم د فرات سيند دے. ۱۵ مالِک خُدائ،
خُدائ پاک آدم په باغ عدن کښې مقرر کړو چې په باغ کښې کَرل رېبل کوی او ساتنه يې
کوی. ۱۶ مالِک خُدائ، خُدائ پاک هغۀ ته حُکم وکړو، "تۀ د باغ د هرې ونې ميوه
خوړے شې، ۱۷ خو د هغې ونې نه بغير کومه چې د ښۀ او بد د پېژندګلو پوهه ورکوی.
چې هيڅکله د هغې ونې ميوه ونۀ خورې، کۀ تا وخوړه، نو په هغه ورځ به مړ شې." ۱۸
بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک وفرمائيل، "د آدم دپاره يواځې اوسېدل ښۀ نۀ دی. زۀ به د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغهٔ دپاره یوه ښهٔ ملګرې جوړه کړم چې د هغهٔ مدد به کوی.“ ۱۹ نو هغهٔ د زمکې نه څهٔ
خاوره واخستله او ټول ځناور او مارغان یې ترې نه جوړ کړل. هغه یې بیا آدم له
راوستل چې وګوری چې څهٔ نومونه ورباندې ږدی، او آدم چې په هر ژوندی څیز څهٔ نوم
کېښودو نو هم هغه یې نوم شو. ۲۰ نو آدم په ټولو مارغانو او ځناورو نومونه کېښودل،
خو د آدم دپاره یوه ښهٔ ملګرې نهٔ وه پیدا شوې چې د هغهٔ مدد وکړی. ۲۱ بیا مالِک
خُدائ، خُدائ پاک په آدم دروند خوب راوستلو او چې آدم اودهٔ شو، نو هغهٔ د آدم نه یوه
پوښتۍ راوویسته او هغه ځائ یې ورله په غوښه ډک کړو. ۲۲ بیا مالِک خُدائ، خُدائ
پاک د آدم د پوښتۍ نه یوه ښځه پیدا کړه او هغهٔ له یې راوستله. ۲۳ نو آدم وفرمائیل،
”واه، دا هم زما په شان ده. او زما په شان بدن دے. د دې نوم ”ښځه“ دے، ځکه چې دا
د بنی آدم نه راویستلے شوې ده.“ ۲۴ په دې وجه به سړے خپل مور پلار پرېږدی او د
خپلې ښځې سره به یو ځائ شی، او دواړه به یو بدن شی. ۲۵ سړے او ښځه دواړه
بربنډ وُو، خو د یو بل نه یې پړده نهٔ کوله.

د بنی آدم نافرمانی کول

۳ ۱ مالِک خُدائ، خُدائ پاک چې څومره ځناور پیدا کړی وُو مار په کښې د ټولو نه
چالاک وو. مار د ښځې نه تپوس وکړو، ”دا رښتیا دی څهٔ چې تاسو ته خُدائ پاک
فرمائیلی دی چې د باغ د هرې یوې ونې مېوه مهٔ خورئ؟“ ۲ ښځې جواب ورکړو،
”مونږ ته په باغ کښې د هرې ونې نه د مېوې خوړلو اجازت شته، ۳ خو د هغه ونې د
مېوې نه بغیر چې د باغ په مینځ کښې ده. خُدائ پاک مونږ ته فرمائیلی دی چې د هغې
ونې مېوه ونهٔ خورئ او نه لاس وروړئ، کهٔ داسې مو وکړل نو مرهٔ به شئ.“ ۴ مار
جواب ورکړو، ”تاسو به یقیناً نهٔ مرئ. ۵ خُدائ پاک دا ځکه فرمائیلی دی، چې هغهٔ ته
پته ده کهٔ تاسو د دې مېوه وخوړه نو ستاسو سترګې به وغړېږی، د خُدائ پاک په شان
به شئ او په ښهٔ او بد به پوهه شئ.“ ۶ چې ښځې ونه ولیده نو په زړهٔ کښې یې راغلل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې دا ونه دومره ښکلې ده، مېوه به يې څومره خوَږه وی او څومره مزه به وکړی چې هوښيار شُو. نو لږه مېوه يې ترې وشوکوله او وې خوړله. بيا يې لږه ترې نه خاوند له هم ورکړه ځکه چې هغه ورسره وو او هغهٔ هم وخوړه. ۷ چې دا يې څنګه وخوړه، نو د دوئ سترګې وغړېدلې او پته ورته ولګېده چې دوئ خو بربنډ دی، نو دوئ د اينځر پاڼې وګنډلې او ځانونه يې پرې پټ کړل. ۸ د ماښامی په نرئ نرئ هوا کښې دوئ د مالِک خُدائ، خُدائ پاک د راتلو آواز واورېدو، نو دوئ په ونو کښې پټ شول. ۹ خو مالِک خُدائ، خُدائ پاک آدم له آواز ورکړو، "تهٔ چرته يې؟" ۱۰ هغهٔ ورته وفرمائيل، "ما په باغ کښې ستا د راتلو آواز واورېدو، نو زهٔ وېرېدم او ستا نه پټ شوم، ځکه چې بربنډ وم." ۱۱ نو خُدائ پاک ترې تپوس وکړو، "تا ته چا ووئيل چې تهٔ بربنډ يې؟ تا هغه مېوه وخوړه څهٔ چې د کومې نه ما منع کړې وې؟" ۱۲ آدم جواب ورکړو، "کومه ښځه چې تا زما سره کړې ده هغې ما له هغه مېوه راکړه، نو ما وخوړه." ۱۳ نو مالِک خُدائ، خُدائ پاک د ښځې نه تپوس وکړو، "تا ولې داسې وکړل؟" هغې ورته وفرمائيل، "زهٔ خو مار دوکه کړم او ما وخوړله."

د خُدائ پاک د اِنصاف فېصله کول

۱۴ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک مار ته وفرمائيل، "د دې کار په وجه به ستا دا سزا وی، په ټولو ځناورو کښې به صرِف تهٔ لعنتی شې. د اوس نه به په خېټه تلل کوې او چې ترڅو ژوندے يې خاورې به خورې. ۱۵ زهٔ به ستا او د ښځې په مينځ کښې دشمنی پيدا کړم، د هغې او ستا اولاد به همېشه دشمنان وی. هغه به ستا سر چخنی کوی او تهٔ به هغه په پونده چيچې." ۱۶ او هغهٔ ښځې ته وفرمائيل، "زهٔ به ستا د اُميدوارئ تکليف او د ماشوم د زېږېدو درد زيات کړم. خو د دې باوجود، ستا شوق به خپل خاوند ته وی او هغه به په تا اختيار لری." ۱۷ او هغهٔ آدم ته وفرمائيل، "تا د ښځې خبره ومنله او هغه مېوه دې وخوړه چې د کومې نه ما منع کړے وې. ستا د عمل په وجه زمکه لعنتی شوه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د خپل خوراک دپاره به تۀ ټول عُمر په دې زمکه سخته خوارى کوې. ١٨ دا به ازغى او
مرکونډۍ زرغونوى او تۀ به ځنګلى بوټى خورې. ١٩ د سخت محنت او د تندى په
خولو به خپله روټۍ ګټې. تاسو د خاورو نه جوړ يئ او بيا به خاورې شئ.“ ٢٠ آدم په
خپله ښځه حوا نوم کېښودو، ځکه چې هغه د ټولو بنيادمو مور وه. ٢١ نو مالِک خُدائ
د آدم او د هغې د ښځې دپاره د ځناورو د څرمنې نه جامې جوړې کړې او ور وايې
غوستې.

د حضرت آدم او بى‌بى حوا د باغ عدن نه شړل

٢٢ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک وفرمائيل، ”بنى آدم زمونږ په شان شوے دے او اوس
د ښۀ او بد پوهه لرى. داسې ونۀ شى چې هغه خپل لاس اوږد نۀ کړى او د ژوند ورکونکى
ونې نه ميوه وخورى، او تل ژوندے پاتې شى.“ ٢٣ نو مالِک خُدائ، خُدائ پاک هغه د
عدن باغ نه وشړلو او د هغه زمکې کَرلو ربېلو ته يې ولېږلو چې د کومې د خاورې نه
جوړ وو. ٢٤ آدم يې بهر کړو او د باغ نمرخاتۀ طرف ته يې د وزرو والا مخلوق او يوه
اور لرونکې تُوره ودروله چې هر طرف ته به تاوېده، چې د ژوند د ونې د لارې حِفاظت
وکړى.

قائِن او هابيل

٤ ١ بيا آدم د حوا سره خملاستو، نو هغه اُميدواره شوه. او يو زوئ يې وشو او وې
فرمائيل، ”مالِک خُدائ زما مدد وکړو او زما زوئ وشو.“ نو هغې پرې قائِن نوم
کېښودو. ٢ وروستو يې بيا يو بل زوئ، هابيل وشو. هابيل شپون شو، خو قائِن زميدار
وو. ٣ څۀ موده پس، قائِن د خپل فصل څۀ حِصه راوړه او د مالِک خُدائ په حضور
کښې يې پېش کړه. ٤ بيا هابيل د خپلو ګډو وړومبے ګډُورے راوستو او حلال يې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړو او د تږولو نه ښهٔ اندامونه يې د مالِک خُدائ په حضور کښې پېش کړل. مالِک خُدائ
د هابيل نه رضا شو او د هغهٔ قربانى يې خوښه شوه، ۵ خو قائِن او د هغهٔ قربانى يې
نامنظوره کړه. قائِن د غصې نه تک سور شو او تندے يې تريو کړو. ۶ بيا مالِک
خُدائ قائِن ته وفرمائيل، ”تهٔ ولې دومره غصه يې؟ تا ولې تندے دومره تريو کړے دے؟
۷ کهٔ تا ښهٔ کړى وے، نو تهٔ به مسکے وې، خو تا بد کړى دى، نو ګناه په تا حمله
کولو ته تياره ده. دا په تا حُکم چلول غواړى، خو تهٔ پرې خامخا غالِب شه.“ ۸ بيا
قائِن خپل ورور هابيل ته ووئيل، ”ځه چې بهر پټو ته لاړ شُو.“ کله چې دوئ په پټو کښې
وُو، قائِن په خپل ورور حمله وکړه او وې وژلو. ۹ مالِک خُدائ د قائِن نه تپوس
وکړو، ”ستا ورور هابيل چرته دے؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته، ولې د ورور
خيال ساتل زما کار دے څهٔ؟“ ۱۰ بيا مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”دا تا څهٔ وکړل،
ستا د ورور وينه ما ته د زمکې نه فرياد کوى لکه چې بدل اخستل غواړى. ۱۱ په تا دې
لعنت وى. او د زمکې کَرل ربيل دې په تا نور بند وى ځکه چې تا خپل ورور ووژلو او د
هغهٔ وينه دې په زمکه باندې توئ کړه. ۱۲ کله چې تهٔ يوې کوې، نو زمکه به هيڅ پېداوار
نهٔ درکوى، تهٔ به بېکوره يې او په زمکه به يو ځائ بل ځائ ګرځې.“ ۱۳ نو قائِن مالِک
خُدائ ته ووئيل، ”دا سزا زما د برداشت نه بهر ده. ۱۴ تهٔ ما د زمکې نه وباسې او زهٔ به
ستا د مخ نه پناه شم، زهٔ به بېکوره يم او په زمکه به يو ځائ بل ځائ ګرځم، کهٔ څوک
مې وګورى نو ما به ووژنى.“ ۱۵ خو مالِک خُدائ جواب ورکړو، ”داسې نهٔ ده، کهٔ
څوک تا ووژنى، نو اووهٔ کسان به په بدل کښې وژلے شى.“ نو مالِک خُدائ په قائِن يوه
نښه ولګوله چې خلقو ته پته وى چې څوک يې ګورى نو نهٔ به يې وژنى. ۱۶ نو قائِن د
مالِک خُدائ د حضور نه لرې لاړو او د عدن نمرخاتهٔ طرف ته په يوه علاقه کښې
اوسېدو چې نوم يې ”مسافر“ وو.

د قائِن اولاد

۱۷ قائِن د خپلې ښځې سره خملاستو او يو زوئ يې وشو او حنوک نوم يې پرې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کېښودو. بيا قائِن يو ښار جوړ کړو او په دې ښار يې هم "حنوک" نوم کېښودو. ۱۸ د
حنوک نه عيراد پيدا شو، هغه د محوياائيل پلار وو، او د محوياائيل زوئ متوساائيل پيدا
شو، چې هغه د لمک پلار وو. ۱۹ د لمک دوه ښځې يوه عده او بله ضِله وه. ۲۰ د عده
نه يابل پېدا شو، چې د هغه خلقو پلار وو چې څاروی ساتی او په خېمو کښې اوسيږی.
۲۱ د هغهٔ ورور يوبل وو، هغه د هغو ټولو موسيقارانو پلار وو چې رباب او شپېلۍ
غږوی. ۲۲ د ضِله نه توبل‌قائِن پېدا شو، چې هغهٔ به د پيتلو او اوسپنې نه هر قِسم آوزار
جوړول. د توبل‌قائِن خور نعمه وه. ۲۳ لمک خپلو ښځو ته ووئيل، "عدې او ضِلې، زما
خبره واورئ، ما يو زلمے وژلے دے ځکه چې هغهٔ زهٔ وهلے وم. ۲۴ کهٔ د قائِن د
وژلو په بدل کښې اووهٔ کسان وژلے شی، نو زما د وژلو په بدل کښې به اووهٔ اويا کسان
ووژلے شی."

شيث او انوش

۲۵ د آدم او حوا يو بل زوئ وشو. هغې وفرمائيل، "خُدائ پاک د هابيل په ځائ ما له يو
زوئ راکړے دے، هغه هابيل کوم چې قائِن وژلے وو." نو په هغهٔ يې شيث نوم کېښودو.
۲۶ د شيث يو زوئ وشو چې په هغهٔ يې انوش نوم کېښودو. نو د دې نه پس خلقو د
مالِک خُدائ نوم په عبادت کښې اخستل شروع کړل.

د حضرت آدم اولاد

۵ ۱ دا د آدم د اولاد نسب‌نامه ده. کله چې خُدائ پاک بنی آدم پيدا کړو، هغه يې د
خپل ځان په شان پېدا کړو. ۲ هغوئ يې نر او ښځه پيدا کړل، بختور يې کړل او "بنی
آدم" نوم يې پرې کېښودو. ۳ کله چې آدم د يو سل ديرشو کالو وو، نو د هغهٔ يو زوئ
وشو چې د هغهٔ په شان وو او شيث نوم يې پرې کېښودو. ۴ د دې نه پس آدم اتهٔ سوه
کاله نور ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پيدا شول ۵ او د نههٔ سوه ديرشو کالو په عُمر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې په حق ورسېدو. ۶ کله چې شيث د يو سل پينځو کالو وو، د هغۀ زوئ انوش
پېدا شو، ۷ هغه نور اتۀ سوه اووۀ کاله ژوندے وو. د هغۀ نور بچی هم پېدا شول، ۸
او د نهۀ سوه دولسو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۹ کله چې انوش د لس کم
سلو کالو وو، د هغۀ زوئ قينان وشو، ۱۰ او انوش نور اتۀ سوه پينځلس کاله ژوندے
وو. د هغۀ نور بچی هم پېدا شول ۱۱ او د نهۀ سوه او پينځو کالو په عُمر کښې په حق
ورسېدو. ۱۲ کله چې قينان د اوياؤ کالو وو، د هغۀ يو زوئ محللاېل پېدا شو، ۱۳ او
قينان نور اتۀ سوه څلوېښت کاله ژوندے وو. د هغۀ نور بچی هم پېدا شول ۱۴ او د نهۀ
سوه لسو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۱۵ محللاېل د پينځو شپېتو کالو وو، چې
د هغۀ زوئ يارد پېدا شو، ۱۶ او هغه نور اتۀ سوه او دېرش کاله ژوندے وو. د هغۀ نور
بچی هم پېدا شول ۱۷ او د پينځۀ کم نهۀ سوو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۱۸
چې کله يارد د يو سل دوه شپېتو کالو وو، د هغۀ زوئ حنوک وشو، ۱۹ او بيا نور اتۀ
سوه کاله ژوندے وو. د هغۀ نور بچی هم پېدا شول ۲۰ او د نهۀ سوه دوه شپېتو کالو په
عُمر کښې په حق ورسېدو. ۲۱ کله چې حنوک د پينځو شپېتو کالو وو، د هغۀ زوئ
مِتهوشله پېدا شو. ۲۲ د دې نه پس، حنوک درې سوه کاله د خُدائ پاک په ملګرتيا
کښې ژوندے وو او نور بچی يې هم پېدا شول. ۲۳ د هغۀ ټول عُمر درې سوه پينځۀ
شپېتۀ کاله وو. ۲۴ حنوک خپل ژوند د خُدائ پاک په ملګرتيا کښې تېر کړو او د هغې
نه پس خلقو ونۀ ليدو، ځکه چې هغه خُدائ پاک خپل ځان ته پورته اوچت کړو. ۲۵
کله چې مِتهوشله د يو سل اووۀ اتيا کالو وو، د هغۀ زوئ لمک پېدا شو، ۲۶ او هغه نور
اووۀ سوه او دوه اتيا کاله ژوندے وو، د هغۀ نور بچی هم پېدا شول ۲۷ او د نهۀ سوه
نهۀ شپېتو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۲۸ کله چې لمک د يو سل دوه اتيا کالو
وو، د هغۀ يو زوئ وشو، ۲۹ لمک ووئيل، ”دا ماشوم به مونږ له د مالِک خُدائ لعنتی
کړے شوې زمکې د سختې خوارئ نه آرام راکړی.“ نو د هغۀ نوم يې نوح کېښودو. ۳۰
لمک نور پينځۀ کم شپږ سوه کاله ژوندے وو. د هغۀ نور بچی هم پېدا شول ۳۱ او د
اووۀ سوو اووۀ اوياؤ کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۳۲ د پينځۀ سوو کالو عُمر نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پس د نوح درې زامن وشول، شیم، حام او یافت د دوئ نومونه وُو.

د بنی آدم بد عملونه

۶ ۱ کله چې بنی آدم په ټوله دُنیا کښې خوارۀ شول، نو د دوئ لوڼه پېدا کېدې، ۲
نو څۀ آسمانی مخلوق دا ښائسته پېغلې ولېدې، د خوښې پېغلې یې ترې بوتلې او وادۀ یې
کړې. ۳ بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زۀ به بنی آدم نۀ پرېږدم چې هغوئ دې همېشه
دپاره ژوندی وی، دا فانی مخلوق دے. د نن نه پس به دوئ د شپږ شلو کالو نه زیات
ژوندی نۀ وی.“ ۴ په هغه ورځو کښې او هم داسې وروستو، په زمکه دېوان وُو چې
هغوئ د بنیادمو د ښځو او د آسمانی مخلوق بچی وُو. هغوئ د هغه وخت تکړه او
مشهور خلق وُو. ۵ چې کله مالِک خُدائ وکتل چې هر یو کس په دُنیا کښې بدعمله
وو او هر وخت د دوئ خیالونه بد وُو، ۶ نو هغه په خپلو کړو پښېمانه شو چې دوئ یې
پیدا کړل او په زمکه یې آباد کړل. د هغۀ زړۀ مات شو ۷ نو هغۀ وفرمائیل، ”زۀ به دا
خلق چې ما پیدا کړی دی د زمکې د مخ نه لرې کړم او ورسره څناور او مارغان هم،
څکه چې زۀ ډېر پښېمانه یم چې ما دوئ پیدا کړل.“ ۸ خو مالِک خُدائ د نوح نه رضا
وو.

حضرت نوح

۹-۱۰ دا د نوح قیصه ده. د هغۀ درې زامن وُو، شیم، حام او یافت. نوح هیڅ غلطی نۀ
وه کړې او د خُدائ پاک په ټول مخلوق کښې هغه ایک یو نېک او صادق سړے وو. هغۀ
د خُدائ پاک سره ملګرتیا وه، ۱۱ خو نور ټول خلق د خُدائ پاک د سیدها لارې نه لرې
وُو او هر طرف ته زور او ظلم وو. ۱۲ خُدائ پاک چې دُنیا وکتله نو د خلقو د بدعملۍ
نه ډکه وه، څکه چې خلق د سیدها لارې نه لرې وُو. ۱۳ خُدائ پاک نوح ته وفرمائیل،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

”ما د ټولو بنيادمو د ختمولو فيصله کړې ده. زۀ به دوئ ټول تباه کړم، ځکه چې دُنيا د
دوئ د بدعملۍ نه ډکه ده. ۱۴ د ځان دپاره د ښۀ لرګی نه يوه لويه کشتۍ جوړه کړه،
کوټې په کښې جوړې کړه او دننه او بهر يې په تارکولو لېوه کړه. ۱۵ دا کشتۍ يو سل
پينځۀ څلويښت ګزه اوږده، څلېريشت ګزه پلنه او څوارلس ګزه اوچته جوړه کړه. ۱۶
کشتۍ له چت هم جوړ کړه او چت يې د سر نه اوولس اِنچې په ترخ جوړ کړه. دا درې
چتيزه جوړه کړه او يو طرف ته دروازه هم په کښې پرېږده. ۱۷ ګوره، زۀ به يو سېلاب
راولم چې په زمکه ټول مخلوق تباه شی. هر ساه لرونکے څيز به مړ شی، ۱۸ خو زۀ تا
سره لوظ کوم، د خپلې ښځې سره کشتۍ ته وخېژه، خپل زامن او د هغوئ ښځې هم
وخېژوه. ۱۹-۲۰ د هر قِسم ځناورو او مارغانو نه يو نر او يوه ښځه هم کشتۍ ته
وخېژوه، چې د دوئ نسل باقی پاتې شی. ۲۱ د ځان او دوئ دپاره هر قِسم خوراک
راجمع کړه.“ ۲۲ نو نوح هم هغه شان وکړل چې څنګه خُدائ پاک حُکم ورکړے وو.

لوئ سېلاب

۷ ۱ بيا مالِک خُدائ نوح ته وفرمائيل، ”د خپل ټول بال بچ سره کشتۍ ته وخېژه، ما
ته پته ده چې يواځې تۀ په ټوله دُنيا کښې هغه صادق سړے يې چې ښۀ عمل کوې. ۲ د
هر قِسم حلال ځناورو نه اووۀ جوړې واخله، خو د هر قِسم حرام ځناورو نه صِرف يوه
يوه جوړه واخله. ۳ او هر قِسم مارغانو نه هم اووۀ جوړې واخله، د دې دپاره چې هر
قِسم ځناور او مارغان په مخ د زمکې ژوندی پاتې شی. ۴ د نن نه اووۀ ورځې پس به
زۀ باران راولم چې څلويښت شپې او څلويښت ورځې به ورېږی، د دې دپاره چې ټول
ژوندی د زمکې د مخ نه ورک کړم.“ ۵ نو نوح هغه هر څۀ وکړل چې څنګه مالِک
خُدائ ورته حُکم ورکړے وو. ۶ نوح د شپږو سوو کالو وو چې په زمکه سېلاب
راغلو. ۷ نو په هغه وخت نوح او د هغۀ ښځه، د هغۀ زامن او د هغوئ ښځې کشتۍ ته
وختل چې د سېلاب نه ځان بچ کړی. ۸ د هر قسم حلالو او حرامو ځناورو او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مارغانو او خزندو نه، جوړه جوړه نر او ښځه (۹) نوح کشتۍ ته وخېژول، لکه چې څنګه
خُدائ پاک حُکم ورکړے وو. (۱۰) اووهٔ ورځې پس سېلاب راغلو. (۱۱) چې کله نوح د
شپږو سوو کالو وو، نو د دوېمې مياشتې په اوولسمه ورځ د زمکې لاندې د بې‌شمېره
چينو خولې راخلاصې شوې او د آسمان ټولې طوفانی دروازې راخلاصې شوې، (۱۲) او
په زمکه څلوېښت ورځې او شپې باران وشو. (۱۳) هم په هغه ورځ نوح او د هغهٔ ښځه، د
هغهٔ درې زامن، شيم، حام او يافت او د هغوئ ښځې ټول کشتۍ ته وختل. (۱۴) د دوئ
سره هر قِسم ځاروی او ځنګلی ځناور، واړهٔ او غټ او هر قِسم مارغان هم وُو. (۱۵) د
هر قِسم ژوندی ځيزونو جوړې د نوح سره کشتۍ ته وختلې، (۱۶) چې څنګه خُدائ پاک
حُکم ورکړے وو. بيا مالِک خُدائ په نوح پسې دروازه بنده کړه. (۱۷) څلوېښت ورځې په
زمکه سېلاب وو، اوبهٔ ډېرې زياتې شوې او کشتۍ يې اوچته کړه. (۱۸) اوبهٔ زياتې شوې
او کشتۍ د اوبو دپاسه ګرځېده. (۱۹) اوبهٔ دومره زياتې شوې چې لوړ لوړ غرونه يې پټ
کړل، (۲۰) اوبهٔ دومره وختلې چې تقريباً د غرونو د سرونو نه اتهٔ ګزه اوچتې شوې. (۲۱)
په زمکه هر ژوندے ځيز مړ شو، ټول مارغان، ځناور او ټول بنی آدم. (۲۲) په زمکه هر
ژوندے مخلوق مړ شو. (۲۳) مالِک خُدائ هر ژوندے ځيز د زمکې د مخ نه ورک کړو،
بنی آدم، ځناور او مارغان. خو صِرف نوح او هغه ژوندی ځيزونه چې د هغهٔ سره په
کشتۍ کښې وُو ژوندی پاتې شول. (۲۴) او اوبهٔ د يو نيم سل ورځو پورې نهٔ کمېدلې.

د سېلاب ختمېدل

۸ (۱) نوح، د هغهٔ بال بچ او هغه ټول ځناور کوم چې په کشتۍ کښې وُو د خُدائ پاک
هېر نهٔ وُو، هغهٔ په زمکه هوا راوستله، نو اوبهٔ په کمېدو شوې. (۲) د زمکې لاندې د چينو
خولې او د آسمان طوفانی دروازې بند شوې. باران ودرېدو، (۳) او اوبهٔ ورو ورو په يو
نيم سل ورځو کښې کمې شوې. (۴) د اوومې مياشتې په اوولسمه ورځ کشتۍ د ارارط
په علاقه کښې په يو غرهٔ ودرېده. (۵) اوبهٔ کمېدې او د لسمې مياشتې په وړومبۍ ورځ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

غرونو څُوکې راڅرګندې شوې. ۶ څلوېښت ورځې پس نوح د کشتۍ کړکۍ کولاو کړه
۷ او يو کارغهٔ يې والوځولو. هغه واپس رانهٔ غلو، خو په هوا کښې تر هغې پورې اخوا
دېخوا ګرځېدو چې د زمکې نه اوبهٔ اوچې شوې. ۸ په دې دوران کښې، نوح
ګوګوشتکه والوځوله چې وګورى چې اوبهٔ ختمې دى کهٔ نه، ۹ خو اوبو تر اوسه
پورې زمکه پټه کړې وه او ګوګوشتکې د پښو لګولو ځائ پيدا نهٔ کړو. نو واپس راغله او
نوح لاس بهر کړو او ځان سره يې کشتۍ کښې کښېنوله. ۱۰ د اووهٔ ورځو اِنتظار نه
پس هغهٔ بيا ګوګوشتکه والوځوله. ۱۱ او په ماښامى کښې هغهٔ ته واپس راغله او په
مخُوکه کښې يې شنه د زيتُونو پاڼه نيولې وه. نو نوح ته پته ولګېده چې اوبهٔ کمې شوې
دى. ۱۲ هغهٔ بيا نور اووهٔ ورځې اِنتظار وکړو او يو ځل بيا يې ګوګوشتکه والوځوله،
خو دا ځل واپس رانهٔ غله. ۱۳ چې کله نوح د شپږو سوو او د يو کال شو، نو د وړومبۍ
مياشتې په وړومبۍ ورځ، اوبهٔ اوچې شوې. نوح د کشتۍ د چت يوه حِصه کولاو کړه،
نظر يې واچولو او چې يې وکتل نو زمکه په اوچېدو وه. ۱۴ د دويمې مياشتې په
اوويشتمه ورځ زمکه بېخى اوچه وه. ۱۵ نو خُدائ پاک نوح ته وفرمائيل چې، ۱۶ ”د
خپلې ښځې، خپلو زامنو او د دوئ د ښځو سره د کشتۍ نه بهر لاړ شه. ۱۷ ټول مارغان
او ځناور هم د ځان سره کوز کړه، چې نور بچې پيدا کړى او په ټوله زمکه باندې خوارهٔ
شى.“ ۱۸ نو نوح د خپلې ښځې، خپلو زامنو او د دوئ د ښځو سره د کشتۍ نه کوز
شُو. ۱۹ ټول ځناور او مارغان په خپله خپله ډله کښې د کشتۍ نه ووتل.

د حضرت نوح قربانى پېش کول

۲۰ نوح يوه قربانګاه جوړه کړه چې مالِک خُدائ ته قربانى پېش کړى، هغهٔ د هر قِسم
حلالو ځناورو او مارغانو نه يو يو را ونيولو، او حلال يې کړل، او په قربانګاه کښې يې
وسوزول. ۲۱ د قربانۍ په خوشبو مالِک خُدائ رضا شو او خپل ځان سره يې
وفرمائيل، ”د بنى آدم د عمل په وجه به بيا زهٔ هيڅکله زمکه نهٔ لعنتى کوم، ما ته پته ده
چې د ماشوموالى نه د دوئ خيالونه خراب وى. بيا به ټول مخلوق تباه نهٔ کړم، لکه چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دا ځل مې تباه کړې دی. ۲۲ چې تر کومې پورې دُنیا موجوده وی، کَرل او رېبل به وی،
یخنی او ګرمی به وی، اوړے او ژمے به وی، شپه او ورځ به وی د دُنیا تر آخره پورې به
وی.“

د خُدائ پاک د حضرت نوح سره یو لوظ کول

۹ ۱ خُدائ پاک نوح او د هغهٔ زامنو له برکت ورکړو او وې فرمائيل، ”آباد شئ او
ډېر بچی پېدا کړئ، نو ستاسو اولاد به په ټوله دُنیا کښې اوسيږی. ۲ ټول ځناور،
مارغان، خزنده او کبان به ستاسو نه يريږی، دا ټول ستاسو د اختيار لاندې دی. ۳
اوس دا ټول ځناور تاسو خوړلے شئ او دغه شان شنهٔ بوټی هم، دا ټول ستاسو د
خوراک دپاره دی. ۴ خو چې په کومه غوښه کښې وينه وی هغه به نهٔ خورئ، دا
ستاسو دپاره منع ده ځکه چې په وينه کښې ژوندون دے. ۵ کهٔ څوک بل کس قتلوی،
زهٔ به ورسره حِساب کوم. کهٔ يو ځناور بنی آدم ووژنی نو سزا به يې مرګ وی. ۶
ځکه چې خُدائ پاک د خپل ځان په شان بنی آدم جوړ کړے دے. کهٔ څوک د بنی آدم
وينه تويَوی، په بدل کښې به د هغهٔ وينه توئ کړے شی، ۷ ډېر بچی پېدا کړئ، نو چې
ستاسو اولاد به په ټوله دُنیا کښې اوسيږی.“ ۸ خُدائ پاک نوح او د هغهٔ زامنو ته
وفرمائيل چې، ۹ ”ګورئ، اوس زهٔ تاسو او ستاسو د اولاد سره دا لوظ کوم، ۱۰ هم
داسې د هر ژوندی څيز، د ټولو مارغانو، ځناورو او هر هغه څيز سره چې ستاسو سره د
کشتۍ نه رابهر شوی وُو. ۱۱ زهٔ تاسو سره د دې خبرې لوظ کوم، چې بيا به هيڅکله هم
ټول ژوندی مخلوقات په سېلاب نهٔ غرقيږی، بيا به په سېلاب دُنیا نهٔ تباه کيږی. ۱۲ دا
نښه به نهٔ ختمېدونکے لوظ وی کوم چې زهٔ ستا او د ټولو ژوندو څيزونو سره کوم، ۱۳
زهٔ به په آسمان کښې د بوډۍ ټال جوړوم. دا به زما د دُنیا سره د لوظ نښه وی. ۱۴ چې
کله هم زهٔ په زمکه وريځې راولم او چې د بوډۍ ټال په وريځو کښې راڅرګنديږی، ۱۵
نو ما ته به خپل لوظ رايادېږی چې سېلاب به بيا هيڅکله ټول ژوندی څيزونه نهٔ تباه کوی.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۶ چې کله په وريځو کښې د بوړۍ ټال ځرګند شى، زۀ به ورته ګورم او هغه نۀ
ختميدونکے لوظ به رايادوم کوم چې ما د زمکې د ټولو ژوندو ځيزونو سره کړے دے.
۱۷ دا زما د هغه لوظ نښه ده کوم چې زۀ د دُنيا د ټولو ژوندو مخلوقاتو سره کوم.“

حضرت نوح او د هغۀ زامن

۱۸ د نوح زامن چې د کشتۍ نه کوز شول هغوئ شيم، حام او يافت وُو. (حام د کنعان
پلار وو.) ۱۹ په زمکه چې څومره خلق دى دا ټول د نوح د دريو زامنو اولاد دے. ۲۰
نوح زميدار وو، هغه وړومبے کس وو چې د انګورو باغ يې وکَرلو. ۲۱ د ميو څښلو نه
پس هغه نشه شو او په خپله خيمه کښې بربنډ څملاستو. ۲۲ چې کله د کنعان پلار
حام، خپل پلار داسې وليدو نو هغه بهر لاړو او خپل دوه وروڼه يې خبر کړل. ۲۳ نو
شيم او يافت يو څادر واخستو او د خپلو اوږو شا ته يې ونيولو. او خيمې ته په شا دننه
لاړل او خپل پلار يې پټ کړو او مخونه يې اړولى وُو چې پلار بربنډ ونۀ ګورى. ۲۴ چې
کله نوح په خود کښې شو او خبر شو چې د ټولو کشرى زوئ د هغۀ سره څۀ کړى دى،
۲۵ نو هغۀ وفرمائيل چې، ”په کنعان دې لعنت وى، هغه دې د ټولو وروڼو د نوکرانو
غلام شى. ۲۶ مالِک خُدائ دې شيم بختور کړى، او کنعان دې د هغۀ غلام کړى. ۲۷
خُدائ پاک دې يافت ډير تبر کړى، د هغۀ اولاد او د شيم خلق دې د وروڼو په شان
کړى، او کنعان دې د هغۀ غلام کړى.“ ۲۸ د سېلاب نه پس نوح نور درې نيم سوه کاله
ژوندے وو ۲۹ او د نهۀ نيم سوو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو.

د حضرت نوح د زامنو اولاد

۱۰ ۱ دا د نوح د زامنو، د شيم، حام او يافت اولاد دے، چې د سېلاب نه پس د
هغوئ زامن پيدا شول. ۲ دا د يافت اولاد دے، جُمر، ماجوج، مادى، ياوان، توبل،
مسک او تيراس. ۳ دا د جُمر اولاد دے، اشکناز، ريفت او تُجرمه. ۴ دا د ياوان

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اولاد دے، اِلیسه، ترسیس، قبرص او رهودس. ۵ د دوئ اولاد د سمندر په غاړه او په
جزیرو کښې اوسیږی. دا د یافت اولاد دے، چې په بېلو بېلو قبیلو او مُلکونو کښې
اوسیږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی. ۶ دا د حام اولاد دے، کوش، مِصر، لیبیا
او کنعان. ۷ د کوش اولاد د سِیبا، حویله، سبته، راماه او د سبتیکه خلق دی. د راماه
اولاد د شیبا او د ددان خلق دی. ۸ کوش د نمرود پلار وو، نمرود د دُنیا وړومبے
طاقتور جنګیالے وو. ۹ د مالِک خُدائ په مدد هغه یو لوئ ښکاری وو، نو ځکه خلق
وائی، "مالِک خُدائ دې د نمرود په شان لوئ ښکاری کړه." ۱۰ د هغهٔ بادشاهی
وړومبے په بابل، ارک او اِکاد وه، دا درې واړه د بابل په مُلک کښې وُو. ۱۱ د دې
مُلک نه هغه اسور ته لاړو او د نینوه، رحوبوت عیر، کلح، ۱۲ او د رسن ښارونه یې
جوړ کړل، رسن د نینوه او د لوئ ښار کلح په مینځ کښې دے. ۱۳ د مِصر اولاد د
لودی، عنامی، لهابی، نفتوحی، ۱۴ فتروسی، کسلوحی او د کریت خلق وُو، چې د
هغوئ اولاد فلستیان دی. ۱۵ د کنعان مشرے زوئ صیدا وو. کنعان د دې قومونو هم
پلار وو، حت، ۱۶ یبوسی، اموری، جرجاسی، ۱۷ حِوی، عرقی، سینی، ۱۸ اروادی،
صماری او حماتی. وروستو بیا د کنعانیانو قبیلې خورې شوې. ۱۹ د کنعانیانو مُلک
شمالی طرف صیدا نه جرار ته نزدې، تر غزه پورې ورسېدو او نمرخاتهٔ طرف سدوم ته،
عموره، ادمه او لَسَع ته، چې ضبوئیم ته نزدې دے. ۲۰ دا د حام اولاد دے، چې په بېلو
بېلو قبیلو او مُلکونو کښې اوسیږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی. ۲۱ ټول عبرانیان د
شیم اولاد دے، شیم د یافت مشر ورور دے. ۲۲ دا د شیم اولاد دے، عیلام، اسور،
ارفکسد، لود او آرام. ۲۳ د آرام اولاد عُوض، حُول، جتر او مس وُو. ۲۴ ارفکسد د
سِلح پلار وو او سِلح د عِبر پلار وو. ۲۵ د عِبر دوه زامن وُو، د یو نوم فلج چې مطلب
یې تقسیم وو، ځکه چې د هغهٔ په وخت کښې د دُنیا خلق تقسیم شول. او د بل نوم یُقطان
وو. ۲۶ د یُقطان اولاد د الموداد، سلف، حصارماوت، اِراخ، ۲۷ هدورام، اُوزال، دِقله،
۲۸ عوبال، ابی‌مائیل، شیبا، ۲۹ اوفیر، حویله او یوباب. دا ټول د یُقطان اولاد وو. ۳۰
چې دوئ په کوم مُلک کښې اوسېدل هغه مُلک د میسا نه سِفار پورې اوږد وو چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نمرخاتهٔ طرف ته د غرونو په مُلک کښې دے. ۳۱ دا د شيم اولاد دے، چې په بېلو بېلو
قبيلو او مُلکونو کښې اوسيږی او هره قبيله خپله خپله ژبه وائی. ۳۲ دا ټول خلق نسل
در نسل، د بېلو بېلو نسب‌نامو په مطابق د نوح اولاد دے. د سېلاب نه پس د دُنيا ټول
قومونه د نوح د زامنو اولاد دے.

د بابل برج

۱۱ ۱ په شروع کښې، د ټولې دُنيا خلقو صرف يوه ژبه وئيله او د يو بل په خبرو
پوهېدل. ۲ چې څنګه دوئ د نمرخاتهٔ غاړې نه روان شول، چې چرته دوئ اوسېدل، نو
د بابل په مُلک کښې يو هوار مېدان ته راغلل او هلته دېره شول. ۳ دوئ يو بل ته
ووئيل، ”راځئ چې خَښتې جوړې کړُو او په اور يې پخې کړُو.“ نو داسې د دوئ سره د
آبادئ دپاره خَښتې او د دې د انښلولو دپاره تارکول وُو. ۴ نو دوئ ووئيل، ”راځئ چې
اوس يو ښار او دومره لوئ برج جوړ کړُو چې آسمان ته ورسيږی، نو مونږ به مشهور
شُو او په ټوله دُنيا کښې به خوارهٔ وارهٔ هم نهٔ شُو.“ ۵ بيا مالِک خُدائ د ښار او هغه
برج کتلو له راکوز شو چې بنيادمو جوړ کړے وو، ۶ نو هغهٔ وفرمائيل، ”وګورئ، دا
ټول يو خلق دی او دوئ هم يوه ژبه وائی، او د دې نه پس چې بيا دوئ څهٔ کول هم
وغواړی نو کولے به يې شی، ۷ راځئ چې لاندې ورشُو او د دوئ ژبې ګډې وډې کړُو
نو د يو بل په خبرو به نهٔ پوهيږی.“ ۸ نو مالِک خُدائ دوئ په ټوله زمکه خوارهٔ وارهٔ
کړل او دوئ ښار جوړول پرېښودل. ۹ نو د هغه ښار نوم بابل شو، ځکه چې مالِک
خُدائ هلته د خلقو ژبه ګډه وډه کړه او د هغه ځائ نه يې په ټوله زمکه خوارهٔ وارهٔ کړل.

د شيم اولاد

۱۰ دا د شيم اولاد دے. د سېلاب نه دوه کاله پس، چې کله شيم د سلو کالو وو، د هغهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زوئ ارفکسد پيدا شو. ۱۱ د دې نه پس، شيم پينځۀ سوه کاله نور ژوندے وو او نور
بچی يې هم پيدا شول. ۱۲ چې کله ارفکسد د پينځو ديرشو کالو وو، د هغۀ زوئ سِلح
پيدا شو، ۱۳ د دې نه پس، ارفکسد څلور سوه او درې کاله نور ژوندے وو او نور بچی
يې هم پيدا شول. ۱۴ چې کله سِلح د ديرشو کالو وو، د هغۀ زوئ عِبر پيدا شو، ۱۵ د
دې نه پس، سِلح څلور سوه درې کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۱۶
چې کله عِبر د څلور ديرشو کالو وو، د هغۀ زوئ فلج پيدا شو، ۱۷ د دې نه پس عِبر
څلور سوه ديرش کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۱۸ چې کله فلج د
ديرشو کالو وو، د هغۀ زوئ رعو پيدا شو، ۱۹ د دې نه پس، فلج دوه سوه نهۀ کاله نور
ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۲۰ چې کله رعو د دوه ديرشو کالو وو، د هغۀ
زوئ سروګ پيدا شو، ۲۱ د دې نه پس، رعو دوه سوه اووۀ کاله نور ژوندے وو او نور
بچی يې هم پيدا شول. ۲۲ چې کله سروګ د ديرشو کالو وو، د هغۀ زوئ نحور پيدا شو،
۲۳ د دې نه پس، سروګ دوه سوه کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول.
۲۴ چې کله نحور د يو کم ديرشو کالو وو، د هغۀ زوئ تارح پيدا شو، ۲۵ د دې نه پس،
نحور يو سل او نولس کاله نور ژوندے وو او نور بچی يې هم پيدا شول. ۲۶ چې تارح د
اويا کالو وو د هغې نه پس، د هغۀ زامن ابرام، نحور او حاران پيدا شول.

د تارح اولاد

۲۷ دا د تارح اولاد دے، چې هغه د ابرام، نحور او حاران پلار وو. حاران د لوط پلار
وو، ۲۸ او حاران په خپل مُلک اُور کښې چې په بابل کښې دے، په حق ورسيدو، خو د
هغۀ پلار لا ژوندے وو. ۲۹ ابرام سارۍ سره وادۀ وکړو او نحور د مِلکاه سره وادۀ
وکړو، چې د حاران لور وه، حاران د اِسکه پلار هم وو. ۳۰ د سارۍ بچی نۀ وُو، ځکه
چې هغه شنډه وه. ۳۱ تارح د خپل زوئ ابرام، د خپل نمسی لوط، چې د حاران زوئ
وو، او د خپلې اِنږور سارۍ سره، چې د ابرام ښځه وه، روان شو او په بابل کښې د اُور
ښار نه د کنعان مُلک ته لاړل. خو چې حاران ته ورسيدل نو هلته ديره شول. ۳۲ تارح د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دوه سوه او پينځۀ کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو.

د خُدائ پاک د حضرت ابرام غوښتل

۱۲ ۱ په يو وخت کښې مالِک خُدائ ابرام ته وفرمائيل، ”خپل وطن، د پلار کور او
خپل خپلوان پرېږده او هغه مُلک ته لاړ شه چې زۀ يې درته ښايم. ۲ زۀ به تا له ډېر
اولاد درکړم او هغوئ به يو لوئ قوم شی. زۀ به تا له برکت درکړم او عزتمند به دې
کړم، نو ستا په وجه به نورو ته برکت ملاويږی. ۳ زۀ به هغوئ له برکت ورکوم چې
څوک ستا دپاره برکت غواړی. خو زۀ به په هغوئ لعنت وايم چې څوک په تا لعنت
وائی. او ستا په وسيله به زۀ د دُنيا ټولو قومونو له برکت ورکړم.“ ۴ چې کله ابرام د
پينځۀ اوياؤ کالو وو، نو هغه د حاران نه روان شو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ ورته
فرمائيلی ؤو، او لوط هم ورسره لاړو. ۵ ابرام خپله ښځه ساری، او خپل ورارۀ لوط
هم د ځان سره روان کړل او په حاران کښې چې څومره مال او نوکران يې جمع کړی
ؤو هغه ټول يې ځان سره کړل او کنعان ته روان شول. چې کله هغوئ کنعان ته
ورسېدل، ۶ ابرام په دې مُلک کښې سفر کولو چې شِکم ته نزدې، د موره پاکې ونې
زيارت له راغلو. (په هغه وخت کښې کنعانيان لا په دې مُلک کښې اوسېدل.) ۷ نو
مالِک خُدائ ابرام ته څرګند شو او هغۀ ته يې وفرمائيل، ”دا هغه مُلک دے چې زۀ يې
ستا اولاد له ورکوم.“ بيا ابرام هلته مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه، چرته چې
ورته راڅرګند شوے وو. ۸ د دې نه پس، هغۀ د بيت‌ايل ښار نمرخاتۀ طرف ته د
غرونو مُلک ته کډه يوړه او هغۀ په هغه ځائ کښې چې نمرپرېواتۀ طرف ته بيت‌ايل او
نمرخاتۀ ته عی دے په مينځ کښې خيمه ولګوله. هلته يې هم يوه قربانګاه جوړه کړه او د
مالِک خُدائ نوم يې پرې واخستو. ۹ بيا هغۀ جدا جدا ځايونو ته هِجرت کولو چې د
کنعان جنوبی حِصې ته راغلو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت ابرام په مِصر کښې

۱۰ او يو ځل په کنعان کښې قحط راغلو او دا د برداشت نه دومره بهر وو چې ابرام
مِصر ته هِجرت وکړو، چې هلته ډيره شى. ۱۱ چې کله هغه تقريباً مِصر ته اوړيدو، هغهٔ
خپلې ښځې سارىٰ ته وفرمائيل، ”دا خبره واوره، ما ته پته ده چې تهٔ ښائسته يې. ۱۲ کهٔ
د مِصر خلق تا وګورى، نو هغوئ به ګُمان وکړى چې تهٔ زما ښځه يې، نو هغوئ به ما مړ
کړى او تا به ژوندىٰ پرېږدى. ۱۳ هغوئ ته ووايه چې زهٔ يې خور يم، نو داسې به ما ته
څۀ نۀ وائى او ستا په وجه به زهٔ ژوندے پاتې شم.“ ۱۴ چې کله هغوئ مِصر ته
واوړېدل، نو مِصريانو هغه وليده چې ډېره ښائسته ښځه وه. ۱۵ نو د فِرعون درباريانو
هغه وليده او فِرعون ته يې ووئيل چې هغه څومره ښائسته وه، نو هغه يې محل ته بوتله.
۱۶ د هغې په وجه فِرعون د ابرام ښهٔ عزت وکړو او هغهٔ له يې د ګډو او چېلو رَمې
ورکړې. څاروى، خرهٔ، اوښان او ښځې او نران خِدمتګاران يې هم ورکړل. ۱۷ خو
فِرعون سارىٰ بوتلې وه، نو ځکه مالِک خُدائ په فِرعون او د هغهٔ په درباريانو يوه لويه
وبا راوسته. ۱۸ فِرعون ابرام راوغوښتو او تپوس يې ترې وکړو، ”دا تا زما سره څۀ
کړى دى؟ تا ولې ما ته ونهٔ وئيل چې هغه ستا ښځه ده؟ ۱۹ تا ولې ووئيل چې هغه ستا
خور ده او ما درنه بوتله چې ښځه يې کړم؟ خپله ښځه د ځان سره بوځه او په خپله مخه
ځه.“ ۲۰ فِرعون نوکرانو ته حُکم وکړو، نو هغوئ ابرام بوتلو او د خپلې ښځې او ټول
مال سره يې د هغه مُلک نه بهر کړو.

د حضرت ابرام او حضرت لوط جدا کېدل

۱۳

۱ ابرام د خپلې ښځې سره او ټول مال سره د مِصر نه د کنعان په طرف صحرا
ته لاړو او لوط هم ورسره وو. ۲ ابرام ډېر مالداره سړے وو، د هغهٔ څاروى وُو او د
سپينو او سرو زرو مالِک هم وو. ۳ او هغهٔ جدا جدا ځايونو ته هِجرت کولو او بيت‌ايل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته روان وو. هغه هم هغه ځائ ته ورسېدو چې د بيت‌ايل او عى په مينځ کښې دے چرته
چې هغه مخکښې ډېره شوے وو ۴ او قربان‌ګاه يې جوړه کړې وه. او د مالِک خُدائ
نوم يې پرې اخستے وو. ۵ د لوط سره هم څاروی او رَمې وې، خپل خاندان او
نوکران هم ورسره وُو. ۶ خو هلته دومره شنه زمکه نۀ وه چې دوئ دواړه په کښې يو
ځائ پاتې شوی وے، ځکه چې د دوئ سره ډېر زيات مال وو. ۷ نو د ابرام او د لوط
د شپونکو په مينځ کښې جنګ وشو. (په هغه وخت کښې کنعانيان او فرزيان هم په هغه
مُلک کښې اوسېدل.) ۸ نو ابرام لوط ته وفرمائيل، ”خُدائ پاک دې زما او ستا او
زمونږ د شپونکو په مينځ کښې لانجه نۀ راولی، ځکه چې مونږ خپلوان يُو. ۹ ولې دا
ټوله زمکه ستا په وړاندې نۀ ده؟ زما نه جدا شه. چې چرته دې خوښه وی هم هلته لاړ
شه. کۀ تۀ ښى طرف ته ځې نو زۀ به ګس طرف ته ځم، کۀ تۀ ګس طرف ته ځې نو زۀ به
ښى طرف ته لاړ شم.“ ۱۰ لوط سترګې واړولې راواړولې او د اُردن ټول هوار مېدان يې
وليدو، چې د ضُعر پورې، د مالِک خُدائ د باغ په شان يا د مِصر د مُلک په شان ښې
ډېرې اوبۀ يې لرلې. (په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د سدوم او عموره ښارونه لا تباه
کړی نۀ وُو.) ۱۱ نو لوط د ځان دپاره د اُردن ټول هوار مېدان خوښ کړو او نمرخاتۀ
طرف ته لاړو. نو داسې دوئ دواړه جدا شول. ۱۲ ابرام د کنعان په مُلک کښې پاتې شو
او لوط په مېدان کښې د ښارونو په مينځ کښې ډېره شو او سدوم سره نزدې يې خېمې
ولګولې، ۱۳ چې د هغه ځائ خلق ډېر خراب او ګناهګار وُو او د مالِک خُدائ خلاف
وُو.

د مالِک خُدائ د حضرت ابرام سره د زمکې ورکولو وعده

۱۴ د لوط د تلو نه پس، مالِک خُدائ ابرام ته وفرمائيل، ”چرته چې تۀ ولاړ يې، د دې
ځائ نه هر طرف ته ښۀ په غور سره وګوره. ۱۵ چې څومره زمکه ستا په نظر راځی،
دا زۀ تا او ستا اولاد له هميشه دپاره درکوم. ۱۶ زۀ به تا له دومره ډېر اولاد درکوم چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هیڅ څوک به یې شمېرلے نۀ شی خو د خاورو د ذرو شمېرل به ترې آسان وی. ١٧
پاڅه، روان شه او په ټوله زمکه نظر واچوه، ځکه چې دا ټوله تا له درکوم.“ ١٨ نو ابرام
د دې ځائ نه کَډه واخستله او د ممرې پاکو ونو ته نزدې دېره شو، چې دا په حبرون
کښې دے، او هلته یې مالِک خُدائ ته یوه قربانګاه جوړه کړه.

د حضرت ابرام حضرت لوط راخلاصول

١۴ ١ په هغه وخت کښې، څلورو بادشاهانو، د بابل امرافِل، د الاسر اریوک، د
عیلام کِدرلاعُمر او د جوئیم تِدعال، ٢ د پینځو نورو بادشاهانو سره جنګ وکړو چې
هغوئ دا دی، د سدوم بَرع، د عموره برشع، د ادمه سِنی‌اب، د ضبوئیم شِمیبر او بالع
یعنې د ضُعر بادشاه. ٣ دې پینځو بادشاهانو د سِدیم په مېدان کښې اتفاق وکړو او
لښکر یې جوړ کړو، چرته چې د مالګې دریاب دے. ۴ دوئ دولس کاله د کِدرلاعُمر د
مشرئ لاندې وُو، خو په دیارلسم کال هغوئ د هغۀ خِلاف بغاوت وکړو. ۵ یو کال
وروستو کِدرلاعُمر او د هغۀ ملګری د خپلو لښکرو سره راغلل او رفائیم ته یې په
عستارات قرنیم کښې، زوزیم ته په حام کښې او ایمیم ته د سِوی قِریَتائم په مېدان کښې
شکست ورکړو، ۶ او حوریانو ته یې د ادوم په غرونو کښې شکست ورکړو او د
صحرا په غاړه د ایل‌فاران پورې ورپسې روان وُو. ٧ بیا دوئ ترې راوګرځېدل او
قادِس ته واپس راغلل (چې بیا په عین مِصفات مشهور شو). دوئ د عمالیقیانو ټول مُلک
ونیوو او اموریانو له یې شکست ورکړو چې په حصیصون تامار کښې اوسېدل. ٨ د
سدوم، عموره، ادمه، ضبوئیم او د بالع بادشاهان د قلعو نه راووتل او خپلې لښکرې یې د
جنګ دپاره تیارې کړې او د سِدیم په مېدان کښې یې جنګ وکړو. ٩ پینځۀ بادشاهان،
د څلورو بادشاهانو سره وجنګېدل چې دوئ د عیلام، د جوئیم، د بابل او د الاسر وُو.
١٠ مېدان ټول د تارکولو د کندو نه ډک وو او چې کله د سدوم او عموره بادشاهان د
جنګ نه تښتېدل، نو هغوئ په کندو کښې پرېوتل، خو هغه نور درې بادشاهان غرونو ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وتښتېدل. ١١ دې څلورو بادشاهانو چې په سدوم او عموره کښې څومره مال وو هغه
یې ټول واخستو، چې په کښې د خوراک سامان هم وو او دوئ لاړل. ١٢ د ابرام ورارهٔ
لوط، په سدوم کښې اوسېدو، نو هغه یې هم بوتلو او هر څهٔ یې ترې واخستل. ١٣ خو یو
سړے وتښتېدو او ابرام، عبرانی ته یې دا هر څهٔ ووئیل، چې هغه د ممرې، اموری پاکو
ونو ته نزدې اوسېدو، ممرې او د هغهٔ خپلوانو اسکال او عانیر هم د ابرام په جنګ کښې
ملګرتیا کوله. ١٤ چې کله ابرام خبر شو چې د هغهٔ ورارهٔ نیولے شوے دے، هغهٔ خپل
ټول درې سوه اتلس فوجیان خپلې خېمې ته راوغوښتل او په هغه څلورو بادشاهانو پسې
تر دان پورې روان ؤو. ١٥ هلته هغهٔ فوجیان په ډلو کښې تقسیم کړل او د شپې یې په
دشمن حمله وکړه او هغوئ له یې شکست ورکړو، هغه د دمشق شمالی طرف ته تر
حوبه پورې په هغوئ پسې وو، ١٦ او چې کوم مال یې تښتولے وو هغه یې ترې واپس
واخستلو. او خپل ورارهٔ لوط یې سره د ټول مال واپس راوستو او چې کومې ښځې او
کسان نیولے شوی ؤو هغه یې هم راوستل.

د مَلِک‌صِدق حضرت ابرام له برکت غوښتل

١٧ چې کله ابرام په کِدرلاعُمر او په نورو بادشاهانو د فتح موندلو نه پس واپس راغلو،
نو د سدوم بادشاه د سِوی میدان ته ورله سترې مشی له راغلو (چې بل نوم یې د
بادشاهانو میدان دے). ١٨ او مَلِک‌صِدق، چې د شالیم بادشاه او د خُدائ تعالیٰ یو
اِمام وو، ابرام له روټئ او مے راوړل، ١٩ هغهٔ دپاره یې برکت وغوښتو او ورته یې
وفرمائیل، "خُدائ تعالیٰ دې ابرام له برکت ورکړی، چا چې آسمان او زمکه پیدا کړې
دی. ٢٠ ټول ثناء صِفت دې د هغه خُدائ تعالیٰ وی چې ستا دشمنان یې ستا د پښو
لاندې کړل." نو ابرام مَلِک‌صِدق ته د ټول مالِ غنیمت نه لسمه حِصه ورکړه. ٢١ د
سدوم بادشاه ابرام ته ووئیل، "دا ټول مال ستا شو، خو ما له زما ټول خلق واپس
راکړه." ٢٢ ابرام جواب ورکړو، "زما دې په مالِک خُدائ قسم وی، چې ډېر لوئ خُدائ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تعالیٰ دے، چې د آسمان او زمکې پیدا کوونکے دے، ۲۳ چې زهٔ به ستاسو هیڅ څیز نهٔ
استعمالوم، یو تار یا د څپلئ تسمه قدر به هم ستاسو نهٔ وړم. چې تاسو دا ونهٔ وایئ، چې
ابرام زمونږ په مال مالداره شوے وو. ۲۴ زهٔ به ستاسو نه د هغه مال نه بغېر یو څیز هم
نهٔ قبلوم کوم چې زما کسانو استعمال کړے دے. خو زما ملګری، عانیر، اسکال او
ممرې دې خپله حِصه ترې نه واخلی."

د حضرت ابرام سره د خُدائ پاک لوظ

۱۵ ۱ څهٔ موده پس، د مالِک خُدائ کلام ابرام ته په رویا کښې نازل شو چې،
"ابرامه، یرېږه مه. زهٔ ستا ډال یم او زهٔ به تا له یو لوئ اِنعام درکوم." ۲ خو ابرام
جواب ورکړو، "مالِکه، مالِکه خُدایه، ستا اِنعام به ما له څهٔ فائده راکړی؟ زما خو خپل
بچی هم نشته او دغه د دمشق اِلیعزر زما وارث دے. ۳ ګوره، تا ما له اولاد نهٔ دے
راکړے او زما غلام به زما میراث اخلی." ۴ نو د مالِک خُدائ کلام یو ځل بیا په هغهٔ
نازل شو چې، "ستا غلام اِلیعزر به ستا میراث نهٔ اخلی، ستا خپل زوئ به ستا وارث
وی." ۵ مالِک خُدائ هغه بهر بوتلو او ورته یې وفرمائیل، "آسمان ته وګوره، کهٔ تهٔ د
آسمان ستوری شمېرلے شې نو وې شمېره، ستا اولاد به د ستورو په شان ډېر وی."
۶ ابرام په مالِک خُدائ ایمان راوړو او دا د هغهٔ دپاره په صداقت حساب شو. ۷
بیا مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائیل، "زهٔ مالِک خُدائ یم، چا چې په بابل کښې د اُور نه
راوویستلې، چې دا زمکه ستا خپله شی." ۸ خو ابرام ترې تپوس وکړو، "مالِکه، مالِکه
خُدایه، ما ته به څنګه پته ولګی چې دا به زما شی؟" ۹ هغهٔ جواب ورکړو، "ما له یوه
سخئ، یوه چېلئ او یو ګډ راوله، چې هر یو د درېو کالو وی او یوه ګوګوشتکه او کونتره
هم راوړه." ۱۰ ابرام دا ځناور حاضر کړل، حلال یې کړل، هغه درې څاروی یې په مینځ
نیم کړل او په دوه قطارونو کښې یې نیم نیم یو بل ته مخامخ کېښودل، خو مارغان یې په
مینځ نیم نهٔ کړل. ۱۱ ټپوسان په غوښه لاندې راغوټه شول، خو ابرام ترې نه وشړل. ۱۲

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې کله نمر په پرېوتو شو، په ابرام يو دروند خوب راغلو او يره او توره تيارهٔ هم پرې
راغله. ۱۳ مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”تهٔ دا خبره ياده ساته چې ستا اولاد به په
پردى مُلک کښې مسافر شى، دوئ به هلته نوکران شى او څلور سوه کاله به پرې ظلم
کيږى، ۱۴ خو زهٔ به هغه قوم له سزا ورکړم چې څوک دوئ غلامان کوى او چې کله
هغه پردے مُلک پرېږدى، نو دوئ به ډېر مال دولت د ځان سره يوسى. ۱۵ او تهٔ په
خپله به په ښهٔ پوخ عُمر کښې، په تسلئ سره وفات شې او دفن به شې. ۱۶ په څلورم
نسل کښې به ستا اولاد دلته واپس راشى، ځکه چې اموريانو تر اوسه پورې دومره ګناه
نهٔ ده کړې چې زهٔ دوئ بهر کړم.“ ۱۷ چې کله نمر پرېوتو او توره تيارهٔ شوه، نو يو د
بلو سکارو لوښے چې لوګے يې کولو او يو بَل لرګے ناڅاپى راڅرګند شو او د ځناورو
په مينځ کښې تېر شو. ۱۸ نو په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د ابرام سره يو لوظ
وکړو. هغهٔ وفرمائيل، ”زهٔ تا سره دا لوظ کوم چې زهٔ به ستا اولاد له د مِصر د دې سيند
نه د فرات تر لوئ سيند پورې دا زمکه ورکوم، ۱۹ او ورسره د قينيانو مُلک، د قنزيانو،
د قدمونيانو، ۲۰ د حِتيانو، د فرزيانو، د رفائيم، ۲۱ د اموريانو، د کنعانيانو، د
جرجاسيانو او د يبوسيانو مُلک هم ورکوم.“

حضرت اِسمٰعيل او بى‌بى هاجِره

۱۶ ۱ د ابرام د ښځې سارىٰ تر اوسه پورې بچى نهٔ وُو شوى. خو د هغې يوه
مِصرىٰ وينځه وه چې نوم يې هاجِره وه، ۲ نو هغې ابرام ته ووئيل، ”مالِک خُدائ ما له
اولاد نهٔ دے راکړے. تهٔ ولې زما د وينځې سره شپه نهٔ تېروې؟ کېدے شى چې زهٔ د هغې
نه آباده شم.“ نو ابرام د سارىٰ خبره ومنله. ۳ نو هغې خپله وينځه هاجِره ورکړه چې
ښځه يې شى. (د ابرام په کنعان کښې د لس کاله اوسېدو نه پس داسې وشول.) ۴
ابرام د هاجِرې سره کوروالے وکړو، نو هغه اُميدواره شوه. چې کله هغې ته پته ولګېده
چې اُميدواره شوه، نو خپلې بى‌بى ته به يې سپک کتل. ۵ نو سارىٰ ابرام ته ووئيل، ”دا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بد ستا په وجه وشول. ما خپله وينځه په خپله ستا په غيږ کښې کښېنوله او چې د کوم
وخت نه هغې ته پته لګېدلې ده چې اُميدواره ده، نو هغه ما ته سپک ګورى. مالِک خُدائ
دې اِنصاف وکړى چې په ما او په تا کښې څوک په حقه دى." ۶ خو ابرام جواب
ورکړو، "ډېر ښۀ، هغه ستا وينځه ده او ستا په اختيار کښې ده، چې څۀ دې خوښه وى
نو ورسره يې وکړه." نو سارى د هاجِرې سره دومره ظلم وکړو چې هغه ترېنه وتښتېده.
۷ د مالِک خُدائ فرښتې په صحرا کښې د شور په لاره هاجِره په چينه وموندله ۸ او
فرښتې وفرمائيل، "هاجِرې، د سارى وينځې، تۀ د کوم ځائ نه راغلې يې او چرته ځې؟"
هغې جواب ورکړو، "زۀ د خپلې نېکې نه تښتم." ۹ د مالِک خُدائ فرښتې هغې ته
وفرمائيل، "خپلې بى‌بى له واپس لاړه شه او د هغې د اختيار لاندې ژوند تېروه." ۱۰ بيا
فرښتې هغې ته دا هم وفرمائيل، "زۀ به تا له دومره ډېر اولاد درکړم چې هيڅ څوک به يې
نۀ شى شمېرلے. ۱۱ تۀ اوس اُميدواره يې او زوئ به دې وشى او د هغۀ نوم به اِسمٰعيل
کېږدې ځکه چې مالِک خُدائ په تکليف کښې ستا آواز اورېدلے دے. ۱۲ خو ستا زوئ
به د يو ځنګلى په شان عُمر تېروى، هغه به د هر چا دشمن وى او هر يو به د هغۀ خِلاف
وى. هغه به د خپلوانو نه بېل ژوند تېروى." ۱۳ هاجِرې د ځان نه تپوس وکړو، "ما خو
خُدائ پاک ليدلے دے او بيا هم لا ژوندى پاتې يم؟" نو هغې مالِک خُدائ ته يو نوم
ورکړو چا چې د هغې سره يې خبرې کړې وې، يعنې، "هغه خُدائ پاک چې ګورى." ۱۴
دا ځکه د قادِس او بيرد په مينځ کښې کوهى ته خلق وائى چې، "بيرلحى‌روى" يعنې، د
هغه ژوندى خُدائ پاک کوهے دے چې ما ګورى. ۱۵ د هاجِرې نه د ابرام زوئ وشو
او اِسمٰعيل نوم يې پرې کېښودو. ۱۶ ابرام په هغه وخت کښې د شپږ اتياو کالو وو.

سنت د لوظ يوه نښه

۱۷ ۱ ابرام چې کله د يو کم سلو کالو وو، نو مالِک خُدائ هغۀ ته راڅرګند شو او
وې فرمائيل، "زۀ قادر خُدائ يم. زما تابعدارى کوه او هميشه بې‌عيبه اوسه. ۲ زۀ تا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره دا لوظ کوم چې ډېر اولاد به درکړم.“ ۳ ابرام مخ په زمکه ولګولو، سجده یې
وکړه او خُدائ پاک وفرمائیل چې، ۴ ”ګوره، زۀ تا سره دا لوظ کوم، زۀ دا لوظ کوم
چې تۀ به د ډېرو قومونو پلار شې. ۵ نور به تا ته ابرام نۀ شی وئیلے، ستا نوم اِبراهیم
شو، ځکه چې زۀ تا د ډېرو قومونو پلار جوړوم. ۶ زۀ به تا ډېر زیات آباد کړم، او ستا
نه به قومونه جوړ کړم او ستا په اولاد کښې به بادشاهان وی. ۷ زما به تا او ستا د
اولاد سره دا لوظ وی، دا به په راتلونکو نسلونو کښې یو نۀ ختمېدونکے لوظ وی. زۀ به
ستا او ستا د اولاد خُدائ پاک یم. ۸ زۀ به تا او ستا اولاد له دا مُلک ورکوم په کوم
کښې چې تۀ اوس مسافر یې. د کنعان ټول مُلک به همېشه دپاره ستا د اولاد وی او زۀ به
د هغوئ خُدائ پاک یم.“ ۹ خُدائ پاک اِبراهیم ته وفرمائیل، ”تۀ به زما سره دا لوظ
پوره کوې، ستا او ستا د اولاد د راتلونکو نسلونو سره به دا لوظ وی. ۱۰ خو په دې
شرط سره چې تۀ او ستا د اولاد هر یو نر به خامخا سنت کېږی. ۱۱-۱۲ د نن نه پس به
تاسو هر یو نر ماشوم سنت کوئ چې هغه د اتو ورځو شی، ورسره هغه نوکران چې
ستاسو په کور کښې پېدا وی او هغه هم چې د بل مُلک نه راوستلے شوی دی. د دې نه
به دا معلومېږی چې زما او ستا په مینځ کښې لوظ شته. ۱۳ هر یو به خامخا سنت
کېږی، دا به په بدن یوه نښه وی چې پته لګی چې تا سره زما لوظ نۀ ختمېدونکے دے.
۱۴ خو چې کوم نر سنت شوے نۀ وی هغه به زما د خلقو نه بېل وی، ځکه چې هغۀ
زما لوظ مات کړے دے.“ ۱۵ خُدائ پاک اِبراهیم ته وفرمائیل، ”تۀ نور خپلې ښځې ته
سارۍ مۀ وایه، د نن نه پس د هغې نوم ساره شو. ۱۶ زۀ به هغې له برکت ورکړم او د
هغې نه به ستا یو زوئ پېدا شی. زۀ به هغې له برکت ورکړم او هغه به د قومونو مور شی
او د هغې په اولاد کښې به بادشاهان وی.“ ۱۷ اِبراهیم تندے په زمکه ولګولو، سجده یې
وکړه، خو اِبراهیم په خندا شو، چې کله هغۀ سوچ کولو، ”چې یو سړے د سلو کالو زوړ
وی د هغۀ بچی پېدا کېدے شی څۀ؟ د ساره بچی پېدا کېدے شی چې د لس کم سلو کالو
ده؟“ ۱۸ اِبراهیم خُدائ پاک ته وفرمائیل، ”کاش چې تۀ اِسمٰعیل زما وارث کړې.“ ۱۹
خو خُدائ پاک وفرمائیل چې، ”نه. ستا د خپلې ښځې ساره نه به یو زوئ پېدا شی او د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغۀ نوم اِسحاق کیږده. د هغۀ او د هغۀ د اولاد سره به همیشه دپاره زما لوظ وی. کوم
چې یو نۀ ختمېدونکے لوظ دے. ۲۰ ما ستا د اِسمٰعیل دپاره سوال اورېدلے دے، نو
هغۀ له به هم برکت ورکړم او هغۀ له به ډېر بچی او ډېر اولاد ورکړم. هغه به د دولسو
بادشاهانو پلار وی او زۀ به د هغۀ د اولاد نه یو لوئ قوم جوړ کړم. ۲۱ خو زما به ستا
د زوئ اِسحاق سره لوظ وی، چې هغه به تقریباً بل کال په دې ورځو کښې د ساره نه
پېدا کیږی.“ ۲۲ چې کله خُدائ پاک د اِبراهیم سره خبرې تر سره کړې، نو ترې نه لاړو.
۲۳ هم په هغه ورځ اِبراهیم اِسمٰعیل او په کور کښې چې څومره نران پېدا شوی وُو هغه
ټول یې سنت کړل، سره د هغه نوکرانو چې د هغۀ په کور کښې پېدا شوی وُو او هغه یې
هم سنت کړل چې د بل مُلک نه راوستلے شوی وُو لکه څنګه چې خُدائ پاک هغۀ ته
فرمائیلی وُو. ۲۴ اِبراهیم د یو کم سلو کالو وو چې هغه سنت شو، ۲۵ او د هغۀ زوئ
اِسمٰعیل د دیارلسو کالو وو. ۲۶ دوئ دواړه په یوه ورځ سنت شول، ۲۷ او ورسره د
اِبراهیم ټول نوکران هم سنت شول.

د حضرت اِبراهیم سره د زوئ د پېدا کېدو وعده

۱۸ ۱ مالِک خُدائ اِبراهیم ته د ممرې پاکو ونو سره راڅرګند شو. چې اِبراهیم د
سرې غرمې په وخت د خیمې د دروازې په خولۀ کښې ناست وو، ۲ هغۀ وکتل او څۀ
ګوری چې هلته درې سړی ولاړ دی. هغوئ یې چې څنګه ولیدل، هغۀ سترې مشی له
ورمنډه کړل. د عزت نه ورته ټیټ شو، ۳ اِبراهیم وفرمائیل، ”صاحِبانو، کۀ تاسو ما د
دې قابل ګڼئ، نو زما سره ایسار شئ چې زۀ ستاسو خِدمت وکړم. ۴ کۀ اجازت وی
نو زۀ به ستاسو پښو وینځلو له لږې اوبۀ راوړم، تاسو د دې ونې لاندې دمه وکړئ. ۵
زۀ به تاسو له لږه روټۍ هم راوړم، نو تاسو به بیا ښۀ مزل وکړئ. دا زما دپاره د عزت
خبره ده چې زما کور ته راغلئ، نو زۀ به ستاسو مېلمستیا کوم.“ هغوئ جواب ورکړو،
”ښۀ ده، چې څنګه ستا خوښه وی نو هغه شان وکړه.“ ۶ اِبراهیم خیمې ته تېز لاړو او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ساره ته يې وفرمائيل، ”زر شه. د ښه اوړو بوجۍ راواخله او روټۍ ترې پخې
کړه.“ ۷ بيا هغۀ د مال رَمې ته ورمنډه کړه او يو کچه او ښورب سخے يې راونيوو او
يو نوکر له يې ورکړو، چې هغه يې زر زر تيار کړى. ۸ هغۀ لږ ماستۀ، پئ او هغه پخه
شوې غوښه هم راوړه او سړو ته يې هر څۀ کېښودل او چې کله هغوئ روټۍ خوړله نو د
ونې لاندې ورته ولاړ وو. ۹ بيا هغوئ د هغۀ نه تپوس وکړو، ”ستا ښځه ساره چرته
ده؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”هغه دننه په خېمه کښې ده.“ ۱۰ يو مېلمه ووئيل، ”په راتلونکى
کال کښې به زۀ واپس راشم او ستا د ښځې ساره به يو زوئ پېدا شوے وى.“ ساره د
خېمې د دروازې شا ته دا خبرې اورېدلې. ۱۱ اوس ګوره، اِبراهيم او ساره ډېر بوډاګان
وُو. او ساره د ماشوم د پېدا کېدو نۀ وه. ۱۲ نو ساره د ځان سره وخندل او وې وئيل
چې، ”اوس زۀ زَړه او کمزورې يم او خاوند مې هم بوډا دے، نو اوس په دې عُمر کښې
به زۀ د هغۀ سره څملم څۀ؟“ ۱۳ نو مالِک خُدائ د اِبراهيم نه تپوس وکړو، ”ساره ولې
وخندل او وې وئيل چې په دې عُمر کښې زما ماشوم پېدا کېدے شى څۀ ځکه چې زۀ
ډېره بوډۍ يم؟ ۱۴ داسې څۀ شته چې د مالِک خُدائ دپاره مشکل وى؟ لکه چې څنګه
ما ووئيل، په راتلونکى کال به زۀ واپس راځم او د ساره به يو زوئ پېدا شى.“ ۱۵ نو
ساره منکره شوه ځکه چې هغه يرېده. هغې ووئيل، ”ما خو نۀ دى خندلى.“ هغۀ جواب
ورکړو، ”آو، تا وخندل.“

د حضرت اِبراهيم د سدوم د نۀ تباه کېدو سوال کول

۱۶ بيا هغه سړى روان شول او يو داسې ځائ ته لاړل چې د کوم ځائ نه يې سدوم
ليدلے شو، نو اِبراهيم هغوئ ته په مخه ښه وئيلو دپاره ورسره لاړو. ۱۷ نو مالِک خُدائ
د ځان سره وفرمائيل، ”زۀ چې څۀ کول غواړم هغه به د اِبراهيم نه نۀ پټوم. ۱۸ د هغۀ
اولاد به يو لوئ طاقتور قوم وى او د هغۀ په ذريعه به زۀ ټولو قومونو له برکت ورکړم.
۱۹ ما هغه د دې دپاره غوره کړے دے چې هغه خپلو زامنو او اولاد ته دا نصيحت
وکړى چې زما خبره منى او هغه څۀ کوى چې کوم صحيح او حق دى. کۀ دوئ داسې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کوی، نو زۀ به هم د هغۀ دپاره هغه هر څۀ وکړم چې ما يې وعده کړې ده.“ ۲۰ بيا
مالِک خُدائ اِبراهيم ته وفرمائيل، ”په سدوم او عموره باندې ډېر سخت اِلزامونه دی،
دوئ ډېر بد عملونه کوی. ۲۱ زۀ به لاندې خامخا ځم چې دا پته ولګوم چې کوم
اِلزامونه ما اورېدلی دی چې هغه رښتيا دی او کۀ نه.“ ۲۲ بيا هغه دوه سړی لاړل او د
سدوم طرف ته روان شول، خو مالِک خُدائ د اِبراهيم سره ايسار شو. ۲۳ اِبراهيم
مالِک خُدائ ته نزدې شو او تپوس يې ترې وکړو، ”تۀ په رښتيا د بدعملو سره صادقان
هم تباه کوې؟ ۲۴ کۀ په ښار کښې پنځوس صادقان کسان وی، نو تۀ به ټول ښار تباه
کوې څۀ؟ تۀ به دوئ نۀ معاف کوې د دې دپاره چې هغه پنځوس کسان بچ شی؟ ۲۵ دا
څنګه کېدے شی چې تۀ به صادقان د بدعملو سره ووژنې؟ دا خو ناممکنه ده، تۀ داسې
نۀ کوې. کۀ تۀ داسې وکړې، نو صادقانو خلقو ته به د بدعملو سره يو شان سزا مِلاو
شی. دا ستا دپاره ناممکنه ده. ځکه د دُنيا اِنصاف کوونکے به خامخا اِنصاف کوی.“
۲۶ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”کۀ په سدوم کښې پنځوس صادقان کسان هم وی، نو
زۀ به د هغوئ په خاطر ټول ښار بچ کړم.“ ۲۷ اِبراهيم بيا وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، ما
معاف کړه چې زۀ زړَور شوم او ستا په مخکښې خبرې کوم. ځکه چې زۀ ستا په
مخکښې هيڅ هم نۀ يم. ۲۸ خو کېدے شی چې هلته د پنځوسو صادقانو په ځائ صِرف
پينځۀ څلوېښت وی. نو تۀ به د پينځو کسانو د کمی په وجه ټول ښار تباه کوې څۀ؟“
مالِک خُدائ جواب ورکړو، ”کۀ پينځۀ څلوېښت صادقان هم وی نو زۀ به هغه ښار نۀ
تباه کوم.“ ۲۹ اِبراهيم بيا وفرمائيل، ”کېدے شی چې هلته صِرف څلوېښت کسان وی.“
هغۀ جواب ورکړو چې، ”کۀ څلوېښت کسان هم وی نو زۀ به هغه ښار نۀ تباه کوم.“ ۳۰
اِبراهيم وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، غصه کېږه مه، خو زۀ يو ځل بيا عرض کوم. کۀ هلته
صِرف دېرش کسان وی نو بيا؟“ هغۀ وفرمائيل، ”زۀ به داسې نۀ کوم کۀ دېرش هم وی.“
۳۱ اِبراهيم وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، ما معاف کړه چې زۀ زړَور شوم او ستا په
مخکښې خبرې کوم، خو کۀ صِرف شل کسان وی؟“ هغۀ وفرمائيل، ”زۀ به هغه ښار نۀ
تباه کوم کۀ شل کسان هم وی.“ ۳۲ اِبراهيم وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، غصه کېږه مه،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زۀ به صِرف يو ځل بيا عرض کوم. کۀ هلته صِرف لس کسان وى نو بيا؟“ هغۀ
وفرمائيل، ”کۀ لس کسان هم وى نو زۀ به هغه ښار نۀ تباه کوم.“ ۳۳ چې د اِبراهيم سره
يې خبرې ختمې کړې نو مالِک خُدائ لاړو او اِبراهيم کور ته راوګرځېدو.

د سدوم د خلقو ګناهونه

۱۹ ۱ په هغه ماښام چې دوه فرښتې سدوم ته راغلې، لوط د ښار د دروازې سره
نزدې د جرګې په ځائ کښې ناست وو. چې څنګه هغۀ هغوئ وليدې، نو هغه پاڅېدو او
ستړې مشى له ورَغلو. هغه هغوئ ته د عزت نه ټيټ شو ۲ او وې فرمائيل،
”صاحِبانو، زۀ به ستاسو خِدمت کوم. ما سره کور ته لاړ شئ. تاسو پښې ووينځئ او
شپې ته ايسار شئ. تاسو چې سحر وختى پاڅئ نو په خپله مخه تلے شئ.“ خو هغوئ
جواب ورکړو، ”نه، مونږ به دلته د جرګې په ځائ کښې شپه وکړُو.“ ۳ خو هغۀ ډېر
زور کولو او آخر ورسره کور ته لاړل. لوط خپلو نوکرانو له حُکم ورکړو چې روټۍ پخه
کړى او د مېلمنو دپاره ښۀ خوراک تيار کړى. چې روټۍ تياره شوه، نو هغوئ وخوړه.
۴ د مېلمنو د څملاستو نه مخکښې، د سدوم خلق د هغه کور نه تاو شول، چې د ښار
ټول خلق، واړۀ زاړۀ په کښې وُو. ۵ دوئ لوط ته چغې ووهلې او تپوس يې ترې وکړو،
”هغه سړى چرته دى چې نن تا کره ايسار دى؟ مونږ له يې بهر راوباسه.“ د سدوم خلقو
د هغوئ سره زنا کول غوښتل. ۶ لوط بهر ووتلو او ځان پسې يې دروازه بند کړه. ۷
هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”عزيزانو، زۀ ستاسو مِنت زارى کوم، داسې بد کار مۀ کوئ.
۸ ګورئ، زما دوه لوڼه دى چې لا وادۀ شوې نۀ دى. هغوئ به زۀ بهر تاسو له راولم او
چې څۀ مو خوښه وى هغه ورسره وکړئ. خو دې سړو ته هيڅ هم مۀ وايئ، دوئ زما
مېلمانۀ دى او د دوئ حِفاظت کول په ما فرض دى.“ ۹ خو دوئ ووئيل، ”ځه مړه
ورک شه مسافر سړے يې. تۀ څوک يې چې مونږ ته چل ښائې؟ زمونږ د مخې نه لرې
شه، ګنې د هغوئ نه به دې هم بد حال وکړُو.“ دوئ لوط له ديکه ورکړه او د دروازې په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ماتېدو يې شروع وکړه. ۱۰ خو هغه دننه دوو سړو ورمنډه کړل، لوط يې کور ته واپس
راښکلو او دروازه يې بند کړه. ۱۱ بيا هغوئ بهر هغه ټول خلق ړاندۀ کړل، نو هغوئ د
دروازې په لټولو ستړی شول.

د حضرت لوط سدوم پرېښودل

۱۲ هغه دوو سړو لوط ته وفرمائيل، "کۀ دلته ستا نور څوک وی لکه زامن، لوڼه،
زُومان او يا ستا نور خپلوان په دې ښار کښې وی، نو د دې ځائ نه يې بهر کړه، ۱۳
ځکه چې مونږ دا ځائ تباه کؤو. مالِک خُدائ ته د دې خلقو خِلاف فريادونه رسېدلی دی
او مونږ يې رالېږلی يُو چې سدوم تباه کړُو." ۱۴ بيا لوط هغه سړو له ورَغلو چې کومو
ته يې لوڼه کوژدن شوې وې او ورته يې وفرمائيل، "زر شئ او د دې ځائ نه ووځئ،
مالِک خُدائ به دا ځائ تباه کوی." خو د هغوئ خيال دا وو چې هغه ټوقې کوی. ۱۵
سحر وختی فرښتو کوشش وکړو چې لوط تېز شی. هغوئ وفرمائيل، "زر شه، خپله
ښځه او دوه لوڼه رواني کړه او ووځه، نو داسې به تاسو نۀ مړۀ کېږئ چې کله ښار تباه
کېږی." ۱۶ خو لوط سستی کوله. او مالِک خُدائ په هغۀ رحم وکړو، نو هغه سړو لوط،
د هغۀ ښځه او د هغۀ دواړه لوڼه يې د لاس نه ونيولې او د ښار نه يې بهر وويستل. ۱۷
بيا يوې فرښتې وفرمائيل، "وتښتئ چې ژوندی پاتې شئ، په شا مۀ ګورئ او په مېدان
کښې مۀ پاتې کېږئ. غرونو ته منډه کړئ، نو داسې به تاسو د مرګ نه بچ شئ." ۱۸ خو
لوط جواب ورکړو، "اُف، نه صاحِبانو، په مونږ داسې مۀ کوئ. ۱۹ تاسو زما سره ډېر
ښۀ کړی دی او زما ژوند مو بچ کړو. خو غرونه ډېر زيات لرې دی، تباهی به زما په سر
راشی او هلته رسېدو نه مخکښې به زۀ مړ شم. ۲۰ تاسو ته هغه وړوکے ښار ښکاری؟
هغه نزدې دے. زۀ به هلته لاړ شم. ګورئ هغه خو وړوکے ځائ دے، خو زۀ به په امن
کښې يم." ۲۱ هغۀ جواب ورکړو، "ټيک ده، زۀ به ستا خبره ومنم. زۀ به هغه ښار نۀ
تباه کوم. ۲۲ زر منډه کړه، زۀ تر هغې پورې هيڅ هم نۀ شم کولے ترڅو چې تۀ هلته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

رسېدلے نۀ يې.“ لوط دې ته وړوکے ووئيل، نو ځکه د هغه ښار نوم ضُعر شو.

د خُدائ پاک سدوم او عموره تباه کول

۲۳ نمر په راختو وو چې لوط ضُعر ته ورسېدو. ۲۴ ناڅاپې مالِک خُدائ د سدوم او
عموره په ښارونو باندې د اور د ګوګړو باران اورولو ۲۵ او هغه ښارونه او ټول مېدان
يې تباه کړو، سره د ټولو خلقو او هر هغه څۀ چې په هغه زمکه زرغون شوی وُو، تباه
شول. ۲۶ خو د لوط ښځې شا ته وکتل او د مالګې ستن ترې جوړه شوه. ۲۷ په بله
ورځ سحر وختی اِبراهيم هغه ځائ ته تېز لاړو چرته چې هغه د مالِک خُدائ په حضور
کښې مخکښې ولاړ وو. ۲۸ هغۀ لاندې سدوم او عموره او د دې ټولو علاقو ته وکتل او
وې ليدل چې د هغه مُلک نه لوګی ختل، دا داسې لوګی وُو لکه چې د بټۍ نه خېژی. ۲۹
خو چې خُدائ پاک د مېدان هغه ښارونه تباه کړل چرته چې لوط اوسېدو، نو اِبراهيم د
هغۀ ياد وو او لوط يې ولېږلو چې ځان بچ کړی.

موآبيانو او عمونيانو د بې‌شرمۍ بنياد کېښودل

۳۰ لوط يرېدو چې په ضُعر کښې پاتې شی، نو هغه د خپلو دوو لوڼو سره پاس غرونو ته
لاړو او دوئ په يو غار کښې اوسېدل. ۳۱ نو مشرې لور يې خپلې خور ته ووئيل،
”زمونږ پلار بوډا کېږی او په ټوله دُنيا کښې سړی نشته چې مونږ ځان ته وادۀ کړی او
بچی مو پيدا شی. ۳۲ راځه چې خپل پلار نشه کړُو، نو د هغۀ سره به څملو او بچی به
مو پيدا شی.“ ۳۳ په هغه شپه هغوئ هغۀ له مے ورکړل او مشره لور د هغۀ سره
څملاسته. خو هغه دومره نشه وو چې پته ورته ونۀ لګېده. ۳۴ بله ورځ مشرې لور يې
خپلې خور ته ووئيل، ”تېره شپه زۀ د هغۀ سره څملاستم، اوس راځه چې نن شپه يې بيا
نشه کړُو او تۀ د هغۀ سره څمله. نو مونږ دواړه به د پلار نه اُميدوارې شُو.“ ۳۵ نو هغه
شپه هغوئ هغه بيا نشه کړو او کشره لور د هغۀ سره څملاسته. خو بيا هم هغه دومره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نشه وو چې هغهٔ ته هيڅ پته ونهٔ لګېده. ۳۶ نو د لوط دواړه لوڼه د خپل پلار نه اُميدوارې
شوې. ۳۷ د مشرې لور يې يو زوئ وشو، چې د هغهٔ نوم يې موآب کېښودو. هغه د نن
زمانې د موآبيانو پلار نيکهٔ وو. ۳۸ د کشرې لور يې هم يو زوئ وشو، چې د هغهٔ نوم يې
بِن‌عمی کېښودو. هغه د نن زمانې د عمونيانو پلار نيکهٔ وو.

حضرت اِبراهيم او ابی‌مَلِک

۲۰ ۱ اِبراهيم د ممرې نه د کنعان صحرا ته لاړو او د قادِس او شور په مينځ کښې
اوسېدو. په هغه وخت کښې چې کله هغه په جرار کښې اوسېدو، ۲ هغهٔ فرمائيلی وُو
چې خپله ښځه ساره يې خور ده. نو د جرار بادشاه ابی‌مَلِک ترې ساره بوتلې وه. ۳
خو يوه شپه هغهٔ خُدائ پاک په خوب کښې وليدو چې ورته يې وفرمائيل، ”ګوره، تهٔ د
مرګ په خولهٔ کښې ولاړ يې، ځکه چې کومه ښځه تا راوستې ده هغه وادهٔ شوې هم ده.“
۴ خو ابی‌مَلِک ګوتې هم نهٔ وې وروړې او هغهٔ ووئيل، ”مالِکه خُدايه، زهٔ بې‌ګناه يم. تهٔ
به ما او زما خلق تباه کوې څهٔ؟ ۵ اِبراهيم خو په خپله فرمائيلی وُو چې هغه يې خور
ده او هغې هم فرمائيلی وُو چې هغه يې ورور دے. ما خو دا په صفا نيت کړې دی او
زما لاسونو ګناه نهٔ ده کړې.“ ۶ خُدائ پاک په خوب کښې جواب ورکړو، ”آو، ما ته
پته ده چې تا دا په صفا نيت کړې دی، هغې ته ګوتې وروړلو ته مې ځکه پرې نهٔ ښودلې
چې زما خِلاف ګناه ونهٔ کړې. ۷ خو اوس، هغه ښځه خپل خاوند ته واپس کړه. هغه
يو نبی دے او هغه به درته دُعا وکړی او تهٔ به مړ نهٔ شې. خو کهٔ تهٔ هغه واپس نهٔ ورکوې،
نو زهٔ تا خبروم چې تهٔ او ستا ټول خلق به مړهٔ کېږئ.“ ۸ بل سحر وختی ابی‌مَلِک
خپل ټول درباريان راوغوښتل او چې څهٔ شوی وُو ورته يې ووئيل، او هغوئ سخت
يريدل. ۹ بيا ابی‌مَلِک اِبراهيم راوغوښتلو او تپوس يې ترې وکړو، ”دا تا په مونږ څهٔ
کړې دی؟ ما تا سره څهٔ بد کړی دی چې تا په ما او زما په بادشاهئ دا افت راوستے
دے؟ داسې خو د هيچا سره هم نهٔ دی کول پکار، لکه چې تا زما سره کړې دی. ۱۰ دا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تا ولې کړې دې؟“ ۱۱ اِبراهيم جواب ورکړو، ”زما دا خيال وو چې دلته به داسې هيڅ
څوک هم نۀ وي چې هغه د خُدائ پاک نه يرېږي او دوئ به زما د ښځې په وجه ما
ووژني. ۱۲ هغه په رښتيا زما خور ده. هغه زما د پلار لور ده، خو زما د خپلې مور لور
نۀ ده او ما هغه وادۀ کړه. ۱۳ چې کله خُدائ پاک زۀ د خپل پلار د کور نه مسافر کړم،
نو ما هغې ته ووئيل، تۀ به زما سره هغه وخت خپل غيرت څرګند کړې چې هر چا ته
وائې چې زۀ ستا ورور يم.“ ۱۴ بيا ابىمَلِک ساره واپس اِبراهيم ته ورکړه، هم هغه وخت
يې هغۀ ته ګډې، څاروي او نوکران هم ورکړل. ۱۵ هغۀ اِبراهيم ته ووئيل، ”ګوره، دا ټوله
زما زمکه ده، چې چرته دې خوښه وي هلته اوسېږه.“ ۱۶ هغۀ ساره ته ووئيل، ”زۀ ستا
ورور له د سپينو زرو زر سيکې ورکوم، دا د دې دپاره چې تا سره څومره خلق دي چې
ټولو ته ثابِته شي چې تۀ بې‌ګناه يې، هر چا ته به معلومه شي چې ستا لمن پاکه ده.“ ۱۷-
۱۸ نو په دې وجه چې د اِبراهيم د ښځې ساره سره کومه واقعه شوې وه، مالِک خُدائ
د ابىمَلِک په محل کښې ټولې ښځې شنډې کړې. نو اِبراهيم د ابىمَلِک دپاره دُعا وکړه او
خُدائ پاک هغه روغ کړو، خُدائ پاک د هغۀ ښځه او د هغۀ وينځې هم روغې کړې، چې
د دوئ بچي پيدا شي.

د حضرت اِسحاق پيدا کېدل

۲۱ ۱ مالِک خُدائ ساره له برکت ورکړو او خپله وعده يې ورسره پوره کړه. ۲
اګر چې اِبراهيم په خپله ډېر بوډا وو، خو لکه څنګه چې خُدائ پاک ورته فرمائيلي وُو
ساره اُميدواره شوه او هم په هغه صحيح وخت د هغې زوئ وشو. ۳ اِبراهيم په خپل
زوئ اِسحاق نوم کېښودو، ۴ او چې اِسحاق د اتو ورځو شو، نو اِبراهيم هغه سنت
کړو، هم هغه شان چې څنګه خُدائ پاک ورته حُکم ورکړے وو. ۵ اِبراهيم د سلو کالو
وو چې اِسحاق پيدا شو، ۶ نو ساره وفرمائيل، ”خُدائ پاک زۀ خندولې يم. اوس چې
هر څوک د دې نه خبر شي نو زما سره به خاندي. ۷ د دې نه مخکښې چا د دې وئيلو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جرأت کولے شو چې یوه ورځ به زۀ خپل ماشوم له سینه ورکوم؟ خو ګورئ، په زوړ
عُمر کښې د اِبراهیم زما نه زوئ پیدا شوے دے.“ ﴿٨﴾ چې ماشوم غټېدو او په خپله د
روټۍ د خوړلو شو، نو په هغه ورځ اِبراهیم یو لوئ خېرات وکړو.

د بی‌بی هاجِرې او د حضرت اِسمٰعیل لرې لېږل

﴿٩﴾-﴿١٠﴾ یوه ورځ، ساره وکتل چې د هاجِرې زوئ اِسمٰعیل لوبې کولې، نو هغې اِبراهیم
ته ووئیل، ”وینځه او د هغې زوئ وشړئ ځکه چې د وینځې زوئ به زما د زوئ اِسحاق
په میراث کښې شریک نۀ وی.“ ﴿١١﴾ دې مسئلې اِبراهیم ډېر پرېشانه کړو، ځکه چې
اِسمٰعیل خو هم د هغۀ زوئ وو. ﴿١٢﴾ خو خُدائ پاک وفرمائیل، ”اِبراهیمه، د خپلې
وینځې او د هلک په حقله مۀ خفه کېږه. هم هغه شان وکړه چې څنګه درته ساره وائی
ځکه چې هم د اِسحاق نه به ستا نسل قائم وی. ﴿١٣﴾ خو د وینځې زوئ هم ستا زوئ دے
او د هغۀ د اولاد نه به یو لوئ قوم جوړ کړم.“ ﴿١٤﴾ بل سحر وختی اِبراهیم پاڅېدو او
هاجِرې له یې د اوبو ډک مشک او روټۍ ورکړه. او دا یې ورله په اوږو کېښودل او د
زوئ سره یې رُخصت کړه. او هغه لاړه او بیرسبع ته نزدې په صحرا کښې سرګردانه
ګرځېدله، ﴿١٥﴾ او چې د هغوئ سره اوبۀ ختمې شوې، نو هاجِرې زوئ د یو بوټی لاندې
کښېنولو. ﴿١٦﴾ او لرې ترې کښېناسته، هغې د ځان سره ووئیل چې، ”زۀ دا نۀ شم
زغملے چې د خپل زوئ مرګ ووینم.“ او هغه هلته ناسته وه سلګۍ یې وهلې او ژړل یې.
﴿١٧﴾ چې کله خُدائ پاک د هلک ژړا واورېده، نو د خُدائ پاک فرښتې د آسمان نه
هاجِرې ته آواز وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”هاجِرې، تۀ ولې پرېشانه یې؟ یرېږه مه.
خُدائ پاک ستا د زوئ ژړا اورېدلې ده. ﴿١٨﴾ اوچت یې کړه او په غېږ کښې یې کښېنوه،
ځکه چې زۀ به هغه د یو لوئ قوم پلار کړم.“ ﴿١٩﴾ بیا خُدائ پاک د هغې سترګې کولاو
کړې او د هغې نظر په چینې یو کوهی پرېوتو. نو هغه چینې له لاړه او مشک یې د اوبو نه
ډک کړو او هلک له یې اوبۀ ورکړې. ﴿٢٠﴾ خُدائ پاک اِسمٰعیل له برکت ورکړو او چې
هلک څنګه لوئ شو، نو د هغۀ نه یو تکړه تیر انداز جوړ شو. ﴿٢١﴾ هغه د فاران په صحرا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې اوسېدو، مور ورله يوه مِصرۍ جينۍ خوښه کړه او ورته يې وادهٔ کړه.

د امن معاهده

۲۲ تقريباً هم په هغه وخت ابیمَلِک او د هغهٔ د لښکر مشر فيکُل اِبراهيم ته ووئيل،
"خُدائ پاک تا له په هر کار کښې برکت درکوی، ۲۳ اوس زهٔ غواړم چې تهٔ د خُدائ
پاک په نوم دا قَسم وکړې چې تهٔ به زما سره دوکه نهٔ کوې او همېشه به زما او زما د
اولاد وفادار يې، لکه څنګه چې زهٔ همېشه تا سره په دې مُلک کښې وفادار وم چې تهٔ دلته
مسافر وې." ۲۴ نو اِبراهيم ورسره قَسم وکړو. ۲۵ يوه ورځ، اِبراهيم ابیمَلِک ته
شکايت وکړو چې، "ستا يو څو نوکرانو زما په يو کوهی قبضه کړې ده." ۲۶ ابیمَلِک
ورته ووئيل، "دا خو ما ستا نه په وړومبی ځل واورېدل. تا ما ته مخکښې ولې ونهٔ وئيل؟
ما ته پته نشته چې دا چا کړی دی." ۲۷ اِبراهيم ابیمَلِک ته ګډې او څهٔ غواګانې
ورکړې، نو د دوئ په مينځ کښې د امن معاهده وشوه. ۲۸ اِبراهيم د خپلې رَمې نه اووهٔ
ګډې جدا کړې، ۲۹ او ابیمَلِک ترې تپوس وکړو، "تا دا اووهٔ ګډې ولې جدا کړې؟"
۳۰ اِبراهيم جواب ورکړو، "زهٔ غواړم چې دا اووهٔ ګډې زما نه قبولې کړې نو تهٔ به ګواه
يې چې ما دا کوهے کنستلے وو." ۳۱ نو په هغه ځائ يې بيرسبع نوم کېښودو، ځکه
چې دوئ دواړو دلته معاهده کړې وه. ۳۲ چې کله په بيرسبع کښې معاهده وشوه، نو
ابیمَلِک او د هغهٔ د لښکر مشر فيکُل واپس د فلستيانو مُلک ته لاړل. ۳۳ اِبراهيم په
بيرسبع کښې د غز ونه وکَرله او د مالِک خُدائ د ابدی خُدائ عبادت يې وکړو. ۳۴ او
اِبراهيم ډېر وخت مسافر وو او د فلستيانو په مُلک کښې اوسېدو.

د خُدائ پاک حضرت اِبراهيم ته د حضرت اِسحاق قربانولو حُکم ورکول

۲۲ ۱ څهٔ موده وروستو خُدائ پاک د اِبراهيم امتحان واخستو، هغهٔ ته يې
وفرمائيل، "اِبراهيمه." نو اِبراهيم جواب ورکړو، "زهٔ حاضر يم." ۲ خُدائ پاک ورته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وفرمائيل، ”خپل زوئ روان کړه، خپل اېک يو زوئ اِسحاق، د کوم سره چې تهٔ ډېره
مينه کوې او د موریاه مُلک ته لاړ شه. هلته په يو غر باندې چې زهٔ به يې درته ښايم، هغه
ما ته د قربانۍ په توګه پېش کړه.“ ٣ نو اِبراهيم سحر وختی پاځېدو، خپل خر يې کته
کړو او خپل دوه ځوانان سړی او اِسحاق يې ځان سره روان کړل، هغهٔ د سوزېدونکې
قربانۍ دپاره لرګی پرې کړل او روان شو او هغه ځائ ته لاړو کوم چې خُدائ پاک ورته
ښودلے وو. ٤ په درېمه ورځ چې اِبراهيم وکتل نو د لرې نه يې هغه ځائ وليدو. ٥
نو هغهٔ نوکرانو ته وفرمائيل، ”دلته د خرهٔ سره ايسار شئ. دا هلک او زهٔ به هلته لاړ شُو
او مونږ به عبادت وکړُو او واپس به تاسو له راشُو.“ ٦ اِبراهيم په اِسحاق د قربانۍ
لرګی يوړل او په خپله يې يوه چاړهٔ او بل سکارهٔ د اور بلولو دپاره يوړل. چې کله دوئ
مزل کولو، ٧ نو اِسحاق وفرمائيل، ”پلاره.“ هغهٔ جواب ورکړو، ”آو، زما زويه؟“
اِسحاق ترې تپوس وکړو، ”ما ته پته ده چې تا سره سکارهٔ او لرګی شته، خو د قربانۍ
دپاره ګډُورے چرته دے؟“ ٨ اِبراهيم جواب ورکړو، ”زما زويه، خُدائ پاک به په خپله
د يو ګډ بندوبست وکړى.“ او دوئ دواړه روان وُو. ٩ کله چې هغه ځائ ته ورسېدل
کوم چې ورته خُدائ پاک ښودلے وو، اِبراهيم يوه قربانګاه جوړه کړه او لرګی يې پرې
سم کېښودل. هغهٔ خپل زوئ وتړلو او په قربانګاه کښې يې د لرګو دپاسه کېښودو. ١٠
بيا اِبراهيم د خپل زوئ حلالولو دپاره چاړهٔ راواخستله. ١١ خو ناڅاپه د مالِک خُدائ
فرښتې د آسمان نه هغهٔ ته وفرمائيل، ”اِبراهيمه، اِبراهيمه.“ هغهٔ جواب ورکړو، ”زهٔ
حاضر يم.“ ١٢ فرښتې وفرمائيل، ”هلک له چې هيڅ تکليف ورنهٔ کړې او نهٔ ورته څهٔ
ووائې. ما ته پته ده چې تهٔ د خُدائ پاک نه يرېږې، ځکه چې تا هغهٔ ته خپل اېک يو زوئ
هم پېش کړو.“ ١٣ اِبراهيم څهٔ ګورى چې يو ګډ د ښکرو نه په غنو کښې انښتے وو.
هغه لاړو او راوې نيوو او د خپل زوئ په ځائ يې د سوزېدونکې قربانۍ په توګه پېش
کړو. ١٤ اِبراهيم په هغه ځائ ”مالِک خُدائ بندوبست کوى“ نوم کېښودو. او تر ننه
پورې خلق وائى، ”د مالِک خُدائ په غر به بندوبست کېږى.“ ١٥ د مالِک خُدائ فرښتې
په دويم ځل د آسمان نه اِبراهيم ته وفرمائيل چې، ١٦ ”مالِک خُدائ فرمائى چې زهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مالِک خُدائ په خپل نوم قسم کوم چې زۀ به تا له ډېر زيات برکت درکړم. ځکه چې تا
دا وکړل او خپل اېک يو زوئ دې هم زما نه بچ ونۀ ساتلو، ۱۷ زۀ دا وعده کوم چې زۀ
به تا ته په رښتيا په برکتونو برکتونه درکوم او ستا اولاد به ډېر زياتوم لکه چې په آسمان
کښې ځومره ستورى دى او چې د سمندر په غاړه ځومره شګې دى. ستا اولاد به خپلو
دشمنانو له شکست ورکړى. ۱۸ ټول قومونه به ستا د اولاد په وسيله برکت ومومى.
ځکه چې تا زما حُکم ومنلو.“ ۱۹ اِبراهيم خپلو نوکرانو ته واپس لاړو او دوئ په يو ځائ
بيرسبع ته لاړل، چې چرته اِبراهيم اوسېدو.

د نحور اولاد

۲۰ څۀ موده وروستو اِبراهيم خبر شو چې د خپل ورور نحور يې د مِلکاه نه اتۀ بچى
پېدا شوى دى، ۲۱ مشرے عُوض، د هغۀ ورور بُوز، د آرام پلار قموايل، ۲۲-۲۳ کَسِد،
حزو، فِلداس، اِدلاف او بتوايل، د رِبقه پلار. د اِبراهيم د ورور نحور، د ښځې مِلکاه نه دا
اتۀ زامن پېدا شول. ۲۴ د نحور د وينځې، رومه نه، طِبح، جاحم، تخص او معکه پېدا
شول.

د بى‌بى ساره مرګ او ښخېدل

۲۳ ۱ ساره يو سل اوويشت کاله ژوندۍ وه. ۲ هغه د کنعان په مُلک کښې په
حبرون کښې په حق ورسېده، او اِبراهيم د ساره په غم غمژن شو او هغې پسې يې ژړل.
۳ اِبراهيم د مړى خوا نه پاځېدو، حِتيانو له ورَغلو او وې فرمائيل چې، ۴ ”زۀ د
پردى مُلک يم او تاسو سره اوسېږم، زما خپله زمکه نشته چې چرته زۀ خپله ښځه په يو
مناسب ځائ کښې ښخه کړم. لږه زمکه په ما خرڅه کړئ.“ ۵ هغوئ جواب ورکړو
چې، ۶ ”نيکه، زمونږ خبره واوره، مونږ تا ته د يو تکړه مشر په سترګه ګورو. زمونږ د
اديرې د ټولو نه ښۀ ځائ کښې خپل مړے ښخ کړه، تا به هيڅ څوک د يو ځائ نه هم د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپل مړی ښخولو نه نهٔ منع کوی." ۷ اِبراهيم پاڅېدو او د هغه مُلک خلقو يعنې حِتيانو
ته يې د عزت نه سر ټيټ کړو ۸ او ورته يې وفرمائيل، "کهٔ ستاسو دا خوښه وی چې
زهٔ دلته خپل مړے ښخ کړم، نو د صحر زوئ عِفرون ته ووايئ ۹ چې د خپل پټی په
سر کښې د مکفيله غار په ما خرڅ کړی. زهٔ به يې پوره قيمت ورکړم او تاسو ټول به د
دې ګواهان شئ." ۱۰-۱۱ عِفرون هلته د ښار د دروازې سره نزدې ناست وو، چې کله
اِبراهيم دا عرض وکړو، نو هغهٔ جواب ورکړو چې، "صاحِبه، دا ټول پټے سره د غار
ستا په وړاندې دے. زما د خپلو خلقو په مخکښې زهٔ دا ستا د مړی د قبر دپاره درکوم."
۱۲ يو ځل بيا، اِبراهيم د هغه مُلک خلقو ته د عزت نه ټيټ شو ۱۳ او عِفرون ته يې
وفرمائيل، "د دې ګواهانو په مخکښې، زهٔ تا له د دې پټی پوره قيمت درکوم، چې خپله
ښځه ښخه کړم. دا قيمت زما نه قبول کړه." ۱۴ عِفرون جواب ورکړو چې، ۱۵
"صاحِبه، زما خبره واوره، د دې ځائ قيمت صِرف څلور سوه د سپينو زرو سيکې به
وی. په داسې لږ قيمت به مونږ په خپلو کښې څهٔ يو بل ته سختيږو؟ خپل مړے ښخ
کړه." ۱۶ اِبراهيم د عِفرون دا خبره منظوره کړه او هغه سپين زر يې عِفرون ته وتلل
چې د کومو په حقله يې چې د حِتيانو په مخکښې فرمائيلی وُو، د هغه وخت د سوداګرو
د وزن مطابق، څلور سوه د سپينو زرو سيکې. ۱۷ نو داسې اِبراهيم د عِفرون نه هغه د
ممری سره نزدې مکفيله په علاقه کښې هغه پټے واخستلو. پټے سره د هغه غار او
ګېرچاپېره چې څومره ونې وې. ۱۸ د ښار په دروازه کښې د جرګې د ټولو سړو په
مخکښې دا زمکه د اِبراهيم شوه چرته چې حِتيان د دې ګواهان وُو. ۱۹ د دې نه پس،
اِبراهيم خپله ښځه ساره په کنعان وطن کښې د مکفيله د پټی په غار کښې ښخه کړه ۲۰
چې کوم يې د حِتيانو نه اخستے وو.

رِبقه د حضرت اِسحاق ښځه کېدل

۲۴ ۱ اِبراهيم اوس د ډېر عُمر وو. مالِک خُدائ هغهٔ له په هر کار کښې برکت

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورکړے وو. ۲ يوه ورځ، اِبراهيم خپل مشر نوکر راوغوښتو او هغهٔ ته يې وفرمائيل،
”زما سره يو پوخ لوظ وکړه، ۳ د مالِک خُدائ په نوم زهٔ تا له قسم درکوم، د هغه
خُدائ پاک چې په آسمان او زمکه بادشاهي کوى، چې ته به زما زوئ اِسحاق دپاره د
دې ځائ د کنعان په خلقو کښې ښځه نهٔ خوښوې. ۴ په ځائ د دې، واپس هغه مُلک
ته لاړ شه چې چرته زهٔ پيدا شوے وم. او زما زوئ اِسحاق له زما په خپلوانو کښې ښځه
وګوره.“ ۵ خو نوکر ترې نه تپوس وکړو، ”کهٔ هغه پېغله چې کومه زهٔ خوښه کړم، دې
مُلک ته زما سره نهٔ راځى، نو بيا زهٔ اِسحاق هغه مُلک ته واپس ولېږم څهٔ د کوم نه چې
تهٔ راغلے يې؟“ ۶ اِبراهيم جواب ورکړو، ”نه، خيال کوه چې تهٔ زما زوئ واپس هلته
ونهٔ لېږې. ۷ مالِک خُدائ هغه خُدائ پاک چې د آسمانونو بادشاه دے زهٔ د هغه مُلک
نه چې چرته زهٔ پيدا شوے وم دلته راوستم، ما ته يې وفرمائيل او لوظ يې راسره وکړو
چې هغه به زما اولاد له دا زمکه ورکوى. چې کله تهٔ هلته ځې، نو مالِک خُدائ به ستا نه
مخکښې خپله يوه فرښته زما د زوئ دپاره ښځه لټولو کښې ستاسو مدد له راولېږى. ۸
کهٔ هغه ښځه تاسو سره د راتلو نه اِنکار کوى، نو خبر دے تهٔ د لوظ نه آزاد يې. خو زما
زوئ به هلته نهٔ بوځې.“ ۹ نو نوکر د اِبراهيم سره پوخ لوظ وکړو چې هغه هر څهٔ به
وکړى چې هغهٔ ته يې د کولو دپاره فرمائيلى وُو. ۱۰ د دې نه پس، هغه نوکر د اِبراهيم
لس اوښان د ښو تُحفو سره بار کړل. بيا د شام شمال په طرف هغه ښار ته روان شو،
چرته چې د اِبراهيم ورور نحور اوسېدو. ۱۱ کله چې هغه هلته ورسېدو، هغهٔ د ښار نه
بهر د چينې سره نزدې اوښان کښېنول. دا د مازيګر وخت وو، چې کله ښځې اوبو وړلو
له راووتلې. ۱۲ نوکر دُعا وکړه، ”تهٔ مالِکه خُدايه پاکه، زما د نېک اِبراهيم خُدائ پاک
يې، ما نن کامياب کړه او زما د نېک سره خپله وعده پوره کړه. ۱۳ زهٔ دلته د هغه
چينې سره يم چې چرته به د ښار پېغلې اوبهٔ وړلو له راځى. ۱۴ چې کومې جينۍ ته زهٔ
وايم چې لږ منګے راټيټ کړه، چې اوبهٔ وڅښم، کهٔ هغه ووائى چې وڅښه او زهٔ به ستا
اوښانو له هم اوبهٔ راوړم، چې دا هم هغه وى چې تا خپل خِدمت کوونکى اِسحاق له
خوښه کړې ده. کهٔ داسې وشى، نو ما ته به پته ولګى چې تا زما د نېک سره خپله وعده

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پوره کړې ده.“ ۱۵ د دُعا ختمولو نه مخکښې، رِبقه چې د هغې په اوږو منګے وو
راووتله. هغه د بتوائِل لور وه، چې هغه د اِبراهيم د ورور نحور او د هغۀ د ښځې مِلکاه
زوئ وو. ۱۶ هغه ډېره ښائسته جينۍ وه او لا وادۀ شوې نۀ وه. هغه لاندې چينې ته لاړه،
منګے يې ډک کړو او راوختله. ۱۷ د اِبراهيم نوکر د مِلاوېدو دپاره هغې له ورمنډه کړل
او ورته يې ووئيل، ”ستا د منګی نه ما له لږې اوبۀ راکړه.“ ۱۸ هغې ووئيل، ”وڅښه،
صاحِبه.“ او هغې زر د خپل ولی نه منګے راټيټ کړو او چې هغۀ اوبۀ څښلې نو منګے
يې ورته نيولے وو. ۱۹ چې کله هغې اوبۀ ورکړې، هغې ووئيل، ”زۀ به ستا اوښانو له هم
اوبۀ راوړم تر هغه پورې چې تنده يې ماته شی.“ ۲۰ هغې زر زر د څارو د اوبو په
سبيل کښې منګے تشولو او چينې ته به د نورو اوبو دپاره په منډه تله، تر دې پورې چې
ټولو اوښانو ښۀ وڅښلې. ۲۱ د هغه سړی په هغې باندې نظر وو او غلے ولاړ وو، چې
معلوم کړی چې مالِک خُدائ هغۀ له په سفر کښې کاميابی ورکړې ده کۀ نه. ۲۲ چې
کله اوښانو اوبۀ وڅښلې، هغه سړی د سرو زرو يوه قيمتی نتکۍ هغې ته ورپه پوزه کړه
او دوه درنې د سرو زرو کړَی يې ورپه لاس کړې. ۲۳ هغۀ ووئيل، ”ما ته ووايه چې ستا
پلار څوک دے، د هغۀ په کور کښې زمونږ د شپې تېرولو ځائ شته؟“ ۲۴ هغې جواب
ورکړو، ”زما پلار بتوائِل دے، چې د نحور او مِلکاه زوئ دے. ۲۵ مونږ سره ډېر بوس
او واښۀ شته او ستاسو د پاتې کېدو دپاره حُجره هم شته.“ ۲۶ بيا هغه سړی خپل سر
ټيټ کړو او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو. ۲۷ هغۀ ووئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء دې
وی، چې زما د نيک اِبراهيم خُدائ پاک دے، چې هغۀ په رښتيا زما د نيک سره خپله
وعده پوره کړې ده. مالِک خُدائ زما د نيک خپلوانو ته زۀ نيغ راوستلم.“ ۲۸ جينۍ
کور ته منډه کړه او خپلې مور او نورو ټولو ښځو ته يې ټوله قيصه تېره کړه. ۲۹ د رِبقې
يو ورور وو چې نوم يې لابن وو، هغۀ بهر د چينې طرف ته منډه کړه چې چرته د اِبراهيم
نوکر وو. ۳۰ لابن د خپلې خور په پوزه نتکۍ او د هغې په لاسونو کړې ليدلې وې. او
رِبقې دا خبره کوله چې لابن واورېدل څۀ چې هغه سړی وئيلی وُو. هغه د اِبراهيم نوکر له
ورَغلو چې هغه د خپلو اوښانو سره د چينې سره ولاړ وو، ۳۱ او لابن ورته ووئيل، ”ما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سره کور ته لاړ شه. تهٔ هغه سړے يې چې مالِک خُدائ برکت درکړے دے. تهٔ دلته بهر
ولې ولاړ يې؟ ما په خپل کور کښې ستا دپاره ځائ تيار کړے دے او هلته ستا د اوښانو
دپاره هم ځائ شته." ۳۲ نو هغه سړے دننه کور ته لاړو او لابن د اوښانو نه بارونه کوز
کړل او بوس او واښهٔ يې ورته واچول. بيا هغهٔ د اِبراهيم د نوکر او د هغهٔ د سړو دپاره
اوبهٔ راوړې چې خپلې پښې ووينځى. ۳۳ چې روټئ يې کله راوړه، هغه سړى ووئيل، "تر
هغه پورې به زهٔ خوراک نهٔ کوم چې تر کومې پورې ما هغه څهٔ وئيلى نهٔ وى چې څهٔ
وئيل غواړم." لابن ووئيل، "ټيک ده ووايه." ۳۴ هغهٔ خبره شروع کړه، "زهٔ د اِبراهيم
نوکر يم. ۳۵ مالِک خُدائ زما نيک له ډېر زيات برکت ورکړے دے او هغه يې ډېر
مالدار کړے دے. هغهٔ له يې د ګډو او چېلو رَمې، ښاروى، سپين زر، سرهٔ زر، غلامان
او وينځې، اوښان او خرهٔ هم ورکړى دى. ۳۶ زما د نيک د ښځې ساره نه چې کله هغه
بوډۍ وه د هغهٔ يو زوئ وشو او زما نيک هغهٔ له خپل هر څهٔ ورکړى دى. ۳۷ زما نيک
زما نه دا پوخ لوظ اخستے دے چې د هغهٔ حُکم به منم. هغهٔ وفرمائيل، د کنعان د مُلک
د پيغلو نه زما زوئ له ښځه مهٔ خوښوه. ۳۸ خو زما د پلار خلقو، زما خپلوانو له لاړ
شه او د هغهٔ دپاره ښځه خوښه کړه. ۳۹ او ما د خپل نيک نه تپوس وکړو، فرض کړه
کهٔ هغه ښځه زما سره نهٔ راځى نو بيا؟ ۴۰ هغهٔ جواب راکړو چې مالِک خُدائ، چې د
کوم ما هميشه فرمانبردارى کړې ده، هغه به خپله فرښته تا ته درولېږى او کاميابى به
درکړى. تهٔ به زما د زوئ دپاره زما د خپلو خلقو نه، زما د پلار د خاندان نه، يوه ښځه
پيدا کړې. ۴۱ ستا دپاره صِرف يوه لار شته چې د لوظ نه آزاد شې، هغه دا چې کهٔ تهٔ
زما خپلوانو له لاړ شې او هغوئ تا ته اِنکار وکړى، نو بيا به تهٔ آزاد يې. ۴۲ چې نن زهٔ
چينې ته راغلم، ما مالِک خُدائ ته سوال وکړو، اے مالِکه خُدايه، زما د نيک اِبراهيم
خُدايه پاکه، ما له په سفر کښې کاميابى راکړه. ۴۳ زهٔ دلته د چينې سره يم، کله چې يوه
جينۍ اوبو وړلو له راشى، نو زهٔ به ورته ووايم چې ما له د خپل منګى نه لږې اوبهٔ
راکړئ. ۴۴ کهٔ هغه ما له او زما اوښانو له هم اوبهٔ ورکول وغواړى، چې دا هم هغه
ښځه وى چې تا زما د نيک د زوئ دپاره خوښه کړې ده. ۴۵ د هغې نه مخکښې چې ما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پته په زړۀ کښې دُعا ختمه کړې وه، رِبقه چې د هغې په اوږه منګے وو راغله او لاندې
چينې ته لاړه. ما هغې ته ووئيل چې، څښلو له لږې اوبۀ راکړه. ۴۶ هغې زر د خپل ولی
نه منګے راټيټ کړو او وې وئيل، اوبۀ وڅښه او زۀ به ستا اوښانو له هم اوبۀ ورکړم. نو
ما هم اوبۀ وڅښلې او اوښانو له يې هم ورکړې. ۴۷ ما د هغې نه تپوس وکړو، ستا پلار
څوک دے؟ نو هغې جواب راکړو، زما پلار بتوايل دے چې د نحور او مِلکاه زوئ دے.
بيا ما هغې له نتکۍ ورپه پوزه کړه او کړې مې ورپه لاس کړې. ۴۸ ما خپل سر ټيټ
کړو او د مالِک خُدائ عبادت مې وکړو. ما د مالِک خُدائ ثناء ووئيله، چې زما د نبک
اِبراهيم خُدائ پاک دے، چې هغۀ زۀ نيغ زما د نبک نوسۍ له راوستلم چې هغه د اِسحاق
ښځه جوړه شی. ۴۹ نو کۀ تۀ زما د نبک سره خپله ذمه واری پوره کول غواړې او ښۀ
سلوک ورسره کوې، نو ما ته ووايه او کۀ نۀ وی نو هم ووايه، بيا به زۀ فيصله وکړم چې
ما له څۀ کول په کار دی.“ ۵۰ لابن او بتوايل جواب ورکړو، ”دا خبره د مالِک خُدائ
نه راپيښه ده او مونږ ورته ښۀ يا بد نۀ شُو وئيلے. ۵۱ دا رِبقه ده، د ځان سره يې بوځه.
هغه دې ستا د نبک د زوئ ښځه شی، لکه چې څنګه مالِک خُدائ په خپله فرمائيلی دی.“
۵۲ چې کله د اِبراهيم نوکر دا خبره واوريده، هغه ټيټ شو او د مالِک خُدائ عبادت يې
وکړو. ۵۳ بيا هغۀ ورله جامې، سپين زر او د سرو زرو کالی راوويستل او رِبقې له يې
ورکړل. هغۀ د هغې ورور او مور له هم قيمتی تُحفې ورکړې. ۵۴ د دې نه پس، د اِبراهيم
نوکر او د هغۀ سره نورو سړو خوراک څښاک وکړو او هلته يې شپه تېره کړه. چې کله
هغوئ سحر پاڅيدل، هغۀ ووئيل، ”ما خپل نبک له واپس ولېږه.“ ۵۵ خو د رِبقې ورور
او د هغې مور ووئيل، ”کم از کم لسو ورځو له دې هغه زمونږ سره ايساره شی، نو بيا
دې لاړه شی.“ ۵۶ خو هغۀ ووئيل، ”مونږ مۀ ايساروئ. مالِک خُدائ زما سفر کامياب
کړے دے، ما خپل نبک له واپس ولېږئ.“ ۵۷ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ به رِبقه
راوغواړُو او د هغې نه به تپوس وکړُو چې هغه څۀ وائی.“ ۵۸ نو هغوئ رِبقه راوغوښته
او تپوس يې ترې وکړو، ”تۀ د دې سړی سره تلل غواړې څۀ؟“ هغې جواب ورکړو، ”آو،
زۀ به لاړه شم.“ ۵۹ نو هغوئ رِبقه او د کور مشره خِدمتګاره او نورې نوکرانې د اِبراهيم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د نوکر او د هغهٔ د سړو سره لېږلو ته راضی شول. ٦٠ او دوئ د رِبقې دپاره برکت
وغوښتلو او ورته يې ووئيل چې، "خورې تهٔ دې د زرګونو مور شې، ستا اولاد دې د
خپلو دشمنانو په ښارونو بريالے شی." ٦١ بيا رِبقه او د هغې نوکرانې تيارې شوې او په
اوښانو سورې شوې چې د اِبراهيم د نوکر سره لاړې شی او دوئ ټول روان شول. ٦٢
اِسحاق د بيرلحی‌روی نه راغلے وو. او د کنعان صحرا کښې ايسار وو. ٦٣ هغه ماښام
په پټو کښې چکر لګولو له ووتلو او څهٔ ګوری چې اوښان راروان ؤو. ٦٤ چې کله رِبقې
اِسحاق وليدلو، هغه د خپل اوښ نه کوزه شوه ٦٥ او د اِبراهيم نوکر نه يې تپوس وکړو،
"هغه سړے چې په پټی کښې زمونږ طرف ته راروان دے څوک دے؟" نوکر جواب
ورکړو، "هغه زما نيک دے." نو هغې څادر واخستلو او خپل مخ يې پټ کړو. ٦٦ نوکر
هغه هر څهٔ اِسحاق ته ووئيل چې څهٔ يې کړی ؤو. ٦٧ بيا اِسحاق رِبقه خپلې هغه خيمې
ته راوستله چې د هغهٔ مور ساره په کښې اوسيدلې وه او هغه يې ښځه شوه. اِسحاق د
رِبقه سره مينه کوله، نو هغهٔ ته د خپلې مور د مرګ نه پس آرام مِلاو شو.

د حضرت اِبراهيم نور اولاد

٢٥ ١ بيا اِبراهيم بله ښځه وکړه، چې د هغې نوم قطوره وو. ٢ د هغې نه يې
زمران، يُقسان، مِدان، ميديان، اسباق او سوخ پېدا شول. ٣ يُقسان د شيبا او د ددان
پلار وو او د ددان اولاد اسوری، لطُوسی او لومی ؤو. ٤ د ميديان زامن عيفه، عِفر،
حنوک، ابيداع او اِلدعا ؤو. دا ټول د قطوره اولاد ؤو. ٥ اِبراهيم چې څهٔ هم لرل هغه
يې اِسحاق له ورکړل، ٦ هغهٔ په خپل ژوندون کښې هغه زامنو له تُحفې ورکړې چې د
هغهٔ د وينځو نه پېدا شوی ؤو. بيا هغهٔ دا زامن د خپل زوئ اِسحاق نه لرې، د نمرخاتهٔ
مُلک ته ولېږل.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت اِبراهيم مرګ او ښخېدل

٧ چې اِبراهيم د يو سل پينځهٔ اوياؤ کالو عُمر ته ورسېدو، ٨ نو اِبراهيم ساه ورکړه
او ښهٔ په پوخ عُمر کښې په حق ورسېدو او د ډېر عُمر سړے وو. ٩ د هغهٔ زامنو
اِسحاق او اِسمٰعيل، د ممرې سره نزدې د صحر د زوئ عِفرون حِتى په پټى کښې، د
مکفيله په غار کښې ښخ کړو. ١٠ دا هغه پټے وو چې اِبراهيم د حِتيانو نه اخستے وو،
اِبراهيم او د هغهٔ ښځه ساره دواړه هلته ښخ شُو. ١١ د اِبراهيم د مرګ نه پس، خُدائ
پاک د هغهٔ زوئ اِسحاق له برکت ورکړو، چې هغه بيرلحىروى ته نزدې اوسېدو.

د حضرت اِسمٰعيل اولاد

١٢ دا د اِبراهيم د زوئ اِسمٰعيل اولاد دے، اِسمٰعيل د هاجِرې مِصرى زوئ وو څوک
چې د ساره وينځه وه. ١٣ دا د اِسمٰعيل زامن وُو، چې په دې ترتيب سره پېدا شوى وُو،
نبايوت، قيدار، ادبئيل، مِبسام، ١٤ مِشماع، دومه، مسا، ١٥ حدد، تيما، يطور، نفيس
او قِدمه. ١٦ دوئ د دولسو قبيلو پلاران وُو او د دوئ نومونه د دوئ په کلو او د اوسېدو
ځايونو باندې ايښے شوى وُو. ١٧ اِسمٰعيل د يو سل اووهٔ دېرشو کالو وو چې ساه يې
ورکړه او په حق ورسېدو. ١٨ د اِسمٰعيل اولاد د حويله او شور علاقې په مينځ کښې
اوسېدل، دا د اسور په لاره مِصر سره نزدې وو. دوئ د اِبراهيم د نور اولاد نه جدا
اوسېدل.

د حضرت عِيسو او حضرت يعقوب پېدا کېدل

١٩ دا د اِبراهيم د زوئ اِسحاق قيصه ده. ٢٠ اِسحاق د څلوېښتو کالو وو چې کله هغهٔ
د رِبقې، د بتوايل لور، د لابن خور سره وادهٔ وکړو. دوئ د مسوپتاميه آرامى وُو. ٢١
اِسحاق مالِک خُدائ ته د خپلې ښځې دپاره سوال وکړو، ځکه چې هغه شنډه وه. مالِک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ د هغهٔ آواز واورېدو او رِبقه اُميدواره شوه. ۲۲ د هغې جوړه بچی پېدا کېدونکی
وُو او د پېدا کېدو نه مخکښې دوئ د مور په خېټه کښې په ضد شول. نو هغې د مالِک
خُدائ نه تپوس وکړو، "په ما داسې ولې کېږی؟" ۲۳ مالِک خُدائ هغې ته وفرمائيل،
"ستا په خېټه کښې دوه قومونه دی، ستا نه دوه پېدا کېدونکی قومونه به د يو بل خِلاف
وی. يو به د بل نه طاقتور وی، مشر به د کشر خِدمت کوی." ۲۴ د هغې د بچو د پېدا
کېدو وخت راغلو او د هغې جوړه زامن پېدا شول. ۲۵ هغه مشر د رنګه سور وو او د
هغهٔ څرمن د ببرې چُوغې په شان وه، نو د هغهٔ نوم يې عِيسو کېښودو. ۲۶ هغه دوېم د
عِيسو پونده کلکه نيولې وه، نو د هغهٔ نوم يعقوب شو. اِسحاق د شپېتو کالو وو چې دوئ
پېدا شول.

د حضرت عِيسو د خپلې مشرۍ حقُونه خرڅول

۲۷ هلکان لوئ شول او عِيسو يو تکړه ښکاری شو او د هغهٔ بهر ګرځېدل خوښ وُو،
خو يعقوب غلے سړے وو چې د کور نه به نهٔ وتلو. ۲۸ عِيسو په اِسحاق ګران وو،
ځکه چې عِيسو به کوم ځناور ښکار کړل نو اِسحاق د دې د خوړلو شوقين وو، خو په
رِبقه يعقوب ګران وو. ۲۹ يوه ورځ چې کله يعقوب د کُرخو ښوروا پخوله، عِيسو د
ښکار نه راغلو. هغه اوږے وو ۳۰ او يعقوب ته يې ووئيل، "زهٔ د لوږې نه مرم، ما له لږه
دا د سور رنګ ښوروا راکړه." نو ځکه د هغهٔ نوم ادوم شو. ۳۱ يعقوب جواب ورکړو،
"زهٔ به دا تا له په دې شرط درکړم کهٔ تهٔ ما له د خپلې مشرۍ حقُونه راکوې." ۳۲ عِيسو
ووئيل، "ټيک ده، زهٔ مرم، بيا به زما دا مشرتوب ما له څهٔ فائده راکړی؟" ۳۳ يعقوب
جواب ورکړو، "اول زما سره دا لوظ وکړه چې تهٔ به خپل ټول حقُونه ما له راکوې." نو
عِيسو ورسره لوظ وکړو او يعقوب ته يې خپل حقُونه ورکړل. ۳۴ بيا يعقوب هغهٔ له
روټۍ او څهٔ ښوروا ورکړه. هغهٔ خوراک څښاک وکړو او بيا پاڅېدو او لاړو. نو داسې
عِيسو د خپلې مشرۍ حقُونو ته سپک وکتل.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت اِسحاق او ابیمَلِک

۲۶ (۱) د هغې نه وروستو، په هغه مُلک کښې يو بل قحط راغلو لکه څنګه چې
مخکښې د اِبراهيم په وخت کښې راغلے وو. اِسحاق په جرار کښې، د فلستيانو بادشاه
ابیمَلِک له ورَغلو. (۲) مالِک خُدائ اِسحاق ته راڅرګند شو او ورته يې وفرمائيل،
”مِصر ته مهٔ ځه، په دې مُلک کښې اوسېږه، کوم ځائ چې زهٔ درته ښايم. (۳) دلته
اوسېږه او زهٔ به ستا مل شم او برکت به درکړم. زهٔ دا ټوله علاقه تا او ستا اولاد له
درکوم. ما چې کومه وعده ستا پلار اِبراهيم سره کړې ده زهٔ به هغه پوره کړم. (۴) زهٔ به
تا له دومره ډېر اولاد درکړم لکه چې په آسمان کښې ستورى دى او زهٔ به هغوئ له دا
ټوله علاقه ورکړم. ټول قومونه به ستا د اولاد په وسيله برکت ومومى. (۵) زهٔ به تا له
برکت درکړم، ځکه چې اِبراهيم زما تابعدارى کړې ده او زما ټول قانونونه او حُکمونه يې
پوره کړى دى.“ (۶) نو اِسحاق په جرار کښې اوسېدو. (۷) کله چې د هغه ځائ خلقو د
هغهٔ د ښځې په حقله تپوس وکړو، هغهٔ ووئيل چې، ”هغه زما خور ده.“ هغهٔ دا اِقرار ونهٔ
کړو چې هغه يې ښځه ده، هغه يرېدو چې هسې نه چې خلق يې مړ کړى او رِبقه به ترې نه
بوځى، ځکه چې هغه ډېره ښائسته وه. (۸) د اِسحاق هلته د ډېر وخت اوسېدو نه پس، د
فلستيانو بادشاه ابیمَلِک د کړکۍ نه لاندې وکتل او وې ليدل چې اِسحاق خپله ښځه رِبقه
راغاړه ايستله. (۹) ابیمَلِک اِسحاق راوغوښتلو او ورته يې ووئيل، ”نو دا معلومه شوه
چې هغه ستا ښځه ده، تا ولې وئيلى دى چې هغه ستا خور ده؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”زما
خيال دا وو چې کهٔ دا مې ووئيل چې هغه زما ښځه ده نو زهٔ به ووژلے شم.“ (۱۰)
ابیمَلِک ورته ووئيل، ”دا تا زمونږ سره څهٔ کړى دى؟ زما د خلقو نه يو سړے په آسانۍ
سره ستا د ښځې سره څملاستے شو او تا به مونږ ګناهګار کړى وُو.“ (۱۱) ابیمَلِک
ټولو خلقو له خبردارے ورکړو، ”کهٔ څوک دې سړى يا د هغهٔ ښځې له په بد نيت لاس
وروړى نو خامخا به وژلے شى.“ (۱۲) چې کله هغه هلته اوسېدو، اِسحاق هلته زمکه
وکَرله او په هغه کال يې چې څومره کَرلى وُو د هغې نه يو په سل زيات فصل يې وشو،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځکه چې مالِک خُدائ هغهٔ له برکت ورکړو. ۱۳ هغه مالدار کېدو او لوئ سړے شو.
۱۴ ځکه چې د هغهٔ ډېر نوکران، چېلۍ او څاروی او د ګډو ډېرې رَمې وې، خو په
فلستیانو هغه بد لګېدو. ۱۵ چې کوم کوهی د اِبراهیم په ژوند د اِبراهیم نوکرانو کنستلی
وُو نو فلستیانو هغه کوهی بند کړل او د خاورو نه یې ډک کړل. ۱۶ ابی‌مَلِک اِسحاق ته
ووئیل، "زمونږ د مُلک نه بهر شه. ته زمونږ نه زیات تکړه شوے یې." ۱۷ نو اِسحاق
لاړو او د جرار په مېدان کښې یې خېمه ولګوله، چې هلته د څهٔ وخت دپاره ایسار شو.
۱۸ هغهٔ یو ځل بیا هغه کوهی وکنستل کوم چې د اِبراهیم په وخت کښې کنستلے شوی
وُو او فلستیانو د اِبراهیم د مرګ نه پس بند کړی وُو. اِسحاق به هغه کوهی ته هم هغه
نومونه اخستل کوم چې د هغهٔ پلار پرې ایښی وُو. ۱۹ د اِسحاق نوکرانو په مېدان کښې
یو کوهے کنستلو او هلته یې د اوبو یوه چینه وموندله. ۲۰ د جرار شپونکی د اِسحاق د
شپونکو سره په جګړه شول او وې وئیل چې، "دا اوبهٔ زمونږ دی." نو اِسحاق په هغه
کوهی "عِسق" نوم کېښودو، ځکه چې هغوئ د هغهٔ سره جنګ وکړو. ۲۱ د اِسحاق
نوکرانو یو بل کوهے وکنستلو او په هغې باندې هم جګړه وشوه، نو په هغې یې "سِتنه"
نوم کېښودو. ۲۲ هغه د دې ځائ نه لاړو او یو بل کوهے یې وکنستلو. او په هغې باندې
هیڅ لانجه جوړه نهٔ شوه، نو هغهٔ په دې کوهی باندې "رحوبوت" نوم کېښودو. هغهٔ
وفرمائیل، "مالِک خُدائ اوس زمونږ دپاره یو ځائ جوړ کړے دے چې په دې مُلک
کښې اوسېږو او مونږ به دلته آباد شُو." ۲۳ اِسحاق د دې ځائ نه بیرسبع ته لاړو. ۲۴
په هغه شپه مالِک خُدائ هغهٔ ته راڅرګند شو او ورته یې وفرمائیل، "زهٔ ستا د پلار
اِبراهیم خُدائ پاک یم. یرېږه مه، زهٔ ستا مل یم. زهٔ به تا له برکت درکړم او د خپل
خِدمت کوونکی اِبراهیم سره زما د وعدې په ذریعه به تا له ډېر اولاد درکوم." ۲۵
اِسحاق هلته یوه قربان‌ګاه جوړه کړه او د مالِک خُدائ عبادت یې وکړو. بیا هغهٔ هلته
خپله خېمه ولګوله او د هغهٔ نوکرانو بل کوهے وکنستلو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت اِسحاق او ابىمَلِک په مينځ کښې د امن معاهده

۲۶ ابىمَلِک د جرار نه د خپل مشير اخوزت او د خپل لښکر مشر فيکُل سره د اِسحاق
سره مِلاوېدو دپاره راغلو. ۲۷ نو اِسحاق ترې تپوس وکړو، ”تهٔ اوس ما سره مِلاوېدو له
ولې راغلے يئ، چې تهٔ مخکښې ما سره ډېر بد وې او زهٔ دې د خپل مُلک نه بهر کړم؟“
۲۸ هغوئ جواب ورکړو چې، ”مونږ ته صفا پته ولګېده چې مالِک خُدائ ستا مل دے
او زمونږ خيال دا دے چې زمونږ په مينځ کښې يو پوخ لوظ په کار دے. مونږ تا سره
لوظ کول غواړُو ۲۹ چې تهٔ به مونږ ته نقصان نهٔ رسوې، لکه چې څنګه مونږ تا ته
نقصان نهٔ دے رسولے، او مونږ هيڅ بد تا سره نهٔ دى کړى او په امن سره ژوند تېرولو
ته مو پرېښودلے وې. او بېشکه چې مالِک خُدائ تا له برکت درکړے دے.“ ۳۰
اِسحاق هغوئ له غټه مېلمستيا وکړه او هغوئ خوراک څښاک وکړو. ۳۱ هغوئ سحر
وختى پاڅېدل او يو بل ته يې قسمونه وکړل. اِسحاق هغوئ رُخصت کړل او هغوئ د هغهٔ
نه په سلامتئ سره لاړل. ۳۲ هم په هغه ورځ د اِسحاق نوکران راغلل او هغهٔ ته يې د هغه
کوهى په حقله ووئيل چې کوم هغوئ کنستلے وو. هغوئ ووئيل، ”مونږ اوبهٔ موندلې
دى.“ ۳۳ هغهٔ په هغه کوهى ”سبع“ نوم کېښودو. او تر ننه پورې د هغه ښار نوم بيرسبع
دے.

د حضرت عِيسو د بل مُلک ښځې

۳۴ چې کله عِيسو د څلوېښتو کالو وو، هغهٔ دوه حِتئ ښځې د بيرى لور يهودِت او د
ايلون لور باسمت وادهٔ کړې. ۳۵ هغوئ د اِسحاق او رِبقه ژوند تريخ کړو.

د حضرت اِسحاق حضرت يعقوب له برکت ورکول

۲۷ ۱ چې کله اِسحاق ضعيف شو او نظر يې کار پرېښودو، هغهٔ خپل مشر زوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

عِیسو راوغوښتو او هغۀ ته یې وفرمائیل، "اے زما زویه." هغۀ جواب ورکړو، "جی، زۀ
حاضر یم." ۲ اِسحاق ورته وفرمائیل چې، "ګوره، زۀ ضعیف یم او کیدے شی چې زر
وفات شم. ۳ خپل غشی او لینده راواخله، بهر پټو ته لاړ شه او زما دپاره ښکار وکړه.
۴ ما له زما د خوښې مزیدار خوراک پوخ کړه او ما له یې راوړه. چې کله هغه زۀ
وخورم، نو زۀ به تا له زما د مرګ نه مخکښې خپل آخری برکت درکړم." ۵ چې کله
اِسحاق عِیسو ته دا خبرې کولې، نو رِبقې اوریدلې. او چې عِیسو پټو ته ښکار دپاره لاړو،
۶ نو رِبقې یعقوب ته ووئیل، "ګوره، ما ستا د پلار نه د عِیسو سره دا خبرې واوریدې
چې، ۷ ما له د ښکار غوښه راوړه او ما له یې پخه کړه. چې کله هغه وخورم، نو د
مرګ نه مخکښې به د مالِک خُدائ په وړاندې خپل برکت تا له درکړم." ۸ رِبقې ورته
وئیل، "اوس زما زویه، زما خبره واوره او چې څۀ درته وایم هم هغه شان وکړه. ۹
رَمې ته لاړ شه او دوه څاربۀ د چیلۍ بچی راونیسه، نو زۀ به ترې مزیدار خوراک پوخ
کړم کوم خوراک چې ستا د پلار ډیر خوښ دے. ۱۰ هغه تۀ خپل پلار له یوسه چې یې
وخوری، نو د مرګ نه مخکښې به هغه تا له خپل برکت درکړی." ۱۱ خو یعقوب خپلې
مور ته وفرمائیل، "تا ته پته ده چې د عِیسو په ځرمن ویښتۀ شته خو زما په ځرمن ویښتۀ
نشته. ۱۲ کیدے شی چې زما پلار ما له لاس راوړی او هغۀ ته پته ولګی چې زۀ یې
دوکه کوم، نو زۀ به په خپل ځان د برکت په ځائ لعنت راوړم." ۱۳ د هغۀ مور ورته
ووئیل، "زما زویه، ستا لعنت دې په ما شی، بس هغه څۀ وکړه څۀ چې زۀ درته وایم، لاړ
شه او ما له د چیلۍ بچی راوله." ۱۴ نو هغه لاړو او هغه یې راونیول او خپلې مور له یې
راوستل او د هغۀ مور هغه مزیدار خوراک پوخ کړو کوم چې د هغۀ د پلار ډیر خوښ وو.
۱۵ بیا هغې د عِیسو هغه خاص جامې راواخستلې، چې کومې هغې ورله په کور کښې
ساتلې وې او خپل کشر زوئ یعقوب ته یې ورواغوستلې. ۱۶ هغې د چیلۍ د بچو
څرمنې د هغۀ لاسونو او د هغۀ څټ ته هم ورواغوستلې چرته چې ویښتۀ نۀ وُو. ۱۷
رِبقې هغۀ له هغه مزیدار خوراک ورکړو او چې کومه روټۍ یې پخه کړې وه هغه یې هم
ورکړه. ۱۸ بیا یعقوب خپل پلار له ورَغلو او ورته یې ووئیل، "زما پلاره." هغۀ جواب

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورکړو، "ښه، ته زما کوم زوئ يې؟" ۱۹ يعقوب جواب ورکړو، "زهٔ ستا مشر زوئ
عِيسو يم، ما هم هغه شان کړی دی چې خښګه تا ما ته وفرمائيل. اوس لږ کښېنه او د
ښکار غوښه وخوره چې کومه ما درله راوړې ده، نو تهٔ به ما له خپل برکت راکړې." ۲۰
اِسحاق ورته وفرمائيل، "زما زويه، دومره زر تا ښکار څنګه وکړو؟" يعقوب جواب
ورکړو، "مالِک خُدائ، ستا خُدائ پاک زهٔ کامياب کړم." ۲۱ اِسحاق يعقوب ته
وفرمائيل، "زما زويه، لږ رانزدې شه چې تا له لاس دروړم. تهٔ په رښتيا عِيسو يې څهٔ؟"
۲۲ يعقوب خپل پلار ته ورنزدې شو، هغهٔ له يې لاس وروړو او وې فرمائيل چې، "ستا
آواز د يعقوب د آواز په شان دے، خو ستا لاسونه د عِيسو د لاسونو په شان دی." ۲۳
هغهٔ يعقوب ونهٔ پېژندلو، ځکه چې د هغهٔ لاسونه د عِيسو په شان د وېښتو نه ډک وُو.
يعقوب هغهٔ له د برکت په ورکولو وو، ۲۴ خو چې بيا يې ترې نه تپوس وکړو، "تهٔ په
رښتيا عِيسو يې؟" هغهٔ جواب ورکړو، "آو، زهٔ عِيسو يم کنه." ۲۵ اِسحاق وفرمائيل، "ما
له د ښکار غوښه لږه رانزدې کړه. چې زهٔ هغه وخورم، زهٔ به تا له خپل برکت درکړم."
يعقوب ورله هغه راوړه او هغهٔ ورله څهٔ مے هم څښلو له راوړل. ۲۶ بيا د هغهٔ پلار هغهٔ
ته وفرمائيل، "زما زويه، رانزدې شه او ښُکل مې کړه." ۲۷ چې هغه ښُکلولو له ورته
راغلو په اِسحاق د هغهٔ د جامو بوئ ولګېدو، نو هغهٔ خپل برکت ورکړو. هغهٔ وفرمائيل،
"واه واه، زما د زوئ ورمه د پټو د بوئ په شان ده کوم له چې مالِک خُدائ برکت
ورکړے دے. ۲۸ خُدائ پاک دې تا له د آسمان نه پرخه درکړی او ستا زمکه دې شنه
کړی، هغه دې تا له ډېره زياته غله او مے درکړی، ۲۹ قومونه دې ستا خِدمتګاران شی
او خلق دې ستا په مخکښې ټيټ شی. تهٔ دې په خپلو خلقو حکومت وکړې او ستا د مور
اولاد دې تا ته ټيټ شی. چې په تا څوک لعنت وائی په هغوئ دې لعنت وی او چې څوک
تا له برکت غواړی په هغوئ دې برکت وی."

د حضرت عِيسو د حضرت اِسحاق نه برکت غوښتل

۳۰ چې کله اِسحاق خپل برکت ورکول ختم کړل، نو چې څنګه يعقوب لاړو، نو د هغهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورور عِيسو د ښکار نه راغلو. (۳۱) هغهٔ هم مزېدار خوراک پوخ کړو او هغه يې خپل پلار
له راوړو. هغهٔ وفرمائيل، "پلاره، لږ راپاڅه او د ښکار غوښه وخوره چې کومه ما تا له
راوړې ده، نو چې تهٔ ما له خپل برکت راکړې." (۳۲) اِسحاق تپوس وکړو، "تهٔ څوک
يې؟" هغهٔ جواب ورکړو، "ستا مشر زوئ عِيسو يم." (۳۳) اِسحاق ويرېدو او ټول رپېدلو
او هغهٔ تپوس وکړو، "نو بيا هغه څوک وو، چې ښکار يې وکړو او هغه غوښه يې ما له
راوړه؟ ستا د راتلو نه لږ مخکښې ما هغه وخوړه. ما هغهٔ له خپل آخرى برکت ورکړو، نو
دا د هغهٔ د همېشه دپاره دے." (۳۴) چې کله عِيسو دا واورېدل، هغهٔ ډېر په چغو چغو
وژړل او وې فرمائيل، "اے پلاره، ما له هم خپل برکت راکړه." (۳۵) اِسحاق جواب
ورکړو، "ستا ورور راغلو او دوکه يې کړم. هغهٔ ستا برکت وړے دے." (۳۶) عِيسو
وفرمائيل، "په دې کښې هيڅ شک نشته د هغهٔ نوم يعقوب دے. دا دويم ځل دے چې
هغهٔ زما ځائ په چل نيولے دے، اول يې زما د مشرئ حق واخستو او اوس يې زما
برکت هم واخستو. تا زما دپاره برکت نهٔ دے پرېښے څهٔ؟" (۳۷) اِسحاق جواب وکړو،
"ما هغه په تا اختيارمن کړے دے او ما د هغهٔ ټول خپلوان د هغهٔ نوکران کړى دى. ما
هغهٔ له غله او مے ورکړى دى. زما زويه، اوس داسې هيڅ هم نشته چې ستا دپاره يې زهٔ
وکړم." (۳۸) عِيسو خپل پلار ته سوال زارى کوله، "پلاره، تا سره صرف يو برکت وو
څهٔ؟ پلاره، ما له هم برکت راکړه." هغهٔ ډېره زياته ژړا شروع کړه. (۳۹) بيا اِسحاق هغهٔ
ته وفرمائيل، "ستا دپاره به د آسمان نه پرخه نهٔ وى، ستا دپاره به زمکه شنه نهٔ وى. (۴۰)
تهٔ به د خپلې تُورې په زور ژوند تېروې، خو د خپل ورور به تهٔ غلام يې. چې کله تهٔ باغى
شې، نو د هغهٔ پړى به وشلوې." (۴۱) عِيسو د يعقوب سره کينه ساتله، ځکه چې د هغهٔ
پلار، يعقوب له د هغهٔ برکت ورکړے وو. هغهٔ د خپل ځان سره وفرمائيل، "زما د پلار
مرګ نزدې دے، چې کله زما پلار وفات شى نو بيا به زهٔ يعقوب ووژنم." (۴۲) خو رِبقه د
خپل مشر زوئ عِيسو د دې خبرې نه خبر شوه، نو هغې يعقوب راوغوښتلو او ورته يې
ووئيل، "دا خبره واوره. ستا ورور عِيسو بدل اخستل غواړى او تا وژل غواړى. (۴۳) نو
زما زويه، څهٔ چې زهٔ درته وايم هم هغه شان وکړه. سمدستى لابن له وتښته چې په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حاران کښې دے، ۴۴ او د هغهٔ سره د څهٔ وخت دپاره پاتې شه، چې ستا د ورور غصه
سړه شي ۴۵ او چې د هغهٔ هغه څهٔ هېر شی چې تا ورسره کړی دی. بیا به زهٔ څوک
درولېږم چې تا واپس راولی. زهٔ دې خپل دواړه زامن په یوه ورځ ولې بایلم؟“

د حضرت اِسحاق د حضرت یعقوب لابن له لېږل

۴۶ رِبقې اِسحاق ته ووئیل، ”زهٔ د عِیسو د بل مُلک د ښځو په وجه په خپل ژوند کښې
تنګه یم. کهٔ یعقوب هم د دې مُلک د حِتی ښځو نه د یوې حِتی ښځې سره وادهٔ وکړو، نو
د دې نه به بیا زما دپاره مرګ ښهٔ وی.“

۲۸ ۱ اِسحاق یعقوب راوغوښتلو، په مخه ښه یې ورته ووئیل او هغهٔ له یې حُکم
ورکړو، ”د یوې کنعانۍ جینۍ سره وادهٔ ونهٔ کړې. ۲ سمدستی مسوپتامیه ته، د خپل
نیکهٔ بتوایل کور ته لاړ شه او هلته د خپل ماما لابن د لوڼو نه یوې سره وادهٔ وکړه. ۳
قادر خُدائ دې ستا وادهٔ بختور کړی او ډېر اولاد دې درکړی، نو تهٔ به د ډېرو قومونو
پلار شې. ۴ هغه دې تا او ستا اولاد له برکت درکړی لکه څنګه چې هغهٔ اِبراهیم له
برکت ورکړے وو. او دا مُلک دې ستا شی، چې په کوم کښې تهٔ مسافر وې او چې کوم
خُدائ پاک اِبراهیم له ورکړے وو.“ ۵ نو څکه اِسحاق یعقوب په مسوپتامیه کښې،
لابن له ولېږلو، چې هغه د بتوایل آرامی زوئ وو او د رِبقې ورور وو، کومه چې د یعقوب
او عِیسو مور وه.

د حضرت عِیسو بلې ښځې سره وادهٔ کول

۶ عِیسو ته دا پته ولګېده چې اِسحاق یعقوب له برکت ورکړے وو او د ښځې لټولو
دپاره یې هغه مسوپتامیه ته لېږلے دے. هغهٔ ته دا هم پته وه چې کله اِسحاق هغهٔ له
برکت ورکړو نو یعقوب له یې حُکم ورکړو چې، ”د یوې کنعانۍ ښځې سره به وادهٔ نهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کوي." ۷ هغۀ ته پته ولګېده چې يعقوب د خپل پلار او مور خبره منلې ده او
مسوپيتاميه ته تلے دے. ۸ نو عِيسو پوهه شو چې د هغۀ د پلار اِسحاق کنعانۍ ښځې
خوښې نۀ دی. ۹ نو هغه د اِبراهيم زوئ اِسمٰعيل له لاړو او د هغۀ لور محلت سره يې
وادۀ وکړو، چې هغه د نبايوت خور وه.

د حضرت يعقوب په بيت‌ايل کښې خوب ليدل

۱۰ يعقوب د بيرسبع نه لاړو او د حاران په طرف روان شو. ۱۱ نمر په پرېوتو وو چې
هغه يو خاص ځائ ته راغلو او په هغه شپه هلته پاتې شو. هغه د خوب دپاره ځملاستو
او خپل سر يې په يو کاڼے کېښودو. ۱۲ هغۀ په خوب کښې وليدل چې يوه پوړۍ د
زمکې نه آسمان پورې ختلې ده او دا يې هم وليدل چې د خُدائ پاک فرښتې په دې باندې
بره ښکته، ختلې او راکوزېدلې. ۱۳ او ګوره، هغۀ په خوب کښې وليدل چې مالِک
خُدائ د هغۀ سره ولاړ وو. هغۀ وفرمائيل، "زۀ مالِک خُدائ يم، د اِبراهيم او د اِسحاق
خُدائ پاک يم، زۀ به تا او ستا اولاد له دا زمکه ورکوم چې په کومه تۀ ملاست يې. ۱۴
هغوئ به د زمکې د شګو په شان زيات شی. دوئ به خپله علاقه په هر طرف خوره کړی،
ستا او ستا د اولاد په وجه به زۀ د دُنيا ټولو قومونو له برکت ورکړم. ۱۵ ياد ساته، زۀ
به ستا مل يم او چې چرته هم ځې نو زۀ به ستا حِفاظت کوم او زۀ به تا واپس دې زمکې
ته راولم. زۀ به تا تر هغې پورې نۀ پرېږدم چې ما تا سره خپله وعده پوره کړې نۀ وی."
۱۶ يعقوب د خوب نه پاڅېدو او وې فرمائيل، "بېشکه چې مالِک خُدائ دلته دے، هغه
په دې ځائ کښې دے، خو ما ته پته نۀ وه." ۱۷ هغه يرېدو او د ځان سره يې وفرمائيل،
"دا ځائ څومره د يرې نه ډک دے. دا به خامخا د خُدائ پاک کور وی، دا به خامخا د
آسمان دروازه وی." ۱۸ کله چې يعقوب سحر وختی پاڅېدو، هغه کاڼے يې راواخستلو
چې په کوم يې سر ايښے وو او د يو يادګار په توګه يې ودرولو. بيا هغۀ په دې باندې تېل
واچول چې خُدائ پاک ته وقف شی. ۱۹ هغۀ په هغه ځائ بيت‌ايل نوم کېښودو. دا ښار
مخکښې د لوز په نوم مشهور وو. ۲۰ بيا يعقوب د خُدائ پاک سره وعده وکړه، "کۀ تۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زما مل يې او په دې سفر کښې زما حِفاظت کوې او ما له خوړلو له روټۍ راکوې او
اغوستلو له جامې راکوې، ۲۱ او که زهٔ په حِفاظت سره بيا د خپل پلار کور ته راشم،
نو ته به زما خُدائ پاک يې. ۲۲ دا د يادګار کاڼے چې کوم ما ودرولے دے، دا به هغه
ځائ وى چې چرته به ستا عبادت کيږى او چې ته ما له څهٔ راکوې د هغې لسمه برخه به
زهٔ خامخا تا له درکوم.“

د حضرت يعقوب د لابن کور ته رسېدل

۲۹ ۱ بيا يعقوب په خپل سفر روان وو او د نمرخاتهٔ په طرف د خلقو مُلک ته لاړو.
۲ چې څنګه هغهٔ وکتل نو هغهٔ په ميدان کښې يو کوهے وليدو او وې ليدل چې درې
رَمې ورسره پرتې وې. هغه رَمو به د دې کوهى نه اوبهٔ څښلې او د هغه کوهى په خولهٔ يوه
غټه تيږه پرته وه. ۳ او چې کله به ټولې رَمې هلته راغونډې شوې، نو شپانو به هغه تيږه
لرې کوله او اوبهٔ به يې ورکولې. بيا به هغوئ هغه تيږه واپس په خپل ځائ د کوهى په
خولهٔ کېښودله. ۴ يعقوب د شپانو نه تپوس وکړو، ”زما وروڼو، تاسو د کوم ځائ
يئ؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ د حاران يُو.“ ۵ هغهٔ ترې تپوس وکړو، ”تاسو د
نحور نمسے، لابن پېژنئ؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”آو، مونږ يې پېژنو.“ ۶ هغهٔ ترې تپوس
وکړو، ”هغه څنګه دے؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”هغه ښهٔ دے، ګوره، دلته د هغهٔ لور
راحيل د خپلو رَمو سره راروانه ده.“ ۷ يعقوب وفرمائيل، ”ګوره تر اوسه پورې نمر
اوچت ولاړ دے او د رَمو د راغونډولو وخت لا نهٔ دے، تاسو ولې اوبهٔ نهٔ ورکوئ او
واپس يې څرولو له نهٔ بوځئ؟“ ۸ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ داسې تر هغې پورې نهٔ
شُو کولے چې ټولې رَمې راغونډې نهٔ وى. او چې کله هغه تيږه لرې کړے شى، نو بيا به
مونږ رَمو له اوبهٔ ورکوو.“ ۹ يعقوب لا د هغوئ سره خبرې کولې چې راحيل د خپل
پلار د رَمې سره راورسېدله، ځکه چې هغه شپونکۍ وه. ۱۰ چې کله يعقوب خپله د ماما
لور راحيل د هغې د پلار د رَمې سره وليده، نو هغه کوهى له ورَغلو، د کوهى د خولې نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يې تيره لرې کړه او د لابن رَمو له يې اوبهٔ ورکړې. ١١ بيا يعقوب، راحيل ښُکل کړه او
د خوشحالئ نه په ژړا شو، ١٢ هغهٔ راحيل ته وفرمائيل، "زهٔ ستا د پلار رشته‌دار، د رِبقې
زوئ يم." هغې منډه کړه چې خپل پلار ته ووائى، ١٣ او چې کله لابن د خپل خورئى
يعقوب په حقله واورېدل، نو هغهٔ مِلاوېدو له ورمنډه کړه، هغهٔ ته ورغاړه وتلو او ښُکل
يې کړو او هغه يې کور ته دننه راوستلو. يعقوب لابن ته هغه هر څهٔ وفرمائيل چې څهٔ
شوى وُو. ١۴ لابن ووئيل، "په رښتيا سره، تهٔ زما خپله وينه يې." يعقوب هلته پوره
مياشت ايسار شو.

د حضرت يعقوب دوه ودونه کول

١۵ لابن يعقوب ته ووئيل، "تا له صِرف زما د خپلوالئ په وجه زما خِدمت کول نهٔ دى
په کار. ما ته ووايه، چې تهٔ به څومره مزدورى غواړې؟" ١۶ نو د لابن دوه لوڼه وې، د
مشرې نوم لِياه او د کشرې راحيل وو. ١٧ د لِياه سترګې ښُکلې وې، خو راحيل د بدن
نه ښُکلې وه. ١٨ يعقوب د راحيل سره مينه کوله، نو ځکه هغهٔ وفرمائيل، "زهٔ به ستا د
کشرې لور راحيل دپاره ستا اووهٔ کاله خِدمت کوم." ١٩ لابن جواب ورکړو، "هغه چې
بل چا له ورکوم د هغې نه دا ښهٔ ده چې تا له يې درکړم، دلته زما سره اوسېږه." ٢٠ نو
يعقوب د راحيل دپاره اووهٔ کاله خِدمت وکړو او هغه وخت په هغهٔ باندې صِرف د يو
څو ورځو په شان تېر شو، ځکه چې هغهٔ د راحيل سره مينه کوله. ٢١ بيا يعقوب لابن
ته وفرمائيل، "هغه وخت پوره شوے دے، ستا لور راکړه چې واده يې کړم." ٢٢ نو
لابن د واده روټئ وکړه او ټول خلق يې راوغوښتل. ٢٣ خو په هغه شپه، د راحيل په
ځائ هغهٔ لِياه يعقوب له بوتله او يعقوب د هغې سره څملاستو. ٢۴ لابن خپله وينځه
زِلفه خپلې لور لِياه له د خِدمتګارې په توګه ورکړه. ٢۵ چې کله سحر شو، يعقوب ته
پته ولګېده چې دا خو لِياه ده. هغه لابن له ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، "دا تا زما سره
څهٔ کړى دى؟ ما خو د راحيل دپاره خِدمت کړے دے. تا زهٔ ولې دوکه کړم؟" ٢۶ لابن

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جواب ورکړو، ”دلته دا رِواج نۀ دے چې کشره لور دې د مشرې نه مخکښې وادۀ شی.
۲۷ صبر وکړه چې د وادۀ اوومه تېره شی، نو زۀ به راحیل هم تا له درکړم، خو کۀ تۀ
زما نور اووۀ کاله خِدمت وکړې.“ ۲۸ یعقوب راضی شو او چې کله د وادۀ اووۀ ورځې
پوره شوې، لابن هغۀ له خپله لور راحیل هم ورکړه چې ښځه يې شی. ۲۹ لابن خپله
وينځه بِلهاه خپلې لور راحیل له ورکړه چې خِدمتګاره يې شی. ۳۰ یعقوب د راحیل سره
هم څملاستو او هغۀ د هغې سره د لِیاه نه زیاته مینه کوله. بیا هغۀ د لابن نور اووۀ کاله
خِدمت وکړو.

د حضرت یعقوب بچی پېدا کېدل

۳۱ چې کله مالِک خُدائ دا ولیدل چې د لِیاه سره مینه نۀ کېدله، نو مالِک خُدائ هغې
له اولاد ورکړو، خو راحیل شنډه پاتې شوه. ۳۲ لِیاه اُمیدواره شوه او یو زوئ يې پېدا
شو. هغې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ زۀ په تکلیف کښې لیدلې یم او اوس به زما خاوند زما
سره مینه کوی.“ نو د هغۀ نوم يې روبین کېښودو. ۳۳ هغه بیا اُمیدواره شوه او یو بل
زوئ يې پېدا شو. نو هغې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ ما له دا زوئ هم راکړے دے، ځکه
چې هغۀ ته پته وه چې زما نه کرکه کېږی.“ نو د هغۀ نوم يې شمعون کېښودو. ۳۴ هغه
یو ځل بیا اُمیدواره شوه او د هغې یو بل زوئ وشو. هغې وفرمائیل، ”زما د خاوند زړۀ به
اوس په ما پورې نور هم تړلے وی، ځکه چې زما نه د هغۀ درې زامن پېدا شول.“ نو د
هغۀ نوم يې لیوی کېښودو. ۳۵ بیا هغه یو ځل بیا اُمیدواره شوه او یو بل زوئ يې پېدا
شو. هغې وفرمائیل، ”دا ځل به زۀ د مالِک خُدائ ثناء ووایم.“ نو هغې د هغۀ نوم یهوداه
کېښودو. بیا د هغې نور بچی پېدا نۀ شول.

۳۰ ۱ خو د راحیل نه د یعقوب هیڅ بچی پېدا شوی نۀ وُو. نو په راحیل خپله خور
بده لګېده او یعقوب ته يې ووئیل، ”زۀ غواړم چې زما نه دې هم بچی وی ګنې زۀ به مره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شم.“ ۲ یعقوب راحیل ته غصه شو او وې فرمائیل، ”زهٔ خو څهٔ خُدائ پاک نهٔ یم چې
تهٔ مې د بچو نه محرومه کړې یې.“ ۳ هغې ووئیل، ”زما وینځه بِلهاه بوځه، د هغې سره
څمله، نو د هغې نه به زما دپاره بچې پېدا شی. او د هغې په وجه به زما کور آباد شی.“
۴ نو هغې بِلهاه خپل خاوند له ورکړه او هغه د هغې سره څملاستو. ۵ بِلهاه
اُمیدواره شوه او د یعقوب یو زوئ ترې پېدا شو. ۶ راحیل ووئیل، ”خُدائ پاک زما په
حق کښې فیصله کړې ده. هغهٔ زما سوال اورېدلے دے او ما له یې یو زوئ راکړے
دے.“ نو د هغهٔ نوم یې دان کېښودو. ۷ بِلهاه یو ځل بیا اُمیدواره شوه او د یعقوب
ترې دویم زوئ وشو. ۸ راحیل ووئیل، ”ما د خپلې خور سره لویه مقابله کړې ده. خو
ما ګټلې ده.“ نو د هغهٔ نوم یې نفتالی کېښودو. ۹ چې کله لِیاه ته دا پته ولګېده چې د
هغې به نور بچې نهٔ کیږی، نو هغې خپله وینځه زِلفه یعقوب له ورکړه چې ښځه یې شی.
۱۰ بیا د زِلفه نه د یعقوب یو زوئ وشو. ۱۱ لِیاه ووئیل، ”زهٔ بختوره یم.“ نو د هغهٔ نوم
یې جاد کېښودو. ۱۲ د زِلفه نه د یعقوب یو بل زوئ وشو، ۱۳ او لِیاه ووئیل، ”زهٔ
څومره خوشحاله یم. اوس به ښځې ما ته خوشحاله وائی.“ نو هغې د هغهٔ نوم آشر
کېښودو. ۱۴ د غنمو د لَو په وخت روبین پټو ته لاړو او هلته یې هغه بوټی ومونډل د
کومو په ذریعه چې د زنانه حمل لګېدلو او هغه یې خپلې مور لِیاه له راوړل. راحیل لِیاه
ته ووئیل، ”ما له خو د هغه بوټو نه لږ راکړه کوم چې ستا زوئ راوړی دی.“ ۱۵ لِیاه
جواب ورکړو، ”دا څهٔ وړه خبره ده چې زما خاوند دې رانه قبضه کړے دے؟ او اوس
تهٔ وائې چې ما له هغه د حمل بوټی راکړه کوم چې ستا زوئ راوړی دی.“ راحیل ووئیل،
”کهٔ تهٔ ما له ستا د زوئ هغه بوټی راکړې، نو تهٔ نن شپه د یعقوب سره څملاستے شې.“
۱۶ چې کله یعقوب ماښام د پټو نه راغلو، لِیاه بهر مِلاوېدو له هغهٔ له ورغله او وې
وئیل، ”تهٔ به خامخا نن زما سره څملې، ځکه چې ما د خپل زوئ د حمل بوټی ستا په
سر ورکړی دی.“ نو په هغه شپه د هغې سره څملاستو. ۱۷ خُدائ پاک د لِیاه سوال
واورېدو او هغه اُمیدواره شوه او د یعقوب ترې پینځم زوئ وشو. ۱۸ لِیاه ووئیل،
”خُدائ پاک ما له خپل اجر راکړے دے، ځکه چې ما خپله وینځه خپل خاوند له

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورکړه.“ نو هغې په خپل زوئ يساکار نوم کېښودو. ۱۹ لِياه بيا اُميدواره شوه او د
يعقوب ترې شپږم زوئ وشو. ۲۰ هغې ووئيل، ”خُدائ پاک ما له يوه ښُکلې تُحفه
راکړې ده. اوس به زما خاوند زما قدر کوى، ځکه چې زما نه د هغۀ شپږ زامن پېدا
شوى دى.“ نو هغې د هغۀ نوم زبولون کېښودو. ۲۱ وروستو د هغې يوه لور پېدا شوه،
چې د هغې نوم يې دينه کېښودو. ۲۲ بيا خُدائ پاک راحيل راياده کړه، هغۀ د هغې
سوال قبول کړو او هغې له يې هم بچى ورکړل. ۲۳ هغه اُميدواره شوه او يو زوئ يې پېدا
شو. هغې ووئيل، ”خُدائ پاک ما له يو زوئ راکړو نو زۀ يې د پېغور نه خلاصه کړم.“
۲۴ نو هغې د هغۀ نوم يوسف کېښودو او ووئيل، ”مالِک خُدائ دې ما له يو بل زوئ هم
راکړى.“

د حضرت يعقوب رَمې زياتېدل

۲۵ د يوسف د پېدا کېدو نه پس، يعقوب لابن ته وفرمائيل، ”ما له اجازت راکړه، چې زۀ
خپل کور او خپل مُلک ته واپس لاړ شم. ۲۶ ما له زما ښځې او زامن راکړه چې ما ستا
خِدمت کولو کښې گټلى دى او زۀ به لاړ شم. ځکه چې تا ته پته ده چې ما ستا څومره
ښۀ خِدمت کړے دے.“ ۲۷ لابن هغۀ ته ووئيل، ”کۀ زۀ ستا په نظر کښې ښۀ يم نو يوه
خبره به وکړم، ما ته غېبانه پته لگېدلې ده چې هم ستا په وجه مالِک خُدائ ما له برکت
راکړے دے. ۲۸ چې تۀ څومره مزدورى غواړې نو ووايه او زۀ به يې درکړم.“ ۲۹
يعقوب جواب ورکړو، ”تا ته په خپله پته ده چې ما ستا څومره خِدمت کړے دے او ستا
رَمې زما سره څومره زياتې شوې دى. ۳۰ ځکه چې تا زما د راتلو نه مخکښې لږ څۀ
لرل او اوس ډېر زيات شول او چې ما چرته هم ستا رَمې بوتلى دى مالِک خُدائ تا له
برکت درکړے دے. اوس هغه وخت راغلے دے چې زۀ د خپل خاندان خيال وساتم.“
۳۱ لابن ترې تپوس وکړو، ”زۀ تا له څۀ درکړم؟“ يعقوب جواب ورکړو، ”زۀ درنه هيڅ
مزدورى نۀ غواړم. زۀ به بيا ستا رَمې څروم او ساتم کۀ تۀ زما دپاره يو کار وکړې، ۳۲
نن به زۀ ستا په ټولو رَمو کښې وگرځم او هر تور گډُورے او ټولې ټکې ټکې او برگې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چېلۍ به راوباسم. بس دا ټوله مزدوري ده چې زۀ يې غواړم. ۳۳ په راتلونکي وخت
کښې به تا ته په آسانۍ سره پته ولګی کۀ زۀ رښتونے سړے یم. چې کله تۀ بیا د دې کتلو
له راشې، کۀ زما سره توره ګډه، ټکی ټکی یا برَګې چېلۍ نۀ وی، نو تۀ به پوهه شې چې
پټې کړې شوې دی.“ ۳۴ لابن جواب ورکړو، ”ټیک ده. مونږ به هم ستا په خبره کار
کوُو.“ ۳۵ خو په هغه ورځ لابن هغه چېلۍ چې کربښې پرې وې یا برَګ وُو هغه یې بېل
کړل او هغه ټولې چېلۍ چې ټکی ټکی او برَګې وې او تورې ګډې یې هم ترې لرې کړې.
او هغۀ دا د خپلو زامنو په حواله کړې، ۳۶ او بیا د دې رَمې سره د یعقوب نه د درېو
ورځو د مزل برابر لرې لاړو. یعقوب د لابن پاتې رَمې ساتلې. ۳۷ یعقوب د سپېدار، بادام
او چِنار د ونو شنې څانګې راماتې کړې او پوستکی یې ترې لرې کړل نو په دې څانګو
باندې سپینې کربښې راووتلې. ۳۸ هغۀ دا څانګې د رَمو په مخکښې د اوبو په ډیګو کښې
کېښودې. هغۀ دا هلته پرېښودې، ځکه چې کله به څاروی اوبو څښلو له راتلل نو هلته به
مال کېدل. ۳۹ نو چې دا د څانګو په مخکښې مال شوې نو هغوئ د کربښو والا، ټکی
ټکی او برَګ بچی راوړل. ۴۰ یعقوب ګډې د چېلو نه بېلې ساتلې او هغۀ د هغوئ مخونه
د لابن د کربښو والا او تورو څاروو ته کړل. نو هغۀ خپله رمه جوړه کړه او دا یې د لابن د
رَمې نه جدا کړه. ۴۱ چې کله تکړه څاروی مال کېدل، یعقوب د هغوئ په مخکښې د
اوبو په هغه ډیګو کښې څانګې کېښودې، نو د هغه څانګو په خوا کښې به څاروی مال
کېدل. ۴۲ خو هغۀ د کمزورو څاروو په مخکښې هغه څانګې کېنۀ ښودلې. نو هغه ټول
کمزوری څاروی د لابن شول او تکړه ټول د یعقوب شول. ۴۳ نو یعقوب ډېر مالدار
شولو. د هغۀ ډېرې رَمې نوکران، اوښان او خرۀ وُو.

د حضرت یعقوب د لابن نه تښتېدل

۳۱ ۱ نو یعقوب واورېدل چې د لابن زامن وائی، ”زمونږ د پلار سره چې څۀ هم وُو
نو هغه یعقوب د خپل ځان سره وړی دی. د هغۀ سره چې څومره دولت دے هغه ټول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زمونږ د پلار وو.“ ۲ هغۀ ته دا پته هم ولګېده چې لابن ورسره اوس دومره ښۀ نۀ دے
لکه څومره چې ورسره مخکښې وو. ۳ بيا مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”واپس د
خپل پلار نيکۀ مُلک ته او خپلو خپلوانو له لاړ شه. زۀ به ستا مل يم.“ ۴ نو يعقوب
راحيل او لِياه راوغوښتلې چې د هغۀ سره په پټې کښې مِلاو شى چرته چې د هغۀ رَمې
وې. ۵ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”ما ته پته لګېدلې ده چې ستاسو پلار زما سره دومره
ښۀ نۀ دے لکه چې څومره مخکښې وو، خو زما د پلار خُدائ پاک زما مل دے. ۶
تاسو دواړو ته پته ده چې ما د خپل ټول طاقت سره ستاسو د پلار خِدمت وکړو، ۷
خو بيا هم هغۀ زۀ دوکه کړم او لس ځل يې زما مزدورى بدله کړې ده. خو خُدائ پاک
هغه ما ته څۀ نقصان رسولو ته پرې نۀ ښودلو. ۸ چې کله نه هم لابن دا وئيلى دى چې
برَګې چېلۍ به ستا مزدورى وى، نو ټولو رَمو برَګ بچى راوړل. چې کله هغۀ ووئيل، د
کربښو والا چېلۍ به ستا مزدورى وى، نو ټولو رَمو د کربښو والا بچى راوړل. ۹ خُدائ
پاک ستاسو د پلار نه رَمې اخستې دى او هغه يې ما له راکړې دى. ۱۰ د څاروو د وار
راوړو په وخت کښې ما يو خوب وليدو او ما وکتل چې کوم چېلى چې چېلۍ مال کوى
هغه د کربښو والا، ټکى ټکى او برَګ وُو. ۱۱ د خُدائ پاک فرښتې ما ته په خوب کښې
ووئيل، يعقوبه، ما جواب ورکړو، زۀ حاضر يم. ۱۲ هغې ووئيل، وګوره، هغه ټول چېلى
کوم چې چېلۍ مال کوى هغه د کربښو والا ټکى ټکى او برَګ دى. زۀ داسې ځکه کوم چې
لابن تا سره څۀ کوى نو ما ته د هغه هر څۀ پته ده. ۱۳ زۀ خُدائ پاک يم چې په بيت‌ايل
کښې تا ته راڅرګند شوے وم، چې هلته تا يو کاڼے د يادګار په توګه وقف کړو او په
هغې دې تېل واچول او هلته تا زما سره يو لوظ وکړو. اوس تۀ هغه مُلک ته واپس لاړ شه
چرته چې تۀ پېدا شوے يې.“ ۱۴ راحيل او لِياه يعقوب ته ووئيل، ”مونږ ته زمونږ د پلار
په ميراث کښې هيڅ هم پاتې نۀ دى. ۱۵ هغه مونږ په پردو کښې شمېرى. هغۀ مونږه
خرڅې کړې يُو او زمونږ په سر هغۀ چې څومره روپۍ اخستې وې هغه ټولې يې ختمې
کړې دى. ۱۶ هغه ټول دولت کوم چې خُدائ پاک زمونږ د پلار نه اخستے دے هغه
زمونږ او زمونږ د بچو دے. چې تا ته خُدائ پاک څۀ فرمائيلى دى هم هغسې وکړه.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١٧-١٨ نو يعقوب واپس خپل پلار ته د تلو تيارى وکړو چې د هغۀ پلار د کنعان په مُلک
کښې وو. هغۀ خپل زامن او ښځې په اوښانو سورې کړې او خپلې ټولې رَمې يې د خپل
ځان نه مخکښې روانې کړې، او سره د هغه هر څۀ چې هغۀ په مسوپتاميه کښې ګټلى وُو.
١٩ لابن د خپلو ګډو نه وړى کلولو دپاره تلے وو او چې هغه نۀ وو نو راحيل د خپل
پلار د کور بُتان پټ کړل. ٢٠ يعقوب لابن دوکه کړو ځکه چې هغه يې د خپل تګ نه
خبر نۀ کړو. ٢١ د هغۀ سره چې څۀ وُو هغه يې راواخستل او په تيزى سره لاړو. هغه د
فرات د سيند نه پورې وتلو او د غرونو مُلک جِلعاد ته روان شو.

د لابن په حضرت يعقوب پسې تلل

٢٢ درې ورځې وروستو لابن خبر شو چې يعقوب تښتېدلے دے. ٢٣ نو هغۀ خپل
سړى ځان سره کړل او اووۀ ورځې په يعقوب پسې وُو چې د غرونو مُلک جِلعاد سره يې
رايسار کړو. ٢٤ په هغه شپه خُدائ پاک لابن ته په خوب کښې راغلو او هغۀ ته يې
ووئيل، "خيال کوه چې يعقوب ته هيڅ هم ونۀ وائې." ٢٥ لابن يعقوب د جِلعاد په غرونو
کښې ګېر کړو، چرته چې يعقوب خيمه لګولې وه. لابن هم د خپلوانو سره هلته خيمه
ولګوله. ٢٦ لابن يعقوب ته ووئيل، "تا ولې زۀ دوکه کړم او زما لوڼه دې داسې بوتلې
لکه د تُورې په زور دې نيولې وى؟ ٢٧ تا ولې زۀ دوکه کړم او زۀ دې خبر هم نۀ کړم او
وتښتېدلې؟ کۀ تا ما ته وئيلى وے، نو ما به تۀ په خپله مخه د تمبل، رباب او د سندرو
جشن سره رُخصت کړے وې. ٢٨ تا دې ته هم پرې نۀ ښودم چې ما خپل نمسى او
لوڼه ښُکل کړے وے او دوئ ته مې په مخه ښه وئيلى وے. دا دې د کم عقلتوب کار
کړے دے. ٢٩ زۀ تا ته د نقصان رسولو زور لرم، خو تېره شپه ستا د پلار خُدائ پاک
ما له خبردارے راکړو چې تا ته هيڅ هم ونۀ وايم. ٣٠ ما ته پته وه چې تۀ ځې ځکه چې
تۀ واپس کور له تلو ته ډېر بې‌صبره وې، خو زما د کور هغه بُتان دې ولې پټ کړل؟" ٣١
يعقوب جواب ورکړو، "زۀ يرېدم، زما خيال دا وو چې تۀ خپلې لوڼه زما نه په زور
بوځې. ٣٢ خو کۀ تا دلته د چا سره هم ستا بُتان پيدا کړل، نو هغه به ژوندے نۀ شى

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پرېښودلے. دلته زمونږ د خپلوانو په مخکښې يې وګوره، چې ستا څۀ څيز هم وى نو
خپل څيز يوسه.“ يعقوب ته پته نۀ وه چې د لابن بُتان راحيل پټ کړى وُو. ۳۳ لابن لاړو
او د يعقوب خېمه يې ولټوله، بيا هغه د لِياه خېمې او د هغه دوه وينځو خېمې ته لاړو،
خو هغۀ خپل بُتان ونۀ موندل. بيا هغه د راحيل خېمې ته لاړو. ۳۴ راحيل د کور هغه
بُتان راخستى وُو او هغه يې د اوښ د زين په کځوړه کښې کېښودلى وُو او په هغې باندې
ناسته وه. لابن هغه ټوله خېمه ولټوله، خو هغه يې ونۀ موندل. ۳۵ راحيل خپل پلار ته
ووئيل، ”پلاره، ما ته مۀ غصه کېږه، خو چې تۀ دلته يې ستا په مخکښې زۀ نۀ شم
پاڅېدلے، په ما د ښځو بيمارى راغلې ده.“ لابن لټون وکړو خو د خپل کور هغه بُتان يې
پيدا نۀ کړل. ۳۶ بيا يعقوب غصه شو، ”ما څۀ بد کړى دى؟ زما ګناه څۀ ده چې تۀ
داسې تيز په ما پسې راورسېدې؟ ۳۷ اوس چې زما سره څۀ دى هغه ټول دې ولټول، تا
د خپل کور کوم يو څيز موندلے دے چې هغه ستا وى؟ دا دلته بهر ښکاره کېږده چې
زما او ستا خپلوان يې وګورى او دوئ به فيصله وکړى چې په مونږ کښې څوک په حقه
دے. ۳۸ زۀ تا سره د شلو کالو نه يم، ستا ګډو او ستا چېلو په يو کال هم بچے نۀ دے
ضائع کړے او ما يو ګډ هم ستا د رَمو نه نۀ دے خوړلے. ۳۹ چې کله هم يو ځنګلى
ځناور ستا ګډه خوړلې ده، ما هغه تاوان په خپله درکړے دے. تا هر هغه څيز زما نه
غوښتے دے چې چا د ورځې يا شپې پټ کړے وى. ۴۰ ډېر ځل زۀ د ورځې ګرمۍ
وهلے يم او د شپې يخنۍ اوچ کړے يم. او زما خوب تښتېدلے وو. ۴۱ د شلو کالو نه
زۀ ستا په کور کښې يم. څوارلس کاله ما ستا د دوو لوڼو او شپږ کاله ستا د رَمو دپاره،
ستا خِدمت کړے دے. او بيا هم، تا لس ځل زما مزدورى بدله کړه. ۴۲ کۀ زما د پلار
خُدائ پاک، کوم چې د اِبراهيم او اِسحاق خُدائ پاک دے، زما مل نۀ وے، نو تا به زۀ
مخکښې خالى لاسونه لېږلے وے. خو خُدائ پاک زما تکليف او کوم خِدمت چې ما
کړے دے هغه ليدلے دے او ځکه خُدائ پاک تېره شپه تۀ ملامته کړې.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب او لابن په مینځ کښې معاهده

۴۳ بیا لابن یعقوب له جواب ورکړو، ”دا ځوانې ښځې زما لوڼه دی، د دوئ بچی زما
دی او دا رَمې زما دی. چې ته دلته څۀ هم ګورې هغه زما دی. خو زۀ خپلې لوڼه او د
هغوئ بچی نۀ شم ساتلے، ۴۴ نو زۀ تا سره یو لوظ کولو ته تیار یم. راځه چې داسې څۀ
وکړُو چې زمونږ دا لوظ پرې مونږ ته رایادېږی.“ ۴۵ نو یعقوب یوه تیږه راواخستله او
هغه یې د یو یادګار په توګه ودروله. ۴۶ هغۀ خپلو سړو ته وفرمائیل چې، ”څۀ کانړی
راټول کړئ.“ نو هغوئ کانړی راټول کړل او یو ډېرے یې ترې نه جوړ کړو. بیا هغوئ د
هغه کاڼو د ډېری سره روټۍ وخوړله. ۴۷ لابن په دې یجرشاهدوتها نوم کېښودو، خو
یعقوب پرې جلعید نوم کېښودو. ۴۸ لابن یعقوب ته ووئیل، ”دا د کاڼو ډېرے به زمونږ د
دواړو دپاره یو یادګار وی.“ نو ځکه د هغه ځائ نوم جلعید شو. ۴۹ لابن دا هم ووئیل،
”مالِک خُدائ دې په مونږ نظر وساتی چې کله مونږ د یو بل نه جدا یُو.“ نو د هغه ځائ
نوم مصفاه هم شو. ۵۰ لابن ووئیل، ”که ته زما د لوڼو سره بد سلوک کوې یا نورې
ښځې وادۀ کوې، که ما ته پته هم نۀ وی، یاد لره چې خُدائ پاک مونږ ګوری. ۵۱ دا
هغه کانړی دی چې ما زمونږ په مینځ کښې ډېرے کړی دی او دا هغه یادګاری تیږه ده.
۵۲ دا ډېرے او دا د یادګاری تیږه دواړه یادګارونه دی. زۀ به کله هم په تا حمله کولو
دپاره د دې نه نۀ درتېرېږم او ته هم په ما حمله کولو دپاره د دې یادګاری تیږې نه مۀ
راتېرېږه. ۵۳ د اِبراهیم خُدائ پاک او د نحور خُدائ پاک به په مونږ نظر وکړی چې
مونږ کومه معاهده کړې ده چې د هغې خیال ساتو.“ بیا یعقوب د هغه خُدائ پاک په نوم
د کوم چې د هغۀ پلار اِسحاق عبادت کولو پوخ لوظ وکړو چې دا وعده به پوره کوی.
۵۴ هغۀ یو څناور حلال کړو او دا یې په غر باندې د قربانۍ په توګه پېش کړو او یعقوب
روټۍ له د هغۀ خپلوان راوغوښتل، دوئ روټۍ وخوړه او بیا یې په غر باندې شپه تېره
کړه. ۵۵ بل سحر وختی لابن خپل نمسی او لوڼه ښُکل کړل او په مخه ښه یې ورته
ووئیل او واپس کور ته روان شو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب او د حضرت عِیسو مِلاوېدل

۳۲ (۱) چې یعقوب څنګه خپل مُلک ته لاړو، د خُدائ پاک څۀ فرښتې ورسره مِلاو
شوې. (۲) چې هغه يې وليدلې، نو وې فرمائيل، "دا د خُدائ پاک لښکر دے." نو په هغه
ځائ يې محنايم نوم کېښودو. (۳) يعقوب د خپل ځان نه مخکښې د ادوم په مُلک کښې
د سعير په علاقه کښې خپل ورور ته پېغام وړُونکی ولېږل. (۴) هغۀ ورته ووئيل چې،
"زما نېک عِيسو ته دا پېغام ورسوئ، زۀ ستا تابعدار خِدمتګار يعقوب يم، چې د ډېر
وخت نه د لابن سره د يو مسافر په شان دېره يم، (۵) زۀ غوَيی، خرۀ، ګډې، چېلۍ او
نوکران لرم. نېکه، زۀ تا له خبر درلېږم، د دې دپاره چې ستا په نظر کښې ښۀ راشم."
(۶) کله چې هغه پېغام وړُونکی يعقوب ته واپس راغلل، هغوئ ووئيل، "مونږ ستا ورور
عِيسو له لاړُو او هغه د مخکښې نه تا سره مِلاوېدو دپاره راروان دے. څلور سوه کسان
ورسره دی." (۷) يعقوب سخت وېرېدو او پرېشانه شو. د هغۀ سره چې کوم خلق او
رَمې، غواګانې او اوښان وُو هغه يې په دوو ډلو کښې تقسيم کړل. (۸) د هغۀ خيال دا
وو، "کۀ عِيسو راشی او هغه وړومبۍ ډله ختمه کړی نو هغه بله ډله چې کومه پاتې وی
هغه به وتښتی." (۹) بيا يعقوب دُعا وکړه، "زما د نيکۀ اِبراهيم خُدايه پاکه او زما د پلار
اِسحاق خُدايه پاکه، زما سوال واوره، مالِکه خُدايه. تا ما ته ووئيل چې خپل مُلک او
خپلو خپلوانو له لاړ شه او تۀ به زما دپاره هر څۀ سم کړې. (۱۰) تا چې خپل خِدمت
کوونکی ته، کومه مِهربانی او وفاداری ښودلې ده زۀ د هغې قابل نۀ يم، زۀ چې د اُردن
سيند نه پورېوتم نو زما سره هيڅ هم نۀ وُو صِرف يوه امسا وه او اوس زما نه دوه قبيلې
جوړې شوې دی. (۱۱) زۀ تا ته سوال کوم چې ما د خپل ورور عِيسو نه بچ کړه. زۀ
يرېږم هسې نه چې هغه په مونږ حمله وکړی نو مونږ به سره د ښځو او ماشومانو ټول
تباه کړی. (۱۲) هغه وعده راياده کړه چې تا زما سره کړې وه چې زما دپاره به هر څۀ
سم کړې او ما له به دومره اولاد راکړې چې څوک به يې شمېرلے نۀ شی، دومره ډېر
لکه چې د سمندر په غاړه شګې دی." (۱۳-۱۵) هلته د شپې تېرولو نه پس، يعقوب د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپلو ځاروو نه د خپل ورور عِیسو دپاره دا تُحفې خوښې کړې، دوه سوه چېلۍ او شل
چېلی، دوه سوه ګډې او شل ګډان، دېرش هغه اُوښې چې پئ ورکوی د بچو سره،
څلوېښت غواګانې او لس غوَیی، شل خرې او لس خرۀ. ۱۶ هغۀ دا په مختلفو ډلو کښې
تقسیم کړل او د خپلو نوکرانو نه يې يو يو په هره ډله مشران مقرر کړل. هغۀ ورته ووئيل،
”زما نه مخکښې لاړ شئ او د مخکښې قبيلې او وروستو راروانې قبيلې په مينځ کښې
فاصله وساتئ.“ ۱۷ هغۀ وړومبی نوکر له حُکم ورکړو، ”زما ورور عِیسو چې درسره
ملاويږی او تپوس کوی چې، ستا نېک څوک دے؟ تۀ چرته ځې؟ ستا نه مخکښې دا
څناور د چا دی؟ ۱۸ نو ته ورته وايه چې دا ستا د خِدمتګار يعقوب دی. هغه دا خپل
نېک عِيسو له په تُحفه کښې لېږی. او يعقوب په خپله په مونږ پسې راروان دے.“ ۱۹
هغۀ دويم او دريم له هم دغه شان حُکم ورکړو او هغه ټولو له چې کوم د ډلو مشران وُو،
”تاسو به خامخا داسې وايئ چې کله تاسو د عِيسو سره مِلاوېږئ. ۲۰ تاسو به خامخا
وايئ چې ستا خِدمتګار يعقوب په خپله په مونږ پسې راروان دے.“ د يعقوب خيال دا وو
چې، ”زۀ به د دې تُحفو سره د هغۀ غصه سړه کړم او چې کله ورسره مخامخ شم کېدے
شی چې هغه ما ته په خير راغلے ووائی.“ ۲۱ هغۀ هغه تُحفې د ځان نه مخکښې ولېږلې
او هغه شپه په محنايم کښې پاتې شو.

د حضرت يعقوب په فنوايل کښې کُشتی کول

۲۲ هم په هغه شپه يعقوب پاڅېدو، هغۀ خپلې دوه نِکاح کړې ښځې، د هغۀ دوه نورې
ښځې او خپل يوولس زامن روان کړل او د يبوق د سيند نه په ګودر يعنې هغه ځائ کښې
پورې وتل چرته چې اوبۀ کمې وې. ۲۳ هغۀ هغوئ روان کړل او پورې يې ويستل، د
هغۀ سره چې څۀ وُو هغه يې هم بلې غاړې ته ولېږل، ۲۴ خو هغه يواځې پاتې شو. بيا يو
سړے راغلو او د هغۀ سره يې د سحر د رڼا پورې کُشتی وکړه. ۲۵ چې کله هغه سړی
ته پته ولګېده چې مقابله يې نۀ شوه ګټلے، نو هغۀ يعقوب په پتُون ووهلو او پتُون يې د بند

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نه ووتلو. ۲۶ هغه سړی ووئيل، ”د سحر رڼا شوه، ما پرېږده چې لاړ شم.“ يعقوب ورته
وفرمائيل، ”زۀ به تا کله هم نۀ پرېږدم، چې ترڅو پورې دې ما له برکت نۀ وی راکړے.“
۲۷ هغه سړی ترې تپوس وکړو، ”ستا څۀ نوم دے؟“ نو هغۀ ورته ووئيل، ”يعقوب.“ ۲۸
هغه سړی ورته ووئيل، ”د نن نه پس به ستا نوم يعقوب نۀ وی. تا د خُدائ پاک او د
انسان سره مقابله کړې ده او تا ګټلې ده، د اوس نه به ستا نوم اِسرائيل وی.“ ۲۹
يعقوب ورته وفرمائيل، ”اوس تۀ ما ته خپل نوم وښايه.“ خو هغۀ ورته ووئيل، ”تۀ ولې
زما د نوم تپوس کوې؟“ بيا هغۀ يعقوب له برکت ورکړو. ۳۰ يعقوب ووئيل، ”ما خُدائ
پاک مخامخ ليدلے دے او بيا هم لا ژوندے پاتې يم.“ نو په هغه ځائ يې فنوايل نوم
کېښودو. ۳۱ نمر راختلو چې يعقوب د فنوايل نه تلو او د خپل پټُون په وجه ګډ ګډ روان
وو. ۳۲ تر نن ورځې پورې د بنی اِسرائيلو اولاد هغه پله نۀ خوری کومه چې د پټُون په
بند پورې وی، ځکه چې د پټُون د بند هم په دې ځائ هغۀ يعقوب وهلے وو.

د حضرت يعقوب د حضرت عِيسو سره مِلاوېدل

۳۳ ۱ يعقوب چې وکتل نو عِيسو يې وليدو او څۀ ګوری چې څلور سوه کسان
ورسره راروان وُو. نو هغۀ خپل بچی په لِياه، راحيل او په هغه دوو نورو ښځو باندې
تقسيم کړل. ۲ هغۀ نورې ښځې او د هغوئ بچی مخکښې کړل، بيا يې لِياه او د هغې
بچی کړل او راحيل او يوسف يې وروستو کړل. ۳ يعقوب د دوئ نه مخکښې لاړو او
چې څنګه خپل ورور ته ورسېدو، نو ټيټ شو او اووۀ ځل يې تندې په زمکه ولګولو. ۴
خو عِيسو مِلاوېدو دپاره هغۀ له ورمنډه کړه او د هغۀ نه يې لاسونه تاو کړل، راغاړه يې
ويستلو او ښُکل يې کړو. دوئ دواړو وژړل. ۵ چې کله عِيسو وکتل او هغه ښځې او
ماشومان يې وليدل، نو هغۀ تپوس وکړو، ”دا تا سره څوک دی؟“ يعقوب ورته وفرمائيل،
”صاحِبه، خُدائ پاک په ما ډېر مهربانه دے او دا بچی يې راکړی دی.“ ۶ بيا هغه
نورې ښځې او د هغوئ بچی رامخکښې شول او ورته ټيټ شول، ۷ بيا لِياه او د هغې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بچی راغلل او په آخر کښې يوسف او راحيل راغلل او ورته ټيټ شول. ۸ عِيسو ترې
تپوس وکړو، "د هغې بلې قبيلې سره چې زۀ مِلاو شوم هغه دې د څۀ مقصد دپاره
راوستلې ده؟" يعقوب ورته وفرمائيل، "د دې دپاره چې زما نيک راسره ښۀ شی." ۹
خو عِيسو ورته ووئيل، "زما وروره، زما سره هر څۀ ډېر دی، چې تا سره هم څۀ دی هغه
د ځان دپاره وساته." ۱۰ يعقوب ووئيل، "نه، زۀ تا ته سوال کوم، کۀ تۀ په ما مهربانه
يې، نو زما د لاسونو نه دا تُحفه قبوله کړه. چې ستا مخ ته مې وکتل دا داسې شوه لکه
چې د خُدائ پاک مخ ته مې کتلی وی، ځکه چې تۀ اوس ما سره ډېر ښۀ يې. ۱۱ زۀ تا
ته سوال کوم چې دا تُحفه زما نه قبوله کړه کومه چې ما تا له راوړې ده، خُدائ پاک په
ما مهربانه دے او چې د څۀ څيز هم ضرورت وو هغه يې راکړے دے." يعقوب په هغۀ
زور راوړو نو هغه يې قبوله کړه. ۱۲ عِيسو ووئيل، "ځئ چې په خپل سفر باندې ځُو. زۀ
به تاسو سره ځم." ۱۳ يعقوب ووئيل، "زما نيکه، تا ته پته ده چې ماشومان کمزوری
دی، او په کار دی چې زۀ د دې ګډو او خاروو او د دوئ د بچو خيال وساتم. کۀ دا مونږ
يوه ورځ هم تيز بوځُو، نو ټول خاروی به مړۀ شی. ۱۴ زۀ خپل نيک ته سوال کوم چې د
خپل خِدمتګار نه مخکښې لاړ شی او نيکه، زۀ به په مزه مزه د خاروو او د هغوئ د بچو
په قدم په تا پسې درځم او په ادوم کښې به درسره مِلاو شم." ۱۵ عِيسو ووئيل، "زۀ به تا
سره زما خپل څۀ کسان پرېږدم." خو يعقوب ورته وفرمائيل، "د دې هيڅ حاجت نشته،
زۀ صِرف دا غواړم چې ستا په نظر کښې ښۀ راشم." ۱۶ نو هم په هغه ورځ عِيسو په
خپله مخه ادوم ته واپس شو. ۱۷ خو يعقوب سُکات ته لاړو، چرته چې هغۀ د خپل ځان
دپاره کور او د خاروو دپاره شپولونه جوړ کړل. نو د هغه ځائ نوم سُکات شو. ۱۸ د
مسوپتاميه نه په واپسئ کښې يعقوب د کنعان په مُلک کښې شِکم ښار ته په سلامتئ سره
ورسېدو او د ښار سره نزدې يې په يو پټی کښې خپلې خېمې ولګولې. ۱۹ هغۀ د هغه پټی
دا حِصه د شِکم پلار همور د اولاد نه د سپينو زرو په سلو سيکو واخستله. ۲۰ هغۀ هلته
يوه قربانګاه جوړه کړه او ايل‌الوهئ‌اِسرائيل نوم يې پرې کېښودو کوم چې د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک دے.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د دینه بېعزتی کېدل

۳۴ (۱) یوه ورځ، د یعقوب او لِیاه لور دینه، د کنعانی ښځو سره مِلاوېدو دپاره
ووتله. (۲) همور حِوی د هغې علاقې مالِک وو. د هغهٔ زوئ شِکم هغه ولیده، نو هغه یې
بوتله او د هغې بېعزتی یې وکړه. (۳) خو د یعقوب لور دینه د هغهٔ نه زړهٔ یوړو او هغه په
هغې مئین شو او هغهٔ د هغې سره خوږې خبرې وکړې. (۴) نو شِکم خپل پلار همور ته
ووئیل، ”دا جینۍ ما ته وادهٔ کړه.“ (۵) یعقوب خبر شو چې د هغهٔ د لور بېعزتی شوې
ده، خو د هغهٔ زامن د خپلو څاروو سره په پټو کښې وُو نو څکه هغهٔ د هغوئ د راتلو نه
مخکښې څهٔ ونهٔ وئیل. (۶) د شِکم پلار همور ووتلو چې د یعقوب سره د دې مسئلې په
حقله خبرې وکړی، (۷) نو د یعقوب زامن د پټو نه واپس راروان وُو او کله چې هغوئ
خبر شول چې شِکم د یعقوب د لور بېعزتی کړې ده نو هغوئ خفه او سخت غصه شول
څکه چې دا غلط کار د بنی اِسرائیلو د برداشت نه بهر وو. (۸) همور هغهٔ ته ووئیل، ”زما
زوئ شِکم ستا په لور مئین شوے دے، زهٔ تا ته سوال کوم چې هغه پرېږده چې وادهٔ یې
کړی. (۹) زمونږ سره خپلوالۍ وکړئ، خپلې لوڼه مونږ له راکړئ او زمونږ لوڼه تاسو
وکړئ. (۱۰) نو تاسو دلته زمونږ سره په دې مُلک کښې اوسېدے شئ، چې تاسو چرته
اوسېدل غواړئ دا مُلک ستاسو په وړاندې دے، په آزادۍ سره کاروبار کوئ او خپل
جائیدادونه جوړ کړئ.“ (۱۱) بیا شِکم د دینه پلار او وروڼو ته ووئیل، ”کهٔ تاسو زما سره
دا ښیګړه کول غواړئ، نو چې تاسو څهٔ هم غواړئ زهٔ به یې درکړم. (۱۲) ما ته ووایئ،
چې تاسو څومره مهر هم غواړئ زهٔ به یې درکړم، خو تاسو اجازت راکړئ چې دا جینۍ
زهٔ وادهٔ کړم.“ (۱۳) شِکم د هغوئ د خور دینه بېعزتی کړې وه، نو څکه د یعقوب زامنو
شِکم او د هغهٔ پلار همور ته په چل سره جواب ورکړو. (۱۴) دوئ ورته ووئیل، ”مونږ
خپله خور داسې سړی ته نهٔ شُو ورکولے چې هغه سنت نهٔ وی، دا به زمونږ دپاره د
شرم خبره وی. (۱۵) مونږ به دا صِرف په یو شرط درکړُو چې تاسو زمونږ په شان شئ
او تاسو ټول نران سنت کړئ. (۱۶) بیا به مونږ تاسو له خپلې لوڼه درکړُو او ستاسو لوڼه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

به خپلو ځانونو له وکړُو. مونږ به ستاسو سره اوسیږو او یو قوم به شُو. ۱۷ کهٔ تاسو ته
زمونږ شرطونه منظور نهٔ وی او سنت نهٔ شئ، نو مونږ به خپله خور بوځُو او لاړ به شُو.“
۱۸ د هموړ او د هغهٔ د زوئ شِکم دا خبرې خوښې شوې، ۱۹ او هغه ځوان په دې کار
کولو کښې سستی ونهٔ کړه، ځکه چې هغه د یعقوب په لور مئین وو. هغه د پلار په
خاندان کښې د ټولو نه عزتمند سړے وو. ۲۰ هموړ او د هغهٔ زوئ شِکم د ښار د
دروازې سره نزدې د جرګې ځائ ته لاړل، او د ښار خلقو سره یې خبره وکړه چې، ۲۱
”دا د خیر خلق دی، دوئ دې زمونږ سره په دې مُلک کښې اوسیږی او کاروبار دې
کوی. دا مُلک د دوئ دپاره هم ښهٔ لوئ دے. مونږ به د دوئ لوڼه وکړُو او خپلې لوڼه به
دوئ له ورکړُو. ۲۲ خو دا خلق به صِرف په یو شرط زمونږ سره اوسیږی او یو قوم به
شُو چې مونږ خپل ټول نران سنت کړُو، لکه چې دوئ هم سنت شوی دی. ۲۳ د دوئ
ټول څاروی او د نور هر څهٔ دې زمونږ نهٔ شی څهٔ؟ راځئ چې جوړه ورسره وکړُو نو
دوئ به زمونږ سره اوسیږی.“ ۲۴ د ښار ټول خلق د هموړ او شِکم په خبره باندې
راضی شول او ټول نران سنت شول. ۲۵ په دریمه ورځ چې د سنت کیدو په وجه ټول
سړی خوږیدل، د یعقوب دوو زامنو، د دینه سکه وروڼو، شمعون او لیوی، خپلې تُورې
راواخستلې، ښار ته دننه په آسانئ سره راغلل او ټول سړی یې ووژل. ۲۶ دوئ هموړ او
د هغهٔ زوئ شِکم په تُوره ووژل. بیا دوئ دینه د شِکم د کور نه بوتله او لاړل. ۲۷ د دې
قتلِ عام نه پس د یعقوب نورو زامنو ښار لوټ کړو چې د خپلې خور د بےعزتئ بدل
واخلی. ۲۸ دوئ رَمې څاروی، خرهٔ او په ښار او پټو کښې چې څهٔ هم وُو هغه یې یوړل.
۲۹ دوئ مال دولت یوړو، ټولې ښځې او ماشومان یې ونیول او د کورونو نه یې هر څهٔ
لوټ کړل. ۳۰ یعقوب، شمعون او لیوی ته ووئیل، ”تاسو زهٔ په تکلیف کښې اچولے یم،
اوس به کنعانیان، فرزیان او د دې مُلک هر یو کس زما نه نفرت کوی. زما سره دومره
سړی نشته، کهٔ دوئ ټول زما خِلاف یو ځائ شی او په ما حمله وکړی نو زمونږ مکمل
خاندان به تباه شی.“ ۳۱ خو هغوئ ووئیل، ”مونږ دا نهٔ شُو زغملے چې زمونږ خور
سره دې د کنجرې په شان سلوک وشی.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت يعقوب واپس بيت‌ايل ته راتلل

۳۵ ۱ څۀ موده وروستو خُدائ پاک يعقوب ته ووئيل، "پاڅه او سمدستى بيت‌ايل ته
لاړ شه او هلته اوسېږه. هلته ما ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه. زۀ هغه خُدائ پاک يم چې تا
ته راڅرګند شوے وم چې کله تۀ د خپل ورور عِيسو نه تښتيدلې." ۲ نو يعقوب خپل
خاندان ته او هغه ټولو ته چې د هغۀ سره وُو ووئيل، "تاسو سره چې کوم پردى بُتان دى
هغه وغورزوئ، خپل ځانونه پاک کړئ او صفا جامې واغوندئ. ۳ مونږ به د دې ځائ
نه بيت‌ايل ته ځُو، هلته به زۀ خُدائ پاک ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړم چا چې په تکليف
کښې زما سوال اورېدلے دے او چې زۀ چرته هم تلے يم نو هغه زما مل وو." ۴ نو
هغوئ هغه ټول پردى بُتان چې د دوئ سره وُو او د دوئ په غوږُونو کښې چې کومې والۍ
وې، هغه يې يعقوب له ورکړې. هغۀ دا شِکم ته نزدې د څېړۍ د ونې لاندې ښخ کړل. ۵
چې کله يعقوب او د هغۀ زامن په سفر روان وُو، نو د ګېرچاپېره ښارونو په خلقو باندې
د خُدائ پاک سخته يره راغله، نو هيڅ څوک وريسې نۀ شول. ۶ يعقوب د خپلو ټولو
خلقو سره لوز ته راغلو، کوم چې د کنعان په مُلک کښې په بيت‌ايل مشهور دے. ۷
هغۀ هلته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه او په هغه ځائ يې "د بيت‌ايل خُدائ پاک" نوم
کېښودو، ځکه چې خُدائ پاک هغۀ ته هلته راڅرګند شوے وو کله چې هغه د خپل ورور
نه تښتيدلو. ۸ د رِبقه خِدمتګاره دبوره مړه شوه او بيت‌ايل ته نزدې د څېړۍ د ونې
لاندې ښخه شوه. نو ځکه د دې نوم "د ژړا څېړۍ" شو. ۹ چې کله يعقوب د
مسوپتاميه نه راواپس شو، خُدائ پاک يعقوب ته بيا راڅرګند شو او هغۀ له يې برکت
ورکړو. ۱۰ خُدائ پاک هغۀ ته وفرمائيل، "ستا نوم يعقوب دے، خو د نن نه پس ستا
نوم اِسرائيل شو." نو د هغۀ نوم يې اِسرائيل کېښودو. ۱۱ او خُدائ پاک هغۀ ته
وفرمائيل، "زۀ قادر خُدائ يم. تۀ ډېر اولاد پيدا کړه. قومونه به ستا د اولاد نه جوړېږى او
ستا په اولاد کښې به بادشاهان جوړېږى. ۱۲ زۀ به هغه مُلک تا له درکړم کوم چې ما
اِبراهيم او اِسحاق له ورکړے وو او ستا نه پس به دا مُلک ستا اولاد له هم ورکوم." ۱۳

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بیا خُدائ پاک د هغهٔ نه لاړو. ۱۴ چرته چې خُدائ پاک د هغهٔ سره خبرې کړې وې، نو
یعقوب یو یادګاری کاڼے ودرولو او وقف یې کړو، مے او تېل یې پرې واچول. ۱۵ هغهٔ
په هغه ځائ بیت‌ایل نوم کېښودو.

د راحیل مرګ

۱۶ بیا یعقوب او د هغهٔ خاندان د بیت‌ایل نه کډه وکړه او چې کله دوئ د اِفرات نه لرې
غوندې لرې وُو، د راحیل د ماشوم د پېدا کېدو وخت راغلو او هغه په سخت درد کښې
وه. ۱۷ چې کله هغه د لنګون په دردونو کښې وه د هغې ماشوم پېدا شو، داینې هغې ته
ووئیل، ”راحیل، یرېږه مه، اوس ستا بل زوئ هم شته.“ ۱۸ هغه مړه کېدله او د هغې
ساه په وتلو وه، نو هغې په خپل زوئ بِن‌اَونی نوم کېښودو، خو یعقوب پرې بنیامین نوم
کېښودو. ۱۹ چې راحیل په حق ورسېده، نو هغه د اِفرات د لار په غاړه ښخه کړے
شوه، چې هغه ځائ اوس د بیت‌لحم په نوم یادېږی. ۲۰ یعقوب هلته یو یادګاری کاڼے
ودرولو او دا تر نن ورځې پورې د راحیل د قبر نښه ده. ۲۱ یعقوب بیا کډه یوړه او د
عدر د څوکیدارۍ د برج بل طرف ته یې خیمه ولګوله.

د حضرت یعقوب زامن

۲۲ چې کله یعقوب په هغه مُلک کښې اوسېدو، روبین لاړو او د خپل پلار د وینځې
بِلهاه سره څملاستو، یعقوب د دې نه خبر شو او غصه شو. د یعقوب دولس زامن وُو.
۲۳ دا د لِیاه زامن دی، روبین د یعقوب مشر زوئ، شمعون، لیوی، یهوداه، یساکار او
زبولون. ۲۴ د راحیل زامن یوسف او بنیامین وُو. ۲۵ د راحیل د وینځې بِلهاه زامن،
دان او نفتالی وُو. ۲۶ د لِیاه د وینځې زِلفه زامن جاد او آشر وُو. دا د یعقوب زامن دی
چې په مسوپتامیه کښې پېدا شوی وُو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت اِسحاق وفات کېدل

٢٧ يعقوب واپس خپل پلار اِسحاق ته، حبرون سره نزدې ممرې ته راغلو، دا هغه ځائ
دے چرته چې اِبراهيم او اِسحاق اوسېدلی وُو. ٢٨ د اِسحاق ټول عُمر يو سل اتيا کاله
وو ٢٩ او اِسحاق ساه ورکړه او ښۀ په پوخ عُمر کښې وفات شو او هغه خپلو زامنو
عِيسو او يعقوب ښخ کړو.

د حضرت عِيسو اولاد

٣٦ ١ دا د عِيسو اولاد دے، چې د ادوم په نوم هم يادېدو. ٢ عِيسو دا کنعانۍ
جينکۍ وادۀ کړې، د حِتی ايلون لور عده، د صبعون حِوی د عنه د زوئ لور، اُهليبامه،
٣ او د اِسمٰعيل لور د نبايوت خور، باسمت. ٤ د عده نه اليفز پيدا شو، د باسمت نه
رعوايل پيدا شو، ٥ او اُهليبامه نه يعوس، يعلام او قورح پيدا شول، د عِيسو دا ټول
زامن د کنعان په مُلک کښې پيدا شوی وُو. ٦ بيا عِيسو د خپلو ښځو، خپلو زامنو،
لوڼو او د خپل کور ټولو خلقو سره او خپلو ټولو څاروو او د هغه هر څۀ سره چې هغۀ
په کنعان کښې ګټلی وُو، روان شو او د خپل ورور يعقوب نه بل مُلک ته لاړو. ٧ هغه
څکه لاړو چې په کوم ځائ کښې هغه او يعقوب اوسېدل هلته يې ګزاره نۀ کېدله، د هغوئ
څاروی ډېر زيات وُو او نور دوئ په يو ځائ اوسېدلے نۀ شول. ٨ نو عِيسو د غرونو
مُلک ادوم کښې اوسېدو. ٩ دا د ادوميانو د پلار نيکۀ، د عِيسو اولاد دے. ١٠-١٣ د
عِيسو د ښځې عده نه يو زوئ، اليفز پيدا شو. او د اليفز اولاد دا وو، تيمان، اومر، صفو،
جعتام او قنز. او د وينځې، تمنع نه د هغۀ يو بل زوئ عماليق وو. د عِيسو د ښځې
باسمت نه د هغۀ يو زوئ رعوايل پيدا شو او د رعوايل دا څلور زامن وُو، نحت، زارح،
سمه او مِزه. ١٤ د عنه لور د صبعون نمسۍ چې د عِيسو ښځه وه د هغې نوم اُهليبامه
وو، د هغې د عِيسو نه دا درې زامن پيدا شول، يعوس، يعلام او قورح. ١٥ دا د عِيسو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اولاد نه جوړې شوې قبيلې دی. د عِيسو مشر زوئ اليفز د دې قبيلو پلار نيکۀ وو، تيمان،
اومر، صفو، قنز، ۱۶ قورح، جعتام او عماليق. دا ټول د عِيسو د ښځې عده اولاد دے.
۱۷ د عِيسو زوئ رعوايل د دې قبيلو پلار نيکۀ وو، نحت، زارح، سمه او مِزه. دا ټول د
عِيسو د ښځې باسمت اولاد وو. ۱۸ دا قبيلې د عِيسو د ښځې اُهليبامه اولاد دے چې
هغه د عنه لور وه، يعوس، يعلام او قورح. ۱۹ دا ټولې قبيلې د عِيسو په اولاد کښې
راځى.

د سعير اولاد

۲۰-۲۱ د ادوم د مُلک اصلى اوسېدونکى په قبيلو کښې تقسيم وُو چې د دوئ نسب‌نامه
د حورى، سعير دې اولاد ته ځى، لوطان، سوبل، صبعون، عنه، ديسون، ايصر او
ديسان. ۲۲ لوطان د حورى او هيمام قومونو پلار نيکۀ وو. د لوطان د خور تمنع نوم
وو. ۲۳ سوبل د علوان، مانحت، عيبال، سفو او د اونام قومونو پلار نيکۀ وو. ۲۴ د
صبعون دوه زامن آيه او عنه وُو. دا هغه عنه دے چې کله هغۀ د خپل پلار خرۀ څرول نو
په صحرا کښې يې ګرمې چينې ومونډلې. ۲۵-۲۶ عنه د ديسون پلار وو، هغه د حمدان،
اشبان، يتران او کِران قومونو پلار نيکۀ وو. د عنه يوه لور وه چې د هغې نوم هم اُهليبامه
وو. ۲۷ ايصر د بِلهان، زعوان او عقان قومونو پلار نيکۀ وو. ۲۸ ديسان د عُوض او
اران قومونو پلار نيکۀ وو. ۲۹-۳۰ دا د ادوم په مُلک کښې حورى قبيلې دى، لوطان،
سوبل، صبعون، عنه، ديسون، ايصر او ديسان.

د ادوم بادشاهان

۳۱-۳۹ د دې نه مخکښې په بنى اِسرائيلو هيچا هم بادشاهى نۀ وه کړې او دې بادشاهانو
د ادوم په مُلک بادشاهى وکړه، د دِنهابا نه د بعور زوئ بالع، د بُصره نه د زارح زوئ
يوباب، د تيمان د علاقې نه حشيم او د عويت نه د بدد زوئ هدد، هدد د موآب په مُلک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې په يو جنګ کښې ميديانو ته شکست ورکړے وو، د مسرقه نه شمله، د سيند د
غاړې رحوبوت نه ساؤل، د عکبور زوئ بعل حنان، د پاؤ نه حدد، د هغهٔ ښځه
مهيطباېل، د مطرِد لور او ميضاهاب نمسئ وه. ٤٠-٤٣ عِيسو د دې ادومى قبيلو پلار
نيکهٔ وو، تمنع، علوه، يتيت، اُهليبامه، ايله، فينون، قنز، تيمان، مِبصار، مجدِاېل او عِرام.
يوه علاقه به د هم هغه قبيلې په نوم مشهوره وه چې چرته به هغه قبيله اوسېده.

حضرت يوسف او د هغهٔ ورونړه

٣٧ ١ يعقوب د کنعان په مُلک کښې اوسېدو، چرته چې د هغهٔ پلار د مسافر په
توګه اوسېدلے وو، ٢ او دا د يعقوب د خاندان قيصه ده. د اوولسو کالو ځوان زلمى،
يوسف، د ورونړو سره ګډې او چېلۍ څرولې، چې هغوئ د هغهٔ د پلار د نورو ښځو، زِلفه
او بِلهاه زامن وُو. هغهٔ خپل پلار د هغه غلطو کارونو نه خبر کړو کوم چې د هغهٔ ورونړو
کول. ٣ يعقوب د يوسف سره د نورو ټولو زامنو نه زياته مينه کوله، ځکه چې هغه د
هغهٔ د سپين سر زوئ وو. يعقوب د هغهٔ دپاره د اوږدو لستُونړو والا يوه ښُکلې چُوغه
جوړه کړه. ٤ چې کله د هغهٔ ورونړو دا وليدل چې د هغوئ پلار د يوسف سره د هغوئ
نه زياته مينه کوى، نو په هغوئ باندې هغه دومره بد لګېدو چې هغوئ به د هغهٔ سره په
سمه خولهٔ خبرې هم نهٔ کولې. ٥ يو ځل يوسف خوب وليدو نو چې هغهٔ خپل ورونړه د
دې نه خبر کړل، نو د هغوئ کينه د يوسف سره نوره هم زياته شوه. ٦ هغهٔ ووئيل، ”ما
چې کوم خوب ليدلے دے هغه واورئ. ٧ مونږ ټولو په پټى کښې د غنمو ګېډۍ تړلې،
ناڅاپه زما ګېډۍ پاڅېدله او نېغه ودرېدله. ستاسو ګېډۍ زما د ګېډۍ نه ګېرچاپېره تاو
شوې او هغې ته ټيټې شوې.“ ٨ د هغهٔ ورونړو ترې تپوس وکړو، ”ستا څهٔ خيال دے تهٔ
به بادشاه جوړېږې او په مونږ به بادشاهى کوې څهٔ؟“ نو د يوسف د خوبونو او چې هغهٔ
د ورونړو په حقله څهٔ فرمائيلى وُو په دې وجه، د هغوئ ورسره کينه نوره هم زياته شوه.
٩ بيا يوسف يو بل خوب وليدو او خپلو ورونړو ته يې ووئيل، ”ما يو بل خوب ليدلے

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دے، چې په هغې کښې ما نمر او سپوږمۍ وليدل او يوولس ستورى هم چې ما ته
ټيټېدل.“ ۱۰ هغۀ دا خوب خپل پلار ته هم ووئيلو او پلار هغه ورټلو، ”دا څنګه خوب
دے چې تا ليدلے دے؟ ستا خيال دا دے چې ستا مور، ستا وروڼه او زۀ، مونږ به راځو
او تا ته به په زمکه پرېوځُو؟“ ۱۱ يوسف په وروڼو بد لګېدو، خو د هغۀ پلار د هغۀ دا
ټولې خبرې په خپل زړۀ کښې يادې ساتلې.

د حضرت يوسف خرڅېدل او مِصر ته بوتلل

۱۲ يوه ورځ چې کله د يوسف وروڼه د خپل پلار رَمې څرولو له شِکم ته تلى وُو، ۱۳
يعقوب يوسف ته ووئيل، ”زۀ غواړم چې تۀ شِکم ته لاړ شې، چرته چې ستا وروڼه رمه
څروى.“ يوسف ورته ووئيل، ”زۀ تيار يم.“ ۱۴ د هغۀ پلار ووئيل، ”لاړ شه او وګوره کۀ
رمه او ستا وروڼه په خير وى، بيا واپس راشه او ما خبر کړه.“ نو د هغۀ پلار هغه د
حبرون ميدان نه ولېږلو او يوسف شِکم ته ورسيدو ۱۵ او هلته د څرن په ځائ کښې
اخوا دېخوا ګرځېدو چې کله يو سړى هغه وليدو نو تپوس يې ترې وکړو، ”تۀ څۀ پسې
ګرځې؟“ ۱۶ هغۀ ورته ووئيل، ”زۀ خپلو وروڼو پسې ګرځم، ما ته ووايه چې هغوئ خپله
رمه چرته څروى.“ ۱۷ هغه سړى ورته ووئيل، ”هغوئ خو تلى دى. د هغوئ نه ما
واورېدل چې دوئ دوتين ته ځى.“ نو يوسف په خپلو وروڼو پسې لاړو او هغوئ يې په
دوتين کښې وموندل. ۱۸ هغوئ هغه د لرې نه وليدو او د هغۀ د رسېدو نه مخکښې يې د
هغۀ خِلاف منصوبه جوړه کړه او د هغۀ د وژلو فيصله يې وکړه. ۱۹ هغوئ يو بل ته
ووئيل، ”ګورئ، د خوبونو اُستاذ راروان دے. ۲۰ نو اوس راځئ، چې وې وژنو او په يو
اوچ کوهى کښې يې وغورزوو. مونږ به وايو چې هغه يو ځنګلى ځناور خوړلے دے. بيا
به مونږ وګورو چې د هغۀ د خوبونو څۀ نتيجه راوځى.“ ۲۱ روبين د هغوئ خبرې
واورېدې او د هغۀ د بچ کولو کوشش يې وکړو. هغۀ ووئيل، ”يوسف به نۀ مړ کوُو.“ ۲۲
هغۀ ووئيل، ”هغه په دې صحرا کښې دې کوهى ته وغورزوئ، خو د هغۀ وينه مۀ توېَوئ.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغۀ دا خبره د دې دپاره وکړه، چې د دوئ نه يې بچ کړى او هغه واپس خپل پلار له
ولېږى. ۲۳ کله چې يوسف خپلو وروڼو له راغلو، هغوئ د هغۀ نه د اوږدو لسټُوڼو والا
ښُکلې چُوغه وويستله. ۲۴ بيا هغوئ هغه اوچت کړو او هغه اوچ کوهى ته يې
وغورزولو. ۲۵ چې کله دوئ روټۍ ته ناست وُو، نو هغوئ د اِسمٰعيليانو يو کاروان
وليدو چې هغوئ د جِلعاد نه مِصر ته په سفر روان وُو. د هغوئ په اوښانو خوشبودارې
مصالحې او عطر بار وُو. ۲۶ يهوداه خپلو وروڼو ته ووئيل، ”زمونږ د ورور وژل او د
هغۀ مرګ پټول به مونږ له څۀ فائده راکړى؟ ۲۷ راځئ چې هغه په دې اِسمٰعيليانو خرڅ
کړُو. مونږ به هغۀ ته څۀ ضرر نۀ رسوُو، آخر بيا هم، هغه زمونږ ورور دے او زمونږ
خپله وينه ده.“ د هغۀ وروڼه په دې راضى شول، ۲۸ او چې کله څۀ سوداګر هلته
تېرېدل، د هغۀ وروڼو يوسف د کوهى نه بهر راوويستلو او هغه يې د سپينو زرو په شلو
سيکو په اِسمٰعيليانو باندې خرڅ کړو، نو هغوئ مِصر ته بوتلو. ۲۹ چې کله روبين
واپس کوهى ته راغلو او وې ليدل چې يوسف هلته نۀ وو، نو هغۀ د خفګان په وجه خپلې
جامې وشلولې. ۳۰ هغه واپس وروڼو ته راغلو او ورته يې ووئيل، ”هلک خو هلته نشته.
زۀ څۀ وکړم؟“ ۳۱ بيا هغوئ يو چېلے حلال کړو او د يوسف چُوغه يې په وينه کښې
ډُوبه کړه. ۳۲ هغوئ هغه چُوغه خپل پلار له يوړه او وې وئيل، ”مونږ دا وموندله. دا
وګوره چې دا ستا د زوئ ده او کۀ نۀ ده؟“ ۳۳ هغۀ دا وپېژندله او وې فرمائيل، ”آو، دا
چُوغه هم زما د زوئ ده. څۀ ځنګلى ځناورو هغه خوړلے دے. زما زوئ يوسف به په
رښتيا سره ټوټې ټوټې شوے وى.“ ۳۴ يعقوب د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او د
ټاټ جامې يې واغوستلې. د زوئ په غم کښې هغه ډېرې ورځې غمژن وو. ۳۵ ټول زامن
او لوڼه تسلۍ ورکولو له ورله راغلل، خو په هغۀ دې تسلۍ اثر ونۀ کړو او وې فرمائيل،
”زۀ به د خپل زوئ په غم کښې تر مرګه پورې ژاړم.“ نو هغه د خپل زوئ يوسف په غم
کښې غمژن وو. ۳۶ په دې دوران کښې، سوداګرو يوسف په مِصر کښې، د فِرعون په
يو آفسر، فوطيفار باندې خرڅ کړو، چې هغه د محل د فوجيانو مشر وو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یهوداه او تامار

۳۸ ۱ هم هغه وخت یهوداه خپل وروڼه پرېښودل، لاړو او د حیره نومې یو سړی
سره اوسېدو، چې هغه د عدولام د ښار وو. ۲ هلته یهوداه د یوې کنعانۍ جینۍ سره
مِلاو شو چې د هغې د پلار نوم سوع وو. یهوداه هغه وادۀ کړه او ورسره څملاستو، ۳
د هغې یو زوئ وشو، چې هغۀ پرې عیر نوم کېښودو. ۴ هغه بیا اُمیدواره شوه او یو بل
زوئ یې پېدا شو او هغې پرې اونان نوم کېښودو. ۵ د هغې یو بل زوئ وشو او د هغۀ
نوم یې سیله کېښودو. یهوداه په کزیب کښې وو چې کله دا ماشوم پېدا شو. ۶ یهوداه
د خپل مشر زوئ عیر دپاره ښځه وکړه چې د هغې نوم تامار وو. ۷ د عیر سلوک د
مالِک خُدائ په نظر کښې ډېر خراب وو او هغه ترې ناراضه شو، نو مالِک خُدائ هغه مړ
کړو. ۸ بیا یهوداه د عیر ورور اونان ته ووئیل، "لاړ شه او د خپلې کونډې ورندارې
سره څمله. د هغې د خاوند د ورور په توګه د هغې سره خپله ذمه وارى پوره کړه، نو
داسې ستا د ورور به هم اولاد وی." ۹ خو اونان ته پته ولګېده چې هغه بچی به د اونان
خپل نۀ وی، نو چې کله به هغه د خپلې کونډې ورندارې سره څملاستو نو هغۀ به د نر
اوبۀ په زمکه څڅولې، چې داسې به د هغۀ د ورور بچی نۀ وی. ۱۰ هغۀ چې څۀ کول
مالِک خُدائ ترې نه په دې ناراضه شو او مالِک خُدائ هغه هم ووژلو. ۱۱ بیا یهوداه
خپلې اِنږور تامار ته ووئیل، "د خپل پلار کور ته لاړه شه او تر هغې پورې کونډه پاتې شه
چې زما زوئ سیله لوئ شوے نۀ وی." هغۀ دا ځکه ووئیل چې هغه یرېدو چې سیله به
ووژلے شی، لکه چې د هغۀ خپل وروڼه هم وژلے شوی وُو. نو تامار لاړه او د خپل پلار
په کور کښې اوسېده. ۱۲ څۀ وخت وروستو د یهوداه ښځه مړه شوه. چې کله په هغۀ د
غم ورځې تېرې شوې، هغه او د هغۀ ملګری د عدولام حیره، تمنت ته لاړل، چرته چې د
هغۀ د ګډو وړی کلېدلې. ۱۳ تامار ته چا ووئیل چې د هغې سخر ګډو کلولو له تمنت ته
ځی. ۱۴ نو هغې د کونډتوب جامې وویستلې چې هغې اغوستې وې او مخ یې په څادر
پټ کړو او د تمنت په لاره د عینیم ښار سره نزدې ورته کښېناسته. ځکه چې هغې ته ښۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پته وه چې د يهوداه وړوکے زوئ لوئ شوے وو او تر اوسه پورې يې ودېدو له نۀ وه
ورکړې. ۱۵ چې کله يهوداه هغه وليده، نو خيال يې دا وو چې ګڼې کنجره ده، ځکه چې
هغې خپل مخ پټ کړے وو. ۱۶ هغه د لار په غاړه هغې له ورَغلو او وې وئيل، "زۀ تا
سره څملاستل غواړم." هغۀ ته پته نۀ وه چې هغه يې اِنږور ده. هغې ووئيل، "تۀ به ما له
څۀ راکړې؟" ۱۷ هغۀ جواب ورکړو، "زۀ به تا له د خپلې رَمې نه يوه چېلۍ درولېږم."
هغې ووئيل، "ټيک ده، خو تۀ ما له په ضمانت کښې څۀ راکړه چې د ځان سره يې تر
هغې پورې کېږدم چې تا چېلۍ نۀ وي رالېږلې." ۱۸ هغۀ ترې تپوس وکړو، "زۀ په
ضمانت کښې څۀ درسره کېږدم؟" هغې ورته ووئيل، "ستا په غاړه کښې خپل مهر سره د
مزى او ستا په لاس کښې دا امسا." هغۀ دا څيزونه هغې له ورکړل. بيا دوئ څملاستل او
هغه اُميدواره شوه. ۱۹ تامار کور ته لاړه، څادر يې لرې کړو او د کونډتوب جامې يې
بيا واغوستلې. ۲۰ وروستو يهوداه خپل ملګرے حيره عدلامى د چېلۍ سره ورولېږلو
چې د ضمانت څيزونه د هغه ښځې نه واپس راوړى، خو حيره هغه ونۀ مونده. ۲۱ هغۀ
په عينيم کښې د څۀ کسانو نه تپوس وکړو، "هغه کنجره چرته ده چې د لارې په غاړه
ناسته وه؟" هغوئ جواب ورکړو، "دلته خو کنجره نۀ وه." ۲۲ هغه يهوداه ته واپس
راغلو او وې وئيل، "ما هغه ونۀ مونده. د هغه ځائ خلقو ووئيل چې په هغه ځائ کښې
کله هم کنجره نۀ وه." ۲۳ يهوداه ووئيل، "پرېږده چې هغه څيزونه هغه د ځان سره
وساتى. مونږ نۀ غواړُو چې خلق راپورې وخاندى. ما هغې له د مزدورۍ ورکولو کوشش
وکړو، خو تا هغه ونۀ مونده." ۲۴ تقريباً درې مياشتې وروستو يهوداه ته چا ووئيل،
"ستا اِنږور تامار کنجرتوب کولو او اوس هغه اُميدواره ده." يهوداه ووئيل، "هغه بهر
راوباسئ او په اور کښې يې وسوزوئ." ۲۵ چې هغه بهر راوويستلے شوه، هغې خپل
سخر له خبر ورولېږلو، "زۀ د هغه سړى نه اُميدواره يم چې دا څيزونه د چا وى. دې ته
وګورئ چې دا مهر سره د مزى او دا لښته د چا دى." ۲۶ يهوداه دا وپېژندل او وې
وئيل، "هغه په حقه ده. زۀ د هغې سره په خپله ذمه وارۍ کښې ناکام شوے يم. ځکه چې
ما هغه خپل زوئ سيله ته وادۀ نۀ کړه." او يهوداه د هغې سره بيا شپه تېره نۀ کړه. ۲۷

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې کله د هغې د بچي پېدا کېدو وخت راغلو، دا پته ولګېده چې د هغې جوړه بچي پېدا
کېدونکي دی. ۲۸ چې کله هغه په تکليف کښې وه، يو ماشوم لاس رابهر کړو، دايئې يې
لاس راونيولو، سور تار يې ترې تاو کړو او وې وئيل، "دا وړومبے پېدا شوے دے." ۲۹
خو هغهٔ خپل لاس واپس راښکلو او د هغهٔ ورور وړومبے پېدا شو. بيا هغه دايئې ووئيل،
"تا څنګه د ځان دپاره د راوتلو لار جوړه کړې ده." نو د هغهٔ نوم فارص شو. ۳۰ بيا د
هغهٔ ورور پېدا شو چې د هغهٔ د لاس نه سور تار تاو وو او د هغهٔ نوم زارح شو.

حضرت يوسف او د فوطيفار ښځه

۳۹ ۱ کله چې اِسمٰعيليانو يوسف مِصر ته بوتلو، هغه يې فوطيفار نومې د فِرعون په
يو آفسر باندې خرڅ کړو، چې هغه د محل د څوکيدارانو مشر وو. ۲ مالِک خُدائ د
يوسف مل وو او هغه يې کامياب کړو. هغه د خپل مِصرى نېک په کور کښې اوسېدو،
۳ چې هغهٔ وليدل چې مالِک خُدائ د يوسف مل دے او هغه يې په هر کار کښې
کامياب کړے دے. ۴ نو فوطيفار د هغهٔ نه خوشحال وو او هغه يې خپل ذاتى
خِدمتګار او د خپل کور مشر يې جوړ کړو او خپل هر څهٔ يې هغهٔ ته وسپارل. ۵ هم د
هغه وخت نه، هم د يوسف په وجه مالِک خُدائ د دې مِصرى خاندان له برکت ورکړے
وو او ورسره هغه هر څيز له يې برکت ورکړو چې د هغهٔ په کور او په پټو کښې وُو. ۶
فوطيفار چې څهٔ هم لرل هغه يې يوسف له ورکړل چې خيال يې ساتى او په خپله يې د
خوراک نه بغير د يو څيز فکر هم نهٔ کولو. نو يوسف ښائسته بدن لرلو او ښُکلےځوان
وو، ۷ او څهٔ موده وروستو د هغهٔ د نېک ښځې يوسف ته د شوق په سترګه کتل او
ورته يې ووئيل، "راشه او ما سره څمله." ۸ هغهٔ اِنکار وکړو او ورته يې ووئيل، "ګوره،
زما نېک په خپله په دې کور کښې د يو څيز فکر هم نهٔ کوى، ځکه چې زهٔ دلته يم. هغهٔ
زهٔ په خپل هر څيز مشر جوړ کړے يم. ۹ زهٔ په دې کور کښې د هغهٔ هومره اختيار
لرم او هغهٔ ستا نه بغير زما نه هيڅ څيز هم نهٔ دے منع کړے. نو بيا زهٔ داسې غلط کار

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځنګه وکړم چې د خُدائ پاک ګناهګار شم؟“ ١٠ اګر چې هغې به هره ورځ يوسف ته
وئيل، خو هغهٔ د هغې خبره نهٔ منله چې ورسره څملی او نهٔ ورنزدې کېدو. ١١ خو يوه
ورځ چې کله يوسف د کار دپاره کور ته ننوتو، په کور کښې يو خِدمتګار هم نهٔ وو. ١٢
هغې هغه د قميص نه ونيوو او ورته يې ووئيل، ”راشه. ما سره څمله.“ خو هغهٔ بهر منډه
کړه او وتښتېدو او د هغهٔ قميص د هغې په لاس کښې پاتې شو. ١٣ کله چې هغې وليدل
چې د هغهٔ نه قميص پاتې شو او د کور نه يې بهر منډه کړه، ١٤ هغې د کور خِدمتګاران
راوغوښتل او ورې وئيل، ”دا وګورئ، زما خاوند چې کور ته کوم عبرانے راوستے دے
هغه مونږ شرموی. هغه زما کوټې ته راننوتو او ما ته يې د لاس راچولو کوشش وکړو،
خو ما په زوره زوره چغې ووهلې. ١٥ نو زما چغو سره هغهٔ بهر منډه کړه او قميص يې
زما سره پرېښودو.“ ١٦ هغې دا قميص د يوسف د نيک کور ته راتلو پورې وساتلو. ١٧
بيا هغې هغهٔ ته هم هغه شان قيصه تيره کړه، ”تا چې کوم عبرانے نوکر دلته راوستلے
دے هغه زما کوټې ته راننوتو او لاس يې راواچولو. ١٨ خو چې کله ما چغې ووهلې،
هغهٔ بهر منډه کړه او خپل قميص يې زما سره پرېښودو.“ ١٩ چې کله د يوسف نيک دا
قيصه واورېده کومه چې خپلې ښځې ورته بيان کړه، نو هغه د غصې نه تک سور شو.
٢٠ نو يوسف يې ونيولو او په هغه قيدخانه کښې يې بند کړو چرته به چې د بادشاه
قيديان قيد کولے شول او هغه هلته په قيدخانه کښې وو. ٢١ خو مالِک خُدائ د يوسف
مل وو نو رحم يې پرې وکړو او هغه د قيدخانې د آفسر په نظر کښې ښهٔ راغلو. ٢٢ هغهٔ
يوسف د نورو ټولو قيديانو مشر جوړ کړو او چې په قيدخانه کښې څهٔ هم کېدل د هر څهٔ
ذمه واری يې ورکړه. ٢٣ د قيدخانې آفسر د هغه يو څيز فکر هم نهٔ کولو چې يوسف له
يې کومه ذمه واری ورکړې وه، ځکه چې مالِک خُدائ د يوسف مل وو او هغه يې په هر
کار کښې کامياب کولو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یوسف د قېدیانو د خوبونو تعبیر ښودل

۴۰ (۱) څۀ موده وروستو د مِصر د بادشاه ساقی او مشر نانبائی داسې څۀ غلط کار
وکړو چې بادشاه وربانديې خفه شو. (۲) فِرعون دې دواړو آفسرانو ته سخت غصه شو
(۳) او دوئ يې د څوکيدارانو د مشر په کور کښې قېد کړل، هم په هغه ځائ کښې چې
چرته يوسف هم قېد وو. (۴) دوئ ډېر وخت په قېدخانه کښې تېر کړو او د څوکيدارانو
مشر يوسف ته يې حواله کړل چې د دوئ خِدمت کوی. (۵) يوه شپه په قېدخانه کښې د
مِصر د بادشاه ساقی او مشر نانبائی دواړو خوب وليدو او د هر يو خوب خپل خپل
مطلب وو. (۶) چې کله يوسف هغوئ له سحر ورَغلو، هغۀ دوئ پرېشانه وليدل. (۷)
هغۀ د هغوئ نه تپوس وکړو، ”تاسو ولې نن دومره پرېشانه ښکارئ؟“ (۸) هغوئ ورته
ووئيل، ”مونږ دواړو يو يو خوب ليدلے دے او دلته داسې هيڅ څوک هم نشته چې تعبير
يې وکړی.“ يوسف ورته ووئيل چې، ”دا خو خُدائ پاک دے چې هغه د خوبونو د تعبير
عِلم ورکوی، تاسو ما ته خپل خوبونه ووايئ.“ (۹) نو ساقی ووئيل، ”زما په خوب کښې
زما په مخکښې د انګورو بوټے وو، (۱۰) د دې درې څانګې وې. چې څنګه د دې نه پاڼې
راووتلې، غوټۍ راخرګندې شوې او انګور پاخۀ شول. (۱۱) ما د فِرعون پيالۍ په لاس
کښې نيولې وه، نو ما انګور راواخستل او دا مې په پيالۍ کښې نچوړ کړل او هغۀ له مې
ورکړل.“ (۱۲) يوسف ووئيل، ”د دې تعبير دا دے، دا درې څانګې درې ورځې دی. (۱۳)
په دې درېو ورځو کښې به فِرعون تا آزاد کړی او په خپل ځائ به دې کښېنوی. تۀ به
هغۀ له پيالۍ ورکړې او د مخکښې په شان به د هغۀ ساقی يې. (۱۴) خو چې کله ستا
دپاره هر څۀ سم شی نو ما مۀ هېروه او په ما ډېره مِهربانی وکړه فِرعون ته زما ذِکر
وکړه او د دې قېدخانې نه خلاصېدلو کښې زما مدد وکړه. (۱۵) ځکه چې زۀ د عبرانيانو
د مُلک نه راتښتولے شوے وم او ما دلته په مِصر کښې داسې هيڅ کار نۀ دے کړے
چې په دې قېدخانه کښې بندی شم.“ (۱۶) چې کله مشر نانبائی پوهه شو چې د ساقی د
خوب تعبير ښۀ وو، هغۀ هم يوسف ته ووئيل، ”ما هم خوب ليدلے دے، ما په سر د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

روټۍ درې ټوکرۍ روانې کړې وې. ۱۷ د ټولو سر ته ټوکرۍ کښې د فِرعون دپاره هر
قِسم روټۍ وې او مارغانو دا خوړلې.“ ۱۸ يوسف جواب ورکړو، ”د دې تعبير دا دے.
هغه درې ټوکرۍ درې ورځې دی. ۱۹ په دريو ورځو کښې به فِرعون ستا نه سر قلم
کړی. بيا به تا په يوه ونه کښې راځوړند کړی او مارغان به ستا غوښه وخوری.“ ۲۰ په
دريمه ورځ دا د فِرعون د پېدايښت ورځ وه، هغۀ خپلو ټولو درباريانو له يوه لويه روټۍ
وکړه، هغۀ خپل ساقی او مشر نانبائی رابهر کړل او د خپلو درباريانو په مخکښې يې
حاضر کړل. ۲۱ فِرعون، ساقی بيا په خپل وړومبی ځائ کښېنولو او ساقی پيالۍ
فِرعون له په لاس کښې ورکړه، ۲۲ خو هغه مشر نانبائی يې راځوړند کړو. دا ټول هم
هغه شان وشول لکه څنګه چې يوسف فرمائيلی وُو. ۲۳ خو ساقی يوسف راياد نۀ کړو.
او هېر يې کړو.

د حضرت يوسف د فِرعون د خوبونو تعبير کول

۴۱ ۱ پوره دوه کاله تېر شوی وُو چې د مِصر فِرعون خوب وليدو چې هغه د نيل
دریاب په غاړه ولاړ وو، ۲ چې کله اووۀ ښې ښائسته او څربې غواګانې د درياب نه
راوختلې او په واښو کښې په څرېدلو شروع شوې. ۳ اووۀ نورې غواګانې هم
راوختلې، دا کمزورې او نرۍ وې. دا راغلې او د درياب په غاړه د نورو غواګانو سره
ودرېدلې، ۴ هغه مانده او کمزورو غواګانو، ښائسته او څربې غواګانې وخوړلې. بيا
فِرعون راويښ شو. ۵ هغه بيا اودۀ شو او يو بل خوب يې وليدو. هغۀ د غلې اووۀ ډک
او پاخۀ وَږی وليدل، چې په يو ډنډر باندې شوی وُو. ۶ بيا هغۀ يو بل ډنډر وليدو چې
په دې باندې اووۀ نور وَږی شوی وُو چې نری وُو او ګرمې هوا اوچ کړی وُو، ۷ او د
غلې هغه کمزورو وږو هغه ډک او پاخۀ وَږی تېر کړل. فِرعون راويښ شو او پوهه شو
چې هغۀ خوب ليدلو. ۸ سحر هغه پرېشان وو، نو هغۀ د مِصر ټول نجوميان او
هوښيار خلق راوغوښتل. هغۀ ورته خپل خوبونه ووئيل، خو هيچا هم هغۀ ته د دې تعبير

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نۀ شو ښودلے. ۹ بیا ساقی فِرعون ته ووئیل، ”صاحِبه، نن زۀ دا خبره څرګندوم چې
زما نه غلطی شوې ده. ۱۰ يو ځل چې فِرعون خپلو خِدمتګارانو ته غصه شو نو زۀ او
مشر نانبائی يې د څوکيدارانو د مشر په کور کښې په قېدخانه کښې قېد کړُو. ۱۱ يوه
شپه مونږ دواړو يو يو خوب وليدو او د هغه خوبونو بېل بېل مطلبونه وُو. ۱۲ يو ځوان
عبرانے هلته مونږ سره وو چې هغه د څوکيدارانو د مشر خِدمتګار وو. مونږ هغۀ ته خپل
خوبونه ووئيل او هغۀ مونږ ته د دې تعبيرونه وښودل. ۱۳ چې څنګه هغۀ فرمائيلی وُو
هم هغه شان وشول. تا زۀ بيا په خپل ځائ کښېنولم، خو نانبائی دې راځوړند کړو.“ ۱۴
فِرعون يوسف راوغوښتو او هغه فوراً د قېدخانې نه راوستے شو. چې هغۀ د سر او
ږيرې وېښتۀ کل کړل او جامې يې بدلې کړې، نو هغه فِرعون ته پېش شو. ۱۵ فِرعون
يوسف ته ووئيل، ”ما يو خوب ليدلے دے او هيڅ څوک هم د دې تعبير نۀ شی ښودلے.
ما ته چا وئيلی دی چې تۀ په خوبونو پوهېږې او تعبير يې ښودلے شې.“ ۱۶ يوسف
جواب ورکړو، ”صاحِبه، زۀ دا نۀ شم کولے، خو خُدائ پاک به تا ته ښۀ تعبير درکړی.“
۱۷ فِرعون يوسف ته ووئيل، ”ما خوب وليدلو چې زۀ د نيل درياب په غاړه ولاړ وم،
۱۸ چې کله اووۀ ښائسته او څربې غواګانې د درياب نه راوختلې او په واښو کښې په
څريدلو شروع شوې. ۱۹ بيا اووۀ نورې غواګانې راوختلې چې نرئ او کمزورې وې. ما
په مِصر کښې دومره ډېرې بې‌کاره غواګانې چرته هم نۀ دی ليدلې. ۲۰ بيا دې کمزورو
غواګانو هغه څربې غواګانې وخوړلې، ۲۱ خو هيچا به داسې نۀ وے وئيلی چې هغه يې
خوړلې دی، ځکه چې هم هغه شان کمزورې معلومېدې لکه چې څنګه مخکښې وې. بيا
زۀ راويښ شوم. ۲۲ ما دا خوب هم وليدو چې په يو ډنډر باندې د غلې اووۀ ډک او
پاخۀ وَږی راشوی وُو، ۲۳ بيا د غلې اووۀ نور وَږی وشول، چې دا نرې او د صحرا هوا
سوزولی وُو، ۲۴ او د غلې اووۀ نرو وږو هغه ډک وَږی تير کړل. ما دا خوبونه نجوميانو
ته ووئيل، خو هيچا ما ته د دې تعبير نۀ شو ښودلے.“ ۲۵ يوسف فِرعون ته ووئيل،
”صاحِبه، د دې دواړو خوبونو هم يو مطلب دے، خُدائ پاک تا ته وښودل چې هغه به په
راتلونکی وخت کښې څۀ کوی. ۲۶ دا اووۀ څربې غواګانې اووۀ کالونه دی او دا د غلې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اووۀ ډېک وَږی هم اووۀ کالونه دی، د دې دواړو هم يو مطلب دے. ۲۷ هغه اووۀ نرۍ
غواګانې چې کومې وروستو راوختلې او هغه اووۀ د غلې نری وَږی کوم چې ګرمې هوا
اوچ کړل د قحط اووۀ کالونه دی. ۲۸ لکه څنګه چې ما تا ته ووئيل، خُدائ پاک تا ته
ښودلی دی چې هغه به په راتلونکی وخت کښې څۀ کوی. ۲۹ اووۀ کاله به د ټول مِصر
په مُلک کښې ښۀ ډېر پېداوار کيږی. ۳۰ د هغې نه پس به اووۀ کاله د قحط وی او هغه
ټول آباد کالونه به مو هېر شی، ځکه چې قحط به مُلک تباه کړی. ۳۱ آباد وخت به مو
بېخی هېر شی، ځکه چې ورپسې کوم قحط راځی هغه به ډېر سخت وی. ۳۲ ستا د دوه
ځل خوبونو مطلب دا دے چې دا د خُدائ پاک فېصله ده او زر به خُدائ پاک داسې
وکړی. ۳۳ اوس تاسو يو هوښيار او ښۀ پوهه سړے ولټوئ او هغه د مِصر د مُلک مشر
مقرر کړئ. ۳۴ تاسو له نور آفسران هم مقررول په کار دی او د آبادۍ په دې اووۀ
کالونو کښې د فصلونو پينځمه حِصه اخلئ. ۳۵ نو هغوئ له حُکم ورکړئ چې په
راروان ښۀ کلونه کښې د خوراک ټول څيزونه راغونډ کړی او هغوئ له اختيار ورکړئ
چې په ښارونو کښې غله جمع کړی او د هغې حِفاظت وکړی. ۳۶ هغه خوراک به د دې
مُلک دپاره يوه ذخيره وی، د قحط د هغو اووۀ کالونو دپاره کوم چې د مِصر په مُلک
راروان دی. نو داسې خلق به د لوږې نه نۀ مری.“

د حضرت يوسف مشر مقررېدل

۳۷ د فِرعون او د هغۀ د درباريانو په نظر کښې دا منصوبه ښۀ راغله، ۳۸ او فِرعون
هغوئ ته ووئيل، ”مونږ ته به هيڅکله هم د يوسف نه ښۀ سړے مِلاو نۀ شی، يو داسې
سړے چې په هغۀ کښې د خُدائ پاک روح وی.“ ۳۹ فِرعون يوسف ته ووئيل، ”خُدائ
پاک تا ته دا هر څۀ ښودلی دی، نو دا ښکاره خبره ده چې ستا نه لوئ هوښيار او ښۀ
عقلمند کس بل نشته. ۴۰ زۀ به تا د خپل مُلک مشر جوړ کړم او زما ټول خلق به ستا
حُکم منی. تۀ به ما پسې دويم اختيارمند سړے يې. ۴۱ زۀ اوس تا په ټول مِصر مشر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مقرروم.“ ﴿٤٢﴾ فِرعون خپله ګوته د لاس نه وويستله چې په هغې د بادشاهۍ مهر لګېدلے
وو او يوسف ته يې ورپه ګوته کړه. هغۀ ته يې د کتان يوه ښائسته چُوغه ورواغوستله او
د سرو زرو هار يې ورپه غاړه کړو. ﴿٤٣﴾ هغۀ له يې د ګرځېدو دپاره هغه دويمه د آسونو
شاهي ګاډۍ ورکړه او عزت ورکوونکی فوجيان د هغۀ نه مخکښې روان وُو او چغې يې
وهلې چې، ”لار پريږدئ. مشر راروان دے.“ نو يوسف په ټول مِصر مشر مقرر شو. ﴿٤٤﴾
بادشاه هغۀ ته ووئيل، ”زۀ فِرعون يم. او ستا د اجازت نه بغير به په ټول مِصر کښې هيڅ
څوک هم لاس پښه نۀ شي خوځولے.“ ﴿٤٥﴾-﴿٤٦﴾ په هغۀ يې د مِصريانو نوم صافنت
فعينح کېښودو او هغۀ ته يې يوه ښځه اسنت په نِکاح کړه، چې هغه د اُون د يو اِمام
فوطيفرع لور وه. يوسف د دېرشو کالو وو چې هغۀ د مِصر د فِرعون خِدمت کول شروع
کړل. هغه د فِرعون د دربار نه لاړو او د مِصر ټول مُلک يې وکتلو. ﴿٤٧﴾ د آبادۍ په هغو
اووۀ کالونو کښې هغه مُلک ډېره زياته غله وکړه، ﴿٤٨﴾ هغه هر څۀ يوسف راغونډ کړل او
په ښارونو کښې يې ذخيره کړل. هغۀ په هر ښار کښې د ګېرچاپېره پټو نه خوراک راجمع
کړو. ﴿٤٩﴾ دا غله دومره زياته وه چې يوسف يې تلل پرېښودل. دا د سمندر په غاړه د
شګو په شان ډېره وه. ﴿٥٠﴾ د قحط د کالونو نه مخکښې د يوسف د اسنت نه دوه زامن
پيدا شول. ﴿٥١﴾ هغۀ ووئيل، ”خُدائ پاک زما ټولې سختۍ او زما د پلار ټول خاندان زما
نه هېر کړے دے.“ نو يوسف په خپل مشر زوئ منسى نوم کېښودو. ﴿٥٢﴾ هغۀ دا هم
ووئيل، ”خُدائ پاک زما د تکليف په مُلک کښې ما له بچې راکړې دی.“ نو هغۀ په خپل
دويم زوئ اِفرائيم نوم کېښودو. ﴿٥٣﴾ د مِصر د مُلک د آبادۍ هغه اووۀ کالونه ختم شول،
﴿٥٤﴾ او د قحط اووۀ کالونه شروع شول هم هغه شان لکه چې څنګه يوسف فرمائيلی وُو.
په نورو ټولو مُلکونو کښې قحط وو، خو د مِصر په ټول مُلک کښې خوراک وو. ﴿٥٥﴾ چې
کله مِصريان ډېر زيات اوږې شول، دوئ فِرعون ته د خوراک دپاره فرياد وکړو. نو هغۀ
هغوئ له حُکم ورکړو چې، ”يوسف له لاړ شئ او هم هغسې وکړئ چې څنګه هغه تاسو ته
وائی.“ ﴿٥٦﴾ قحط سخت شو او په ټول مُلک کښې خور شو، نو يوسف ټول ګودامونه
کولاو کړل او په مِصريانو به يې غله خرڅوله. ﴿٥٧﴾ د يوسف نه غله اخستلو دپاره د ټولې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دُنیا نه خلق مِصر ته راتلل، ځکه چې قحط په هر ځائ کښې ډېر سخت وو.

د حضرت یوسف د وروڼو غلې پسې مِصر ته تلل

۴۲ ۱ چې کله یعقوب خبر شو چې په مِصر کښې غله شته، هغهٔ خپلو زامنو ته
ووئیل چې، "ولې یو بل ته ګورئ؟ ۲ ګورئ، ما اورېدلی دی چې په مِصر کښې غله
شته، هلته لاړ شئ او لږه واخلئ چې ژوندی پاتې شُو او د لوږې نه مړهٔ نهٔ شُو." ۳ نو د
یوسف لس مېرنی وروڼه د غلې اخستلو دپاره مِصر ته لاړل، ۴ خو یعقوب د یوسف
سکه ورور بنیامین د هغوئ سره ونهٔ لېږلو، ځکه چې هغه په دې یرېدو چې څهٔ نقصان به
ورته ورسیږی. ۵ نو د یعقوب زامن د نورو خلقو سره غلې اخستلو دپاره راغلل ځکه
چې د کنعان په مُلک کښې قحط وو. ۶ یوسف د مِصر د مُلک د مشر په توګه د ټولې
دُنیا په خلقو باندې غله خرڅوله. نو د یوسف وروڼه راغلل او د هغهٔ په مخکښې ټیټ
شول او خپل سرونه یې ورته په زمکه ولګول. ۷ یوسف خپل وروڼه ولیدل، هغهٔ دوئ
وپېژندل، خو ځان یې داسې کړو لکه چې هېڅ دوئ پېژنی نه. او د هغوئ سره یې سختې
خبرې کولې، "تاسو د کوم ځائ نه راغلی یئ؟" هغوئ ورته ووئیل، "صاحِبه، مونږ د
خوراک اخستلو دپاره د کنعان نه راغلی یُو." ۸ اګر چې یوسف خپل وروڼه وپېژندل،
خو هغوئ هغه ونهٔ پېژندو. ۹ هغهٔ ته هغه خوبونه رایاد شول کوم یې چې د هغوئ په
حقله لیدلی وُو او ورته یې ووئیل، "تاسو جاسوسان یئ، تاسو زمونږ د مُلک کمزوری
معلومولو له راغلی یئ." ۱۰ هغوئ جواب ورکړو، "نه، صاحِبه، مونږ ستا خِدمتګاران د
خوراک اخستلو دپاره راغلی یُو. ۱۱ مونږ ټول د یو سړی زامن یُو. صاحِبه، مونږ
جاسوسان نهٔ یُو، مونږ صحیح خلق یُو." ۱۲ یوسف ورته ووئیل، "نه، تاسو زمونږ د
مُلک کمزوری معلومولو له راغلی یئ." ۱۳ هغوئ ورته ووئیل، "صاحِبه، مونږ دولس
وروڼه وُو. د کنعان په مُلک کښې د یو سړی زامن یُو. یو ورور مو مړ دے او کشرے
ورور مو اوس د خپل پلار سره دے." ۱۴ یوسف ورته ووئیل، "هم دغه شان ده لکه چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځنګه ما ووئيل تاسو جاسوسان يئ. ۱۵ نو اوس زۀ تاسو په دې طريقې سره معلوموم
چې په رښتيا سره تاسو څوک يئ. زۀ د فِرعون په سر قسم کوم چې تاسو به تر هغې
پورې لاړ نۀ شئ چې ترڅو ستاسو کشرے ورور دلته راغلے نۀ وى. ۱۶ تاسو يو کس
لاړ شئ او هغه راولئ. تاسو باقى نور به په قېدخانه کښې واچولے شئ چې ستاسو دا
خبره معلومه کړے شى چې تاسو رښتيا وايئ کۀ نۀ. ګنې، د فِرعون په سر مې قسم دے
چې تاسو په رښتيا جاسوسان يئ." ۱۷ بيا درې ورځې يې هغوئ ټول په قېدخانه کښې
بند کړل. ۱۸ په دريمه ورځ يوسف هغوئ ته ووئيل، "زۀ د خُدائ پاک نه يرېږم او زۀ به
تاسو په يو شرط ژوندى پرېږدم. ۱۹ چې دا ثابِته شى چې تاسو رښتونى يئ، ستاسو نه
به يو کس په قېدخانه کښې بند وى، باقى نور ټول تلے شئ او چې کومه غله تاسو
اخستې ده هغه خپلو قحط وهلو خلقو له يوسئ. ۲۰ خو تاسو به خامخا خپل کشرے
ورور ما له راولئ. د دې نه به دا ثابِته شى چې تاسو رښتيا وايئ او زۀ به تاسو نۀ وژنم."
نو هغوئ دې ته راضى شول ۲۱ او يو بل ته يې ووئيل، "دا اوس چې مونږ کړېږُو دا د
هغې نتيجه ده چې مونږ د خپل ورور سره څۀ کړى وُو، هغه چې په کوم لوئ مصيبت
کښې مونږ وليدلو چې کله هغۀ مِنت زارى کوله، خو مونږ وانۀ ورېدله. دا ځکه اوس
مونږ په دې تکليف کښې راګېر يُو." ۲۲ روبين ووئيل، "ما تاسو ته وئيل چې هلک له
تکليف مۀ ورکوئ، خو تاسو وانۀ ورېدل. او اوس به زمونږ نه د هغۀ د وينې حِساب
غوښتے شى." ۲۳ هغوئ ته پته ونۀ لګېده چې يوسف د دوئ په خبرو پوهيږى، ځکه
چې هغۀ د هغوئ سره د يو ترجمان په ذريعه خبرې کولې. ۲۴ يوسف د هغوئ نه لاړو
او په ژړا شو. چې کله هغۀ د ژړا نه پس خبرې کولې نو راواپس شو، شمعون يې رابېل
کړو او د هغوئ په مخکښې يې وتړلو.

د حضرت يوسف د وروڼو واپس کنعان ته تلل

۲۵ يوسف حُکم ورکړو چې د هغۀ د وروڼو بوجۍ د غلې نه ډکې کړئ، د هر يو کس

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

روپۍ واپس د هغهٔ په بوجۍ کښې کېږدئ او هغوئ له د سفر دپاره خوراک هم ورکړئ.
او هم دغه شان يې ورسره وکړل. ۲۶ د هغهٔ ورورو چې کومه غله اخستې وه د هغې نه
يې خپل خرونه بار کړل او بيا دوئ لاړل. ۲۷ چې کله په سرائے کښې يو کس خپله
بوجۍ کولاو کړه چې خپل خرهٔ له خوراک ورکړی نو د بوجۍ په خولهٔ کښې يې روپۍ
وليدلې. ۲۸ هغهٔ خپل ورورو ته راوغوښتل، "ديخوا وګورئ، ما ته يې خپلې روپۍ واپس
کړې دی، دا دی زما په بوجۍ کښې دی." د هغوئ ساه ډُوبه شوه او ويرېدل او هغوئ د
يو بل نه پوښتنه وکړه چې، "دې خُدائ پاک لا مونږ سره څۀ وکړل؟" ۲۹ چې کله دوئ
په کنعان کښې خپل پلار يعقوب له راغلل، هغوئ هغهٔ ته هر څۀ ووئيل چې د هغوئ سره
شوی وُو، ۳۰ "د مِصر مشر مونږ سره سختې خبرې کولې او هغهٔ په مونږ اِلزام ولګولو
چې مونږ د هغهٔ په مُلک کښې جاسوسی کوُو. ۳۱ مونږ ورته ووئيل چې مونږ
جاسوسان نۀ يُو مونږ صحيح خلق يُو. ۳۲ مونږ ټول دولس ورونړه د يو پلار زامن وُو.
يو ورور مو مړ دے او کشرے ورور مو د پلار سره په کنعان کښې دے. ۳۳ هغه سړی
مونږ ته ووئيل، يو کس زما سره پاتې شئ نو ما ته به پته ولګی چې تاسو صحيح خلق
يئ، او باقی نور به خپلو نهَرو کورَنو له غله واخلئ او لاړ شئ. ۳۴ خپل کشرے ورور ما
له راولئ. بيا به ما ته پته ولګی چې تاسو جاسوسان نۀ يئ او صحيح خلق يئ، زۀ به تاسو
له خپل ورور درواپس کړم او بيا تاسو دلته پاتې شئ او سوداګری کوئ." ۳۵ نو چې
کله هغوئ خپلې بوجۍ تشولې نو هر يو کس د روپو کڅوړې وموندلې، او چې روپۍ يې
وليدلې، نو هغوئ او د هغوئ پلار ويرېدل. ۳۶ خپل پلار يعقوب هغوئ ته ووئيل، "تاسو
ما د ټولو زامنو نه خلاصول غواړئ څۀ؟ يوسف لاړو، شمعون لاړو، او اوس به تاسو
بنيامين هم بوځئ. دا ټول تکليفونه په ما راغلی دی." ۳۷ روبين خپل پلار ته ووئيل، "کۀ
بنيامين ما واپس تا له رانۀ وستلو، نو تۀ زما دوه زامن ووژنه. بنيامين زما په حواله کړه
او زۀ به يې واپس تا له راولم." ۳۸ خو يعقوب ووئيل، "زما زوئ به ستاسو سره نۀ ځی،
د هغهٔ ورور مړ دے او هغه ايک يواځې پاتې دے. په لار کښې به په هغهٔ څۀ وشی. زۀ
ضعيف سړے يم او چې تاسو ما په کوم غم آخته کوئ نو ما سپين ږيرے به قبر ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ولېږئ."

مِصر ته دويم سفر

۴۳ ۱ نو په کنعان کښې قحط نور هم سخت شو، ۲ او چې کله د يعقوب کورنۍ
ټوله غله وخوړله کومه چې د مِصر نه راوړلے شوې وه، يعقوب خپلو زامنو ته
وفرمائيل، "بيا لاړ شئ او زمونږ دپاره لږه نوره غله راوړئ." ۳ يهوداه هغۀ ته ووئيل،
"هغه سړی مونږ ته په ټينګه خبردارے راکړے دے چې مونږ د ځان سره خپل ورور نۀ
وی راوستلے نو مونږ د هغۀ په دربار کښې نۀ شُو حاضرېدلے. ۴ کۀ تۀ مونږ سره
زمونږ ورور لېږل غواړې، نو مونږ به لاړ شُو او ستا دپاره به خوراک واخلو. ۵ او کۀ
تۀ نۀ غواړې، نو مونږ به نۀ ځُو، ځکه چې هغه سړی مونږ ته وئيلی دی چې مونږ سره
خپل ورور نۀ وی نو مونږ د هغۀ په دربار کښې نۀ شُو حاضرېدلے." ۶ يعقوب ورته
وفرمائيل، "تاسو زۀ په دومره سخت تکليف کښې ولې آخته کړے يم چې هغه سړی ته
مو ووئيل چې زمونږ بل ورور هم شته؟" ۷ هغوئ جواب ورکړو، "هغه سړی زمونږ او
زمونږ د خاندان په حقله تپوسونه کول چې، ستاسو پلار تر اوسه پورې ژوندے دے څۀ؟
ستاسو بل ورور شته څۀ؟ مونږ خو صِرف د هغۀ د تپوسونو جواب ورکولو. مونږ ته څۀ
پته وه چې هغه به مونږ ته وائی چې تاسو د ځان سره خپل ورور هم راولئ؟" ۸ يهوداه
خپل پلار ته ووئيل، "دا هلک ما سره ولېږه او مونږ به سمدستی لاړ شُو. هسې نه چې
مونږ او تاسو سره د خپلو ماشومان او د لوږې نه مړۀ شُو. ۹ زۀ به په خپله د هغۀ
حِفاظت کوم او تۀ د هغۀ ذمه واری زما په غاړه کولے شې. کۀ زۀ دے تا له واپس روغ
او سلامت رانۀ ولم، نو زۀ به هميشه تا ته ملامته يم. ۱۰ کۀ مونږ دومره وخت ضائع
کړے نۀ وے، نو مونږ به هلته تلی وو او تر اوسه پورې به دوه ځل واپس هم راغلی وُو."
۱۱ خپل پلار هغوئ ته وفرمائيل، "کۀ هم دغه شان کيږی، نو د دې مُلک د ټولو نه ښۀ
ځيزونه په خپلو بوجو کښې کېږدئ او هغه مشر له يې په تُحفه کښې يوسئ، لږ عطر،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شات، خوشبوداري مصالحې، پسته او بادام. ۱۲ د خپل ځان سره يو په دوه روپۍ
يوسئ، ځکه چې کومې روپۍ ستاسو د بوجو په خُلو کښې واپس کړے شوې وې تاسو
هغه خامخا واپس کړئ. کېدے شي چې په غلطۍ سره داسې شوې وي. ۱۳ خپل ورور
روان کړئ او سمدستي هغه سړي له واپس لاړ شئ. ۱۴ قادر خُدائ دې هغه سړے په
تاسو مِهربانه کړي، نو چې هغه بنيامين او هغه ستاسو بل ورور دواړه تاسو ته واپس
کړي. خو کهٔ زما بچي خامخا مړهٔ کيږي، نو مړهٔ دې شي.“ ۱۵ نو د هغهٔ زامنو هغه
تُحفې او يو په دوه روپۍ واخستلې او مِصر ته د بنيامين سره روان شول. او هلته د
يوسف په حضور کښې پېش شول. ۱۶ چې کله يوسف بنيامين د هغوئ سره وليدلو، نو
هغهٔ د خپل کور مشر خِدمتګار ته ووئيل، ”دا سړي زما کور ته بوځه. د غرمې روټۍ به
دوئ زما سره وخوري، نو يو څاروے حلال کړه او تيار يې کړه.“ ۱۷ نو خِدمتګار هم
هغه شان وکړل چې څنګه ورته حُکم شوے وو او هغه کسان يې د يوسف کور ته بوتلل.
۱۸ چې کله يې هغوئ کور ته راروان کړي وُو، هغوئ وېرېدل او فکر يې کولو چې،
”مونږ ته په وړومبي ځل چې کومې روپۍ واپس کړے شوې وې د هغې په وجه يې دلته
راروان کړي يُو. دوئ به ناڅاپي په مونږ حمله وکړي، زمونږ خرهٔ به بوځي او مونږ به
خپل غلامان کړي.“ ۱۹ نو د کور د دروازې سره هغوئ مشر خِدمتګار ته ووئيل، ۲۰
”اے صاحِبه، مونږ دلته يو ځل مخکښې د خوراک اخستلو دپاره راغلي وُو. ۲۱ مونږ
چې کله سرائې ته ورسېدو، مونږ خپلې بوجۍ کولاو کړې، نو هر يو کس خپلې ټولې روپۍ
د خپلې خپلې بوجۍ په خولهٔ کښې ومونډلې. مونږ هغه د ځان سره واپس راوړې دي.
۲۲ مونږ ځان سره د نور خوراک اخستلو دپاره نورې روپۍ هم راوړې دي. مونږ ته پته
نشته چې هغه روپۍ زمونږ په بوجو کښې چا واپس اېښې وې.“ ۲۳ د خِدمتګارانو مشر
ورته ووئيل، ”خير به شي، مهٔ يرېږئ. ستاسو او ستاسو د پلار خُدائ پاک درله هغه
روپۍ ستاسو په بوجو کښې اېښې وې. ستاسو روپۍ ما ته مِلاو شوې.“ بيا هغهٔ شمعون
هغوئ له راوستلو. ۲۴ هغه خِدمتګار دوئ دننه کور ته بوتلل او هغوئ له يې د پښو
وينځلو دپاره اوبهٔ ورکړې او د هغوئ خرونو ته يې واښهٔ واچول. ۲۵ هغوئ خپلې تُحفې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تيارې کړې چې يوسف ته يې پېش کړی چې کله هغه د غرمې راورسېږی، ځکه چې
هغوئ ته وئيلی شوی وُو چې هغوئ به د هغهٔ سره روټئ خوری. ۲۶ چې کله يوسف
کور ته راغلو، هغوئ تُحفې دننه کور ته هغهٔ له يوړې او د هغهٔ په مخکښې ته ټيټ شول.
۲۷ هغهٔ د هغوئ نه د خېر خېريت پوښتنه وکړه او بيا يې ورته ووئيل، ”تاسو ما ته د
خپل ضعيف پلار په حقله وئيلی وُو، هغه څنګه دے؟ هغه ژوندے دے؟“ ۲۸ هغوئ ورته
ووئيل، ”زمونږ پلار ستاسو خِدمتګار تر اوسه پورې ژوندے دے او روغ جوړ دے.“ او
هغوئ د هغهٔ په مخکښې خپل سرونه ټيټ کړل. ۲۹ چې کله يوسف د خپلې مور زوئ،
خپل سکه ورور بنيامين وليدو، هغهٔ وفرمائيل، ”نو دا ستاسو کشرے ورور دے، چې
تاسو د هغهٔ په حقله ما ته وئيلی وُو؟ زما زويه، خُدائ پاک دې په تا مِهربانه شی.“ ۳۰
بيا يوسف فوراً لاړو، ځکه چې د خپل ورور په ليدو د هغهٔ زړهٔ نرم شو. او د ژړا نه يې
سترګې ډکې شوې، نو هغه خپلې کوټې ته لاړو او وې ژړل. ۳۱ د هغې نه پس چې کله
هغهٔ مخ ووينځلو، هغه بهر راغلو او خپل زړهٔ يې کلک کړو، هغهٔ حُکم وکړو چې روټئ
راوړئ. ۳۲ يوسف په يو دسترخوان روټئ ته ناست وو او په بل باندې د هغهٔ ورونړه
ناست وُو. او چې کومو مِصريانو هلته روټئ خوړله، هغوئ ته يې په بل ځائ کښې روټئ
کېښودله، ځکه چې هغوئ د عبرانيانو سره روټئ خوړل حرام ګڼل. ۳۳ د هغهٔ ورونړه په
دسترخوان ناست وُو، د هغوئ د عُمر په حِساب سره د مشر نه کشر پورې يوسف ته
مخامخ کښېنولے شوی وُو. چې کله هغوئ ته پته ولګېده چې هغوئ څنګه کښېنولے
شوی دی، نو دوئ په حېرانتيا سره يو بل ته کتل. ۳۴ د يوسف د دسترخوان نه هغوئ له
روټئ ورکولے شوه او د بنيامين د نورو نه يو په پينځهٔ زياته مېلمستيا وشوله. نو هغوئ
د يوسف سره خوړل څښل وکړل او ښهٔ په سُر کښې شول.

د سپينو زرو جام ورکېدل

۴۴ ۱ يوسف د خپل کور مشر خِدمتګار له حُکم ورکړو چې، ”د هغه کسانو بوجئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د غلې نه دومره ډکې کړئ چې هغوئ څومره وړلے شی او د هر يو کس روپۍ د هغهٔ د
بوجۍ په خولهٔ کښې کېږدئ. ۲ زما د سپينو زرو جام د کشر ورور د بوجۍ په خولهٔ
کښې کېږده او ورسره هغه د غلې روپۍ هم کېږده.“ نو هم هغه شان يې وکړل چې څنګه
ورته وئيلے شوی وُو. ۳ بل سحر وختی، د هغهٔ وروڼه د خپلو خرونو سره په خپله
مخه لاړل. ۴ چې کله دوئ د ښار نه لږ غوندې لرې لاړل، نو يوسف د خپل کور مشر
خِدمتګار ته ووئيل، ”په هغه کسانو پسې زر لاړ شه. چې کله تهٔ هغوئ ته ورسېږې نو د
هغوئ نه تپوس وکړه چې، تاسو د ښو په بدل کښې بد ولې کړی دی؟ ۵ تاسو زما د
نېک د سپينو زرو جام ولې پټ کړے دے؟ دا هغه جام دے چې په کوم کښې هغه څښی
او د فال دپاره يې استعمالوی. دا تاسو غلط کار کړے دے.“ ۶ چې کله خِدمتګار
هغوئ له ورورسېدلو، هم هغه خبرې يې ورته وکړې. ۷ هغوئ هغهٔ ته ووئيل، ”صاحِبه،
داسې خبرې تهٔ ولې کوې؟ مونږ قسم کوُو چې مونږ داسې کار نهٔ دے کړے. ۸ تاسو
ته پته ده چې مونږ د کنعان د مُلک نه هغه روپۍ تاسو له واپس راوړې چې مونږ د بوجو
په خُلو کښې موندلې. نو بيا مونږ څنګه ستا د نېک د کور نه سرهٔ يا سپين زر پټولے
شُو؟ ۹ صاحِبه، کهٔ په مونږ کښې د چا سره هغه وموندے شو، نو هغه به مړ کړے
شی او مونږ نور ټول به د خپل نېک غلامان شُو.“ ۱۰ هغه ووئيل، ”ټيک ده، خو د چا
سره چې جام وموندے شی نو صِرف هغه به زما غلام شی او نور خلاص يئ تلے شئ.“
۱۱ نو هغوئ زر زر خپلې بوجۍ زمکې ته راکوزې کړې او هر يو کس خپله بوجۍ کولاو
کړه. ۱۲ د يوسف خِدمتګار هغوئ د مشر ورور نه واخله تر کشر پورې ټول ښهٔ ولټول
او جام د بنيامين په بوجۍ کښې راووتلو. ۱۳ د هغهٔ وروڼو د خفګان نه خپلې جامې
وشلولې، خرونه يې بار کړل او ښار ته واپس شول. ۱۴ چې کله يهوداه او د هغهٔ وروڼه
د يوسف کور ته راغلل، نو هغه تر اوسه پورې هلته وو. او هغوئ د هغهٔ په مخکښې په
زمکه پرېوتل، ۱۵ او يوسف ورته وفرمائيل، ”تاسو څهٔ کړی دی؟ تاسو ته پته نهٔ وه چې
زما په شان سړے په فال خيزونه معلوموی؟“ ۱۶ يهوداه ورته ووئيل، ”صاحِبه، مونږ تا
ته څهٔ ووايو؟ مونږ څهٔ وئيلے شُو؟ مونږ د خپل ځان صفائی څنګه پيش کړُو؟ خُدائ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پاک زمونږ غلطي راڅرګنده کړې ده. اوس به مونږ ټول سره د هغه وروره چې جام
ورسره نیولے شوے دے ستا غلامان شُو.“ ١٧ یوسف ورته وفرمائیل، ”نه، زهٔ به
هیڅکله هم داسې ونهٔ کړم، هم هغه یو به زما غلام وی چې د چا سره جام راوتلے وو.
باقي نور په خیر سره خپل پلار ته واپس تلے شئ.“

د یهوداه د بنیامین دپاره مِنت زاری کول

١٨ یهوداه یوسف ته ورنزدې شو او ورته یې ووئیل، ”اے نیکه، زهٔ تا ته سوال کوم چې
خپل خِدمتګار له اجازت ورکړه، چې زهٔ د خپل نیک په غوږ کښې یوه خبره وکړم. ما ته
مهٔ غصه کیږه، تهٔ د فِرعون برابر یې. ١٩ نیکه، تا زمونږ نه تپوس وکړو چې ستاسو پلار
یا بل ورور هم شته؟ ٢٠ نو مونږ درته ووئیل چې زمونږ پلار شته چې ضعیف سړے
دے او زمونږ یو کشر ورور هم شته چې د هغهٔ په بوډاتوب کښې پیدا شوے دے. د دې
هلک ورور مړ دے او دا د مور یک یو ژوندے بچے دے. خپل پلار ورسره ډیره مینه
کوی. ٢١ صاحِبه، تا مونږ ته وفرمائیل چې هغه دلته راولئ، چې تهٔ هغه وګورې، ٢٢
او مونږ ووئیل چې هغه هلک د خپل پلار نه نهٔ شی جدا کیدے، کهٔ هغه جدا شی، نو د
هغهٔ پلار به مړ شی. ٢٣ بیا تا وفرمائیل چې کهٔ تاسو سره خپل کشرے ورور نهٔ وی
راغلے نو تاسو زما په دربار کښې نهٔ شئ حاضریدے. ٢٤ کله چې مونږ واپس خپل
پلار له لاړُو، صاحِبه، چې تا څهٔ فرمائیلی وُو هغه خبرې مو هغهٔ ته وکړې. ٢٥ هغهٔ مونږ
ته وفرمائیل چې بیا لاړ شئ او لږه نوره غله واخلئ. ٢٦ مونږ ورته ووئیل چې مونږ تر
هغې پورې نهٔ شُو تلے، چې خپل کشرے ورور راسره نهٔ وی نو مونږ د هغه سړی په
دربار کښې نهٔ شُو حاضریدلے. مونږ صِرف په دې یو شرط تلے شُو کهٔ کشرے ورور
هم زمونږ سره لاړ شی. ٢٧ زمونږ پلار مونږ ته وفرمائیل، تاسو ته پته ده چې زما د
ښځې راحیل نه زما صِرف دوه زامن پیدا شوی دی. ٢٨ هغه یو خو زما نه مخکښې
تلے دے. هغه به خامخا ځنګلی ځناورو ټوټې ټوټې کړے وی، ځکه چې ما بیا نهٔ دے

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لیدلے. (۲۹) کهٔ تاسو اوس دے هم زما نه بوځئ او په هغهٔ څهٔ وشی نو تاسو چې په کوم
غم ما آخته کوئ نو ما سپین ږیرے به غمژن قبر ته ولیږئ.“ (۳۰)-(۳۱) یهوداه خبرې
کولې، ”او اوس صاحِبه، کهٔ د دې هلک نه بغیر واپس خپل پلار له لاړ شم، چې څنګه
هغه ما وګوری او هلک زما سره نهٔ وی، نو هغه به مړ شی. د هغهٔ ژوند د دې هلک په
ژوند پورې تړلے دے، هغه ډیر ضعیف سړے دے او چې مونږ یې په کوم غم آخته کړُو
د هغې نه به مړ شی. (۳۲) بله خبره دا ده چې، ما خپل پلار له خپل ځان په ضمانت کښې
ورکړے دے. ما هغهٔ ته وئیلی دی چې کهٔ دا هلک مې واپس هغهٔ له رانهٔ وستلو، نو زهٔ به
همیشه دپاره هغهٔ ته ملامته یم. (۳۳) او اوس صاحِبه، د دې هلک په ځائ به زهٔ ستا غلام
شم، دے پرېږده چې واپس د خپلو ورونړو سره لاړ شی. (۳۴) چې دا هلک زما سره نهٔ
وی نو زهٔ څنګه واپس خپل پلار له لاړ شم؟ داسې غم چې زما په پلار راشی نو هغه زهٔ نهٔ
شم زغملے.“

د حضرت یوسف په ورونړو ځان پېژندل

۴۵ (۱) بیا یوسف د خپلو خِدمتګارانو په مخکښې زړهٔ نهٔ شو کلک کولے، نو هغهٔ
ټولو مِصریانو له حُکم ورکړو چې د هغهٔ نه لاړ شی. نو د هغهٔ سره نور هیڅ څوک هم نهٔ
وُو کله چې یوسف خپلو ورونړو ته خپل ځان وښودلو. (۲) هغهٔ دومره په چغو چغو
وژړل چې مِصریانو هم دا ژړا واورېده او دا خبر د فِرعون محل ته ورسېدو. (۳) یوسف
خپلو ورونړو ته وفرمائیل، ”زهٔ یوسف یم. ولې زما پلار لا ژوندے دے؟“ خو چې د هغهٔ
ورونړو دا واورېدل، هغوئ دومره ویرېدل چې هغوئ خبرې هم نهٔ شوې کولے. (۴) بیا
یوسف هغوئ ته وفرمائیل، ”ما ته لږ رانزدې شئ.“ او هغوئ ورنزدې شول نو هغهٔ ورته
وفرمائیل، ”زهٔ ستاسو هغه ورور یوسف یم، کوم چې تاسو په مِصریانو خرڅ کړے وو.
(۵) اوس مهٔ خفه کیږئ او مهٔ خپل ځانونه ملامته کوئ چې تاسو دلته زهٔ خرڅ کړم.
بې‌شکه زهٔ خُدائ پاک ستاسو نه مخکښې دلته راولیږلم چې د خلقو ژوند بچ کړم. (۶) دا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خو په زمکه د قحط صِرف دویم کال دے، پینځهٔ نور کالونه به هم وی چې کَرل او ریبل
به په کښې نۀ کیږی. ۷ خُدائ پاک زۀ ستاسو نه مخکښې دلته رالیږلے یم چې تاسو په
دُنیا کښې داسې په عجیبه طریقه بچ شئ او چې دا خبره یقینی وی چې تاسو او ستاسو
اولاد ژوندی پاتې شئ. ۸ نو دا تاسو نۀ وئ، بلکې خُدائ پاک وو چې هغهٔ زۀ دلته
راولیږلم. هغهٔ زۀ د فِرعون د ټولو نه لوئ وزیر، د هغهٔ د دربار مشر او په ټول مِصر مشر
جوړ کړے یم. ۹ اوس زر زر واپس زما پلار له لاړ شئ او هغهٔ ته ووایئ چې ستا زوئ
یوسف داسې وائی، خُدائ پاک زۀ په ټول مِصر مشر جوړ کړے یم، زر زر ما له راشه.
۱۰ تاسو به د جشن په علاقه کښې اوسیږئ، چرته چې به تۀ، ستاسو بچی، نمسی،
ستاسو ګډې، چیلۍ، ځاروی او ستاسو هر څۀ به ما ته نزدې وی. ۱۱ کۀ تاسو په جشن
کښې یئ نو زۀ به ستاسو خیال ساتم. د قحط پینځۀ کالونه خو لا پاتې دی، او زۀ دا نۀ
غواړم چې تاسو، ستاسو خاندان او ستاسو ځاروی دې د لوږې نه مړۀ شی. ۱۲ او
ګورئ، اوس بنیامین او تاسو هم ما وینئ چې زۀ په رښتیا یوسف یم چې ستاسو سره
خبرې کوم. ۱۳ زما پلار ته ووایئ چې ما ته دلته په مِصر کښې څومره عزت مِلاو
شوے دے او هغه هر څۀ ورته ووایئ چې تاسو لیدلی دی. او زر زر یې دلته راولئ.“ ۱۴
هغهٔ د خپل ورور بنیامین نه لاسونه تاو کړل او وې ژړل، بنیامین هم وژړل چې کله
ورغاړه وتو. ۱۵ بیا په ژړا ژړا کښې، هغهٔ خپل ټول وروڼه غاړه ویستل او ښُکل یې
کړل. د هغې نه پس ورسره وروڼو خبرې اترې شروع کړې. ۱۶ چې کله دا خبر محل ته
ورسیدو چې د یوسف وروڼه راغلی دی، نو فِرعون او د هغهٔ درباریان خوشحاله شول.
۱۷ فِرعون یوسف ته ووئیل، ”خپلو وروڼو ته ووایه چې خپل ځاروی بار کړی او د
کنعان مُلک ته دې واپس لاړ شی. ۱۸ هغوئ دې خپل پلار او خپل خاندان دلته راولی
او دلته دې واپس راشی. زۀ به دوئ له په مِصر کښې د ټولو نه ښۀ زمکه ورکړم او هغوئ
به د هغې زمکې نه ښۀ ډیره ګټه واخلی. ۱۹ هغوئ ته دا هم ووایه چې د مِصر نه خپل
ځان سره ګاډۍ بوځی چې په کښې خپلې ښځې، ماشومان او خپل پلار د ځان سره
راولی. ۲۰ د هغوئ نه چې کوم مالونه او سامانونه پاتې شی د هغې غم دې نۀ کوی،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځکه چې په مِصر کښې د ټولو نه ښۀ زمکه به د هغوئ وی.“ ۲۱ د يعقوب زامنو هم هغه
شان وکړل چې څنګه فِرعون حُکم کړے وو. نو يوسف هغوئ له ګاډئ او د سفر دپاره
خوراک هم ورکړو. ۲۲ هغۀ هر يو له د جامو نوې جوړې هم ورکړې، خو هغۀ بنيامين
له درې سوه د سپينو زرو سيکې او پينځۀ جوړه نوې جامې ورکړې. ۲۳ هغۀ خپل پلار
له د مِصر په ښۀ سامانونو بار لس خرې او لس د غلې بار خرې، روټئ او د سفر دپاره
خوراک هم ورولېږلو. ۲۴ هغۀ خپل ورونړه رُخصت کړل او چې هغوئ څنګه روان شول
هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”په لاره کښې بحث مۀ کوئ.“ ۲۵ دوئ د مِصر نه روان شول
او د کنعان په مُلک کښې خپل پلار او کور ته لاړل. ۲۶ هغوئ هغۀ ته ووئيل چې،
”يوسف ژوندے دے. هغه د ټول مِصر مشر دے.“ يعقوب حق حېران شو او د هغوئ په
خبرو يې يقين نۀ راتلو. ۲۷ خو چې کله هغوئ ورته هغه هر څۀ ووئيل کوم چې يوسف
هغوئ ته فرمائيلی وُو او چې هغه ګاډئ يې هم وليدلې کومې چې يوسف رالېږلې وې چې
هغه به په کښې مِصر ته بوځی، نو د هغوئ پلار يعقوب کښې ساه راغله. ۲۸ هغۀ
وفرمائيل، ”زما زوئ يوسف ژوندے دے. بس هم دغه مې غوښتل. زۀ ورځم چې د خپل
مرګ نه مخکښې يې ووينم.“

د حضرت يعقوب د خاندان مِصر ته تلل

۴۶ ۱ يعقوب د خپل هر څۀ سره په خپل سفر روان شو او بيرسبع ته راغلو. هلته
يې د خپل پلار اِسحاق خُدائ پاک ته قربانئ پېش کړې. ۲ د شپې خُدائ پاک په خوب
کښې د هغۀ سره خبرې وکړې او ورته يې وفرمائيل، ”يعقوبه، يعقوبه.“ هغۀ ورته
وفرمائيل، ”آو، زۀ حاضر يم.“ ۳ ورته يې وفرمائيل، ”زۀ ستا د پلار خُدائ پاک يم.
مِصر ته تلو نه مۀ يرېږه، زۀ به هلته ستا د اولاد نه يو لوئ قوم جوړوم. ۴ زۀ تا سره
مِصر ته تلو کښې مل يم او زۀ به ستا اولاد واپس دې مُلک ته راولم. چې تۀ وفات شې نو
يوسف به تا کفن دفن کړی.“ ۵ نو يعقوب د بيرسبع نه روان شو. د هغۀ زامنو، هغه،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خپل واړهٔ بچی او خپلې ښځې یې په هغه ګاډو کښې کښېنولې کومې چې فِرعون رالیږلې
وې. ۶ هغوئ خپل څاروی او هغه هر څهٔ کوم چې دوئ په کنعان کښې ګټلی وُو،
روان کړل او مِصر ته لاړل. یعقوب د ځان سره خپل ټول اولاد روان کړو، ۷ خپل
زامن، نمسی، خپلې لوڼه او نمسیٔ. ۸ دا د یعقوب د اولاد نومونه دی کوم چې د هغهٔ
سره مِصر ته لاړل. خپل مشر زوئ روبین ورسره وو ۹ او د روبین زامن، حنوک،
فلو، حصرون او کرمی. ۱۰ شمعون او د هغهٔ زامن، یمواېل، یمین، اُهد، یکین، صحر
او ساؤل د کنعانۍ ښځې زوئ. ۱۱ لیوی او د هغهٔ زامن، جیرسون، قُهات او مراری.
۱۲ یهوداه او د هغهٔ زامن، سیله، فارص او زارح. د یهوداه نور زامن، عیر او اونان د
کنعان په مُلک کښې مړهٔ شوی وُو. د فارص زامن حصرون او حمول وُو. ۱۳ یساکار
او د هغهٔ زامن، تولع، فُوه، یوب او سِمرون. ۱۴ زبولون او د هغهٔ زامن، سرد، ایلون او
یحلیاېل. ۱۵ دا د یعقوب هغه زامن دی کوم چې د هغهٔ د ښځې لِیاه نه په مسوپتامیه
کښې پیدا شوی وُو، د هغهٔ د لور دینه نه بغیر. د لِیاه نه د هغهٔ ټول اولاد په شمیر کښې
درې دیرش کسان وُو. ۱۶ جاد او د هغهٔ زامن، صفیان، حجی، سونی، اصبان، عیری،
ارودی او اریلی. ۱۷ آشر او د هغهٔ زامن، یمنه، اِسواه، اِسوی، بریعاه او د هغوئ خور
سِره. د بریعاه زامن حِبر او مُلکیاېل وُو. ۱۸ دا شپاړس تنه، د زِلفه نه د یعقوب اولاد
دے، هغه وینځه کومه چې لابن خپلې لور لِیاه له ورکړې وه. ۱۹ د یعقوب د ښځې
راحیل نه د یعقوب دوه زامن پیدا شول، یوسف او بنیامین. ۲۰ په مِصر کښې، د اُون د
یو اِمام فوطیفرع د لور اسنت نه، د یوسف دوه زامن، منسی او اِفرائیم پیدا شول. ۲۱ د
بنیامین زامن، بالع، بکر، اشبیل، جیرا، نعمان، احی، رَوس، مفیم، حُفیم او ارد وُو. ۲۲
دا څوارلس تنه، د راحیل نه د یعقوب اولاد دے. ۲۳ دان او د هغهٔ زوئ حشیم. ۲۴
نفتالی او د هغهٔ زامن، یحزیاېل، جونی، یصر او سلیم. ۲۵ دا اووهٔ تنه، د بِلهاه نه د
یعقوب اولاد دے، دا هغه وینځه وه کومه چې لابن خپلې لور راحیل له ورکړې وه. ۲۶
په خپله د یعقوب د اولاد ټول شمیر شپږ شپیتهٔ وو کوم چې مِصر ته لاړل، دا د هغهٔ د
زامنو د ښځو نه بغیر دی. ۲۷ د یوسف دوه زامن په مِصر کښې پیدا شوی وُو، کوم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې هلته لاړل د يعقوب د خاندان هغه ټول کسان په شمېر کښې اويا تنه وُو.

حضرت يعقوب او د هغهٔ خاندان په مِصر کښې

۲۸ يعقوب يهوداه د ځان نه مخکښې يوسف ته ولېږلو چې د جشن په علاقه کښې د
يعقوب سره مِلاو شى. چې کله هغوئ د جشن علاقې ته ورسېدل، ۲۹ نو يوسف په خپله
شاهى ګاډۍ کښې سور شو او د خپل پلار سره مِلاوېدو دپاره جشن ته لاړو. چې کله
هغوئ مِلاوېدل، نو يوسف د خپل پلار نه لاسونه تاو کړل او غاړه يې ويستلو او ډېر وخت
يې وژړل. ۳۰ يعقوب يوسف ته وفرمائيل، ”چې تهٔ ژوندے يې او زما تا سره ملاقات
وشو، نو کهٔ اوس مړ شم نو خبر دے.“ ۳۱ بيا يوسف خپلو ورونړو او د خپل پلار د
خاندان باقى نورو کسانو ته وفرمائيل، ”زهٔ ځم چې فِرعون ته ووايم چې زما ورونړه او
زما د پلار مکمل خاندان، چې د کنعان په مُلک کښې وُو، ما له راغلى دى. ۳۲ زهٔ به
هغهٔ ته ووايم چې تاسو شپانهٔ يئ او څاروى ساتئ او تاسو خپلې رَمې او څاروى او چې
تاسو څهٔ هم لرل هغه تاسو راوړى دى. ۳۳ چې کله فِرعون تاسو راوغواړى او تپوس
درنه کوى چې ستاسو کسب څهٔ دے، ۳۴ نو هغهٔ ته ووايئ چې تاسو د وړوکوالى نه تر
اوسه پورې څاروى ساتئ، لکه څنګه چې ستاسو پلار نيکهٔ ساتل. نو داسې هغه به تاسو د
جشن په علاقه کښې اوسېدو ته پرېږدى.“ يوسف داسې ځکه وفرمائيل چې مِصريانو
شپانو ته په سپک نظر کتل.

۴۷ ۱ نو يوسف د هغوئ نه پينځهٔ ورونړه روان کړل او فِرعون له ورغلل. هغهٔ
فِرعون ته وفرمائيل، ”زما پلار او زما ورونړه د خپلو رَمو، څاروو او چې څهٔ يې هم لرل د
هغې سره د کنعان د مُلک نه راغلى دى. دوئ اوس د جشن په علاقه کښې دى.“ ۲
هغهٔ بيا خپل ورونړه د فِرعون سره مِلاو کړل. ۳ فِرعون د هغوئ نه تپوس وکړو،
”ستاسو کسب څهٔ دے؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”صاحِبه، مونږ شپانهٔ يُو، لکه څنګه چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زمونږ پلار نيکۀ وُو." ۴ "مونږ دې مُلک ته د اوسېدو دپاره راغلى يُو، ځکه چې د
کنعان په مُلک کښې ډېر سخت قحط دے او زمونږ د ځاروو د څرېدلو ځائ نشته.
صاحِبه، مونږ تا ته سوال کوُو، مونږ له اجازت راکړه چې د جشن په علاقه کښې
اوسيږو." ۵ فِرعون يوسف ته ووئيل، "اوس ستا پلار او ستا وروڼه راغلى دى، ۶ نو
د ټول مِصر زمکه د دوئ شوه. دوئ پرېږده چې د جشن په علاقه کښې اوسيږى چې د
دې مُلک د ټولو نه ښۀ ځائ دے. او کۀ په دوئ کښې تکړه کسان وى، نو هغوئ زما په
خپلو ځاروو مشران مقرر کړه." ۷ بيا يوسف خپل پلار يعقوب راوستلو او د فِرعون
سره يې مِلاو کړو. يعقوب فِرعون ته د برکت دپاره دُعا وکړه، ۸ او فِرعون د هغۀ نه
تپوس وکړو، "تۀ به د څو کالو يې؟" ۹ يعقوب جواب ورکړو، "يو ځائ بل ځائ
اوسېدو کښې زما يو سل دېرش کاله تېر شوى دى. زما عُمر لږ او سخت دے، دا زما د
پلار نيکۀ د اوږدو عُمرونو په شان نۀ دے." ۱۰ يعقوب فِرعون ته د برکت دُعا وکړه او
د هغۀ نه رُخصت شو. ۱۱ بيا يوسف خپل پلار او خپلو وروڼو له رعمسيس ښار ته
نزدې د مِصر د ټولو نه ښۀ زمکه ورکړه، لکه څنګه چې فِرعون حُکم کړے وو. ۱۲
يوسف خپل پلار، وروڼو او ټولو خپلوانو له، د هغوئ د کورَنو په مطابق خوراک ورکولو.

قحط

۱۳ قحط دومره سخت وو چې هيچرته هم روټۍ نۀ مِلاويدله او د مِصر او د کنعان د
مُلک خلق د لوږې نه کمزورى شول. ۱۴ چې خلقو به ترې نه غله اخستله، نو يوسف
هغه ټولې روپۍ جمع کولې او هغه روپۍ به يې د فِرعون په خزانه کښې کېښودلې. ۱۵
چې کله په مِصر او د کنعان په مُلک کښې ټولې روپۍ ختمې شوې، مِصريان يوسف له
راغلل او ورته يې ووئيل، "مونږ له روټۍ راکړه. ولې دا به ستا خوښه وى څۀ چې مونږ
ستا په وړاندې مړۀ شُو. ځکه چې زمونږ سره ټولې روپۍ ختمې شوې دى." ۱۶ يوسف
ورته وفرمائيل، "خپل ځاروى راولئ، کۀ تاسو سره ټولې روپۍ ختمې شوې وى نو د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځاروو په بدل کښې به زۀ تاسو له خوراک درکړم.“ ۱۷ نو هغوئ خپل ځاروی يوسف
له راوستل او هغۀ په دې کال کښې د هغوئ د آسونو، ګډو، چېلو، ځاروو او خرو په بدل
کښې خوراک ورکولو. ۱۸ ورپسې کال هغوئ هغۀ له راغلل او ورته يې ووئيل،
”صاحِبه، مونږ به دا حقيقت ستا نه نۀ پټوُو، چې زمونږ سره ټولې روپۍ ختمې شوې او
زمونږ ځاروی هم ستا شول. زمونږ سره زمونږ د زمکو او زمونږ د ځانونو نه بغېر هيڅ
هم پاتې نۀ دی. ۱۹ ولې دا به ستا خوښه وی څۀ چې مونږ ستا په وړاندې مړۀ شُو.
زمونږ زمکه شاړه کېدو ته مۀ پرېږده. د خوراک په بدل کښې مونږ او زمونږ زمکه
واخله. مونږ به د فِرعون نوکران شُو او زمونږ زمکه به د هغۀ شی. مونږ له غله راکړه
چې ژوندی پاتې شُو او تخم راکړه چې زمکه وکَرو.“ ۲۰ نو يوسف د مِصر ټوله زمکه د
فِرعون دپاره واخستله. هر يو مِصری خپله زمکه د مجبورئ نه خرڅه کړه، ځکه چې
قحط ډېر سخت وو، او هغه ټوله زمکه د فِرعون شوه. ۲۱ يوسف د مِصر د يو سر نه تر
بل سَره پورې خلق غلامان کړل. ۲۲ خو صرِف هغه زمکه يې وانۀ خستله کومه زمکه
چې د اِمامانو وه. هغوئ دپاره دا ضروری نۀ وه چې خپله زمکه خرڅه کړی، ځکه چې
فِرعون هغوئ له د اوسېدو دپاره وظيفه ورکوله. ۲۳ نو يوسف هغه خلقو ته وفرمائيل،
”تاسو ته پته ده چې ما تاسو او ستاسو زمکې هم د فِرعون دپاره اخستې دی. د خپلې
خپلې زمکې کَرلو دپاره دا تخم واخلئ. ۲۴ د ريبلو په وخت کښې پينځمه حِصه فِرعون
له ورکوئ. باقی نور تخم تاسو د کَرلو دپاره او د خپلو ځانونو، کورَنو او د خپلو وړو
ماشومانو دپاره د خوراک په توګه استعمالولے شئ.“ ۲۵ هغوئ ورته ووئيل، ”تا زمونږ
ژوند بچ کړے دے، صاحِبه. تۀ په مونږ مهربان يې او مونږ به د فِرعون غلامان يُو.“ ۲۶
نو يوسف د مِصر مُلک دپاره دا يو قانون جوړ کړو چې د فصل پينځمه حِصه به د
فِرعون وی. دا قانون تر اوسه پورې شته دے. خو صرِف د اِمامانو زمکې د فِرعون نۀ
شوې.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت يعقوب وصيت

٢٧ بنی اِسرائيل په مِصر کښې د جشن په علاقه کښې اوسېدل، چرته چې هغوئ مالدار
شول او ډېر اولاد يې پېدا شو. ٢٨ يعقوب په مِصر کښې اوولس کاله اوسېدو، نو د
يعقوب ټول عُمر يو سل اووهٔ څلويښت کاله وو. ٢٩ چې کله د هغهٔ د مرګ وخت
رانزدې شو، نو هغهٔ خپل زوئ يوسف راوغوښتلو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، "کهٔ زهٔ رښتيا
په تا ګران يم، نو تهٔ زما سره پوخ لوظ وکړه چې تهٔ به ما په مِصر کښې نهٔ ښخوې. ٣٠
زهٔ هلته ښخېدل غواړم چرته چې زما پلار نيکهٔ ښخ دی. ما د مِصر نه يوسه او هلته مې
ښخ کړه چرته چې هغوئ ښخ دی." يوسف ورته وفرمائيل، "زهٔ به هم دغه شان وکړم
چې څنګه تا وفرمائيل." ٣١ يعقوب ورته وفرمائيل، "زما سره لوظ وکړه چې تهٔ به هم
دغه شان وکړې." نو يوسف ورسره لوظ وکړو. او يعقوب د خپل کټ په سر باندې
سجده وکړه.

د حضرت يعقوب د اِفرائيم او منسی دپاره د خُدائ پاک نه برکت غوښتل

٤٨ ١ څهٔ موده وروستو يوسف خبر شو چې د هغهٔ پلار بيمار دے. نو هغهٔ خپل
دوه زامن، منسی او اِفرائيم روان کړل او د خپل پلار پوښتنې له ورَغلو. ٢ چې يعقوب
خبر شو چې خپل زوئ يې تپوس له راغلے دے، هغهٔ خپل ځان تکړه کړو او په کټ
کښې نيغ کښېناستو. ٣ يعقوب يوسف ته وفرمائيل چې، "قادر خُدائ د کنعان د مُلک
په لوز کښې ما ته راښکاره شو او برکت يې راکړو. ٤ هغهٔ ما ته وفرمائيل، "زهٔ به تا له
ډېر اولاد درکړم، نو داسې ستا د اولاد نه به ډېر قومونه جوړ شی. زهٔ به ستا اولاد له دا
مُلک ورکوم چې هميشه دپاره د هغوئ شی." ٥ نو اوس يوسفه، چې ستا کوم دوه
زامن زما د راتلو نه مخکښې په مِصر کښې پېدا شوی دی، دوئ هم زما بچی دی، اِفرائيم
او منسی زما د خپلو بچو روبين او شمعون په شان دی. ٦ خو کهٔ ستا نور زامن پېدا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کېږی، نو هغوئ به زما نۀ شی ګڼلے، هغوئ به د اِفرائيم او د منسى نه ميراث اخلى. ۷
زۀ داسې ستا د مور راحيل په خاطر کوم. چې کله زۀ د مسوپيتاميه نه واپس راتلم، نو
هغه اِفرات ته نزدې د کنعان په مُلک کښې زما د ډېر غم سره وفات شوه. ما هغه د
اِفرات د لارې په غاړه ښخه کړه.“ اِفرات اوس د بيت‌لحم په نوم مشهور دے. ۸ چې
کله يعقوب د يوسف زامن وليدل، هغۀ تپوس وکړو، ”دا څوک دى؟“ ۹ نو يوسف خپل
پلار ته وفرمائيل، ”دا زما زامن دى، کوم چې خُدائ پاک ما له دلته په مِصر کښې
راکړى دى.“ يعقوب وفرمائيل، ”دوئ ما له راوله چې د دوئ دپاره برکت وغواړم.“ ۱۰
د ډېر عُمر په وجه د يعقوب نظر کمزورے شوے وو او د هغۀ نظر سم نۀ لګېدو. يوسف
هغۀ له زامن راوستل او هغوئ يې راغاړه ويستل او ښُکل يې کړل. ۱۱ يعقوب يوسف ته
وفرمائيل، ”ما هيڅکله هم دا ګُمان نۀ وو کړے چې زۀ به بيا تا ووينم او اوس خُدائ
پاک راباندې ستا بچى هم وليدل.“ ۱۲ بيا يوسف هغوئ د هغۀ د غېږ نه واخستل او د
هغۀ په مخکښې يې د عزت نه سر ټيټ کړو. ۱۳ يوسف اِفرائيم د يعقوب ګس طرف ته
او منسى د هغۀ ښى طرف ته نزدې راوستل. ۱۴ نو يعقوب خپل لاسونه اوږدۀ کړل او
خپل ښے لاس يې د اِفرائيم په سر کېښودو، اګر چې هغه کشر وو او خپل ګس لاس يې
د منسى په سر کېښودو، چې هغه مشر وو. ۱۵ بيا هغۀ يوسف دپاره برکت وغوښتلو او
وې فرمائيل، ”د کوم خُدائ پاک چې زما پلار نيکۀ اِبراهيم او اِسحاق خِدمت کړے دے
هغه دې، دې هلکانو له برکت ورکړى، کوم خُدائ پاک چې تر ننه پورې ټول عُمر زما
ساتنه کړې ده. ۱۶ هغه فرښته دې دوئ له برکت ورکړى، چې هغې زۀ د هرې بدئ نه
بچ ساتلے يم. د دې هلکانو په ذريعه دې زما او زما د پلار نيکۀ اِسحاق او اِبراهيم نوم
ژوندے وساتلے شى. او په زمکه دې د دوئ ډېر اولاد پېدا شى.“ ۱۷ چې کله يوسف دا
وليدل چې د هغۀ پلار خپل ښے لاس د اِفرائيم په سر اېښے دے، هغه په دې خفه شو،
نو هغۀ د خپل پلار لاس اوچت کړو او د اِفرائيم د سر نه يې د منسى سر له يوړو. ۱۸ او
يوسف خپل پلار ته وفرمائيل، ”داسې نه، زما پلاره، دا مشر دے. خپل ښے لاس دۀ له په
سر کېږده.“ ۱۹ د هغۀ پلار اِنکار وکړو او وې فرمائيل، ”ما ته پته شته، زما زويه، ما ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پته ده چې د منسی اولاد به هم یو لوئ قوم شی. خو خپل کشر ورور به د هغهٔ نه لوئ وی
او د هغهٔ د اولاد نه به ډېر لوئ قومونه جوړ شی." ٢٠ نو هغهٔ هغوئ له په هغه ورځ
برکت ورکړو، وې فرمائیل، "بنی اِسرائیل به ستاسو نومونه استعمالوی چې کله هغوئ د
برکت نوم اخلی. هغوئ به وائی، خُدائ پاک دې تاسو د اِفرائیم او منسی په شان کړی."
نو داسې یعقوب اِفرائیم د منسی نه مخکښې کړو. ٢١ بیا یعقوب یوسف ته وفرمائیل،
"ګوره، زهٔ مرګ ته نزدې یم، خو خُدائ پاک به ستا مل وی او تا به واپس د خپل پلار
نیکهٔ مُلک ته بوځی. ٢٢ د شِکم هغه آباده علاقه چې ما د اموریانو نه د تُورې او لیندې
په زور اخستې ده زهٔ هغه ستا ورونړو له نهٔ ورکوم بلکې تا له یې درکوم."

د حضرت یعقوب د خپلو زامنو سره آخری ملاقات

۴۹ ١ یعقوب خپل زامن راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، "راغونډ شئ او زهٔ به
تاسو ته ووایم چې په راتلونکی وخت کښې به په تاسو څهٔ کیږی. ٢ راټول شئ او
واورئ، اے د یعقوب زامنو. د خپل پلار اِسرائیل خبره واورئ.

٣ روبین، تهٔ زما مشر زوئ یې. تهٔ زما د طاقت وړومبی میوه یې او زما د ځوانئ
وړومبے بچے، په عزت او طاقت کښې زما د ټولو زامنو نه زیات یې. ٤ تهٔ د
جوشناک سیلاب په شان یې، خو تهٔ به د ټولو نه عزتمند نهٔ یې، دا ځکه چې تهٔ زما د بلې
ښځې سره څملاستې او د خپل پلار کټ دې پلیت کړو.

٥ شمعون او لیوی په بدو کښې ورونړه دی. بدعملئ کولو دپاره د خپلو تُورو نه کار
اخلی. ٦ د دوئ په پټو خبرو کښې به زهٔ نهٔ شریکیږم، او نهٔ به د دوئ په ډله کښې
حِصه اخلم، ځکه چې په غصه کښې دوئ خلق ووژل او دوئ هسې د خوند دپاره غوَیان
ګوډ کړل. ٧ لعنت دې د دوئ په قهر وی، ځکه چې هغه قهر ډېر سخت وو، او لعنت
دې د دوئ په غضب وی، ځکه چې دا غضب بےرحمه وو. زهٔ به د دوئ اولاد د اِسرائیل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په ټول مُلک کښې خوارهٔ وارهٔ کړم. زهٔ به دوئ د اِسرائيلو نورو قبيلو سره ګډوډ کړم.

٨ يهوداه، ستا ورونړه به ستا صِفت کوی. تهٔ به خپل دشمنان د مرئ نه رانيسې. ستا
ورونړه به ستا په مخکښې ټيټ شی. ٩ يهوداه، تهٔ د ازمرى بچے يې، چې ښکار ووژنی
او خپل غار ته راستُون شی، غزيږی او څملی. هيڅ څوک هم دا زړهٔ نهٔ شی کولے چې
هغه راپاڅوی. ١٠ يهوداه به د مشرئ جنډا نيسی، او د هغهٔ اولاد به هميشه حکومت
کوی. قومونه به هغهٔ له قلنګ راوړی، او د هغهٔ په مخکښې به د تابعدارئ سره ټيټيږی.
١١ هغه خپله کوچانې د انګور په بوټی پورې تړی، د ټولو نه ښهٔ بوټی پورې. هغه خپلې
جامې د انګور په سور رس کښې وينځی. ١٢ د هغهٔ سترګې د شرابو نه سرې دی، د هغهٔ
غاښونه د پيو نه سپين دی.

١٣ زبولون به د سيند په غاړه اوسيږی. د هغهٔ د سيند غاړه به د کشتو دپاره محفوظ
ځائ وی. د هغهٔ علاقه به د صيدا پورې ورسيږی.

١٤ يساکار لکه تکړه خر دے چې د دوو بارونو په مينځ کښې اوږد اوږد څملی. ١٥
خو چې هغهٔ ته پته ولګيږی چې د هغهٔ د آرام ځائ ښهٔ دے او چې هغه مُلک هم ښائسته
دے. نو هغه به خپله ملا بار وړلو له راښکته کړی او د نوکر په شان کار ترې اخستے
شی.

١٦ دان به د خپلو خلقو بادشاه وی. هغوئ به هم د اِسرائيلو د نورو قبيلو په شان وی.
١٧ دان به د سړک د غاړې مار وی، د لارې يو خطرناک مار، چې هغه آس په پونده
وچيچی، نو چې سور کس ترې په شا پريوځی.

١٨ اے مالِکه خُدايه، زهٔ ستا د خلاصون په اِنتظار يم. ١٩ د ډاکوانو يوه ډله به په جاد
حمله وکړی، خو هغه به راوګرځی او په هغوئ پسې به شی.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۰ د آشر زمکه به ډېر ښهٔ خوراک پېدا کړی. هغه به د بادشاهانو دپاره ښهٔ مزېدار
خوراک تيار کړی.

۲۱ نفتالی هوسۍ ده چې په آزادۍ سره منډې وهی، او هغه ښُکلی بچی راوړی.

۲۲ يوسف يوه مېوه داره خانګه ده، په سپرلی کښې د مېوې نه ډکه خانګه، د هغهٔ
خانګې په دېوال خېژی. ۲۳ د هغهٔ غصه ناک دشمنان په هغهٔ باندې سخته حمله کوی
او د خپلو غشو او ليندو سره په هغهٔ پسې وی. ۲۴ خو چې هغه لينده راکاږی نو د هغهٔ
لاسونه نهٔ رپېږی، او د هغهٔ متې مضبوطې جوړې شوې دی، د يعقوب د قادر خُدائ په
قُدرت سره، د هغه شپون په نامه، چې د بنی اِسرائيلو ساتونکے دے. ۲۵ هغه ستا د
پلار خُدائ پاک دے چې هغه ستا مدد کوی، هغه قادر خُدائ چې تا له برکت درکوی. د
بره آسمان د بارانونو او د زمکې د لاندې د چينو برکت درکړی، برکتونه د ډېرو څاروو
او د اولادونو، ۲۶ ستا د خپل پلار برکتونه همېشه دپاره د زړو غرونو د برکت نه ښهٔ
دی، ښهٔ څيزونه د نهٔ ختمېدونکو غرونو نه. دا ټول برکتونه دې د يوسف په سر وی، د
هغهٔ په تندی، چې د خپلو وروڼو مشر دے.

۲۷ بنيامين د يو شلونکی شرمخ په شان دے. چې په سحر کښې ښکار خوری او په
ماښام کښې څهٔ چې پاتې وی هغه ويشی.“ ۲۸ دا د بنی اِسرائيلو دولس قبيلې دی او دا
هغه وصيت دے کوم چې خپل پلار ورته د برکت ورکولو په وخت وکړو او هر زوئ له
يې خپل خپل مناسب برکت ورکړو.

د حضرت يعقوب مرګ او ښخېدل

۲۹-۳۰ نو يعقوب خپلو زامنو ته وصيت کولو، ”زهٔ مرګ ته نزدې يم. ما د خپل پلار
نيکهٔ سره، د کنعان په مُلک کښې، د ممرۍ سره نزدې په مکفيله کښې، د حِتی عِفرون د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پټی په غار کښې ښخ کړئ. هغه غار او پټے اِبراهیم د عِفرون نه د قبرستان دپاره
اخستے وو. ۳۱ دا هم هغه ځائ دے چرته چې هغوئ اِبراهیم او د هغهٔ ښځه ساره ښخ
کړی ؤو، دا هم هغه ځائ دے چرته چې هغوئ اِسحاق او د هغهٔ ښځه رِبقه ښخه کړې
وه، او دا هغه ځائ دے چرته چې ما لِیاه ښخه کړې ده. ۳۲ هغه پټے او هغه غار د
حِتیانو نه اخستے شوے وو. ما هم هلته ښخ کړئ.“ ۳۳ چې کله یعقوب خپلو زامنو ته
وصیت ختم کړو، هغه بیا څملاستو، ساه یې ورکړه او په حق ورسېدو.

۵۰ ۱ یوسف په خپل پلار باندې ورپرېوتو، ژړل یې او ښُکلولو یې. ۲ بیا یوسف
خپلو خِدمت کوونکو حکیمانو له حُکم ورکړو چې د هغهٔ د پلار د لاش اوچولو بندوبست
وکړی چې خراب نهٔ شی. ۳ د مړی خرابېدو نه په بچ کولو باندې څلوېښت ورځې
ولګېدلې. مِصریان اویا ورځې د هغهٔ په غم غمژن ؤو. ۴ چې کله د غم وخت تېر شو،
یوسف د فِرعون درباریانو ته وفرمائیل، ”کهٔ تاسو ما سره ښهٔ کوئ نو زهٔ تاسو ته عرض
کوم چې فِرعون ته داسې ووایئ چې، ۵ چې کله زما پلار مړ کېدو، هغهٔ زما نه قسم
اخستے وو چې زهٔ به هغه د کنعان په مُلک کښې په هغه قبر کښې ښخوم کوم چې هغهٔ
کنستے وو. نو مِهربانی وکړه، ما پرېږده چې زهٔ خپل پلار هلته ښخ کړم او زهٔ به بیا
واپس راشم.“ ۶ فِرعون ورته ووئیل، ”لاړ شه، او خپل پلار هغسې ښخ کړه، چې څنګه
هغهٔ ستا نه قسم اخستے وو.“ ۷ نو یوسف خپل پلار ښخولو له یوړو. د فِرعون ټول
درباریان، د هغهٔ د دربار مشران او د مِصر ټول مشران د یوسف سره لاړل. ۸ د هغهٔ
خاندان، د هغهٔ وروڼه او د هغهٔ د پلار د خاندان باقی ټول خلق د هغهٔ سره لاړل. صِرف د
هغوئ واړهٔ ماشومان، د هغوئ ګډې، چېلۍ او څاروی د جشن په علاقه کښې پاتې شول.
۹ په ګاډو کښې خلق او په آسونو سوارهٔ خلق هم د هغهٔ سره لاړل، دا یوه لویه قافله
وه. ۱۰ چې کله دوئ د اُردن پورې غاړه هغه درمند ته راغلل چې په اتد کښې دے، نو
دوئ هلته تر ډېره وخته پورې ویر وکړو او یوسف تر اووهٔ ورځو پورې د غم ژړا وکړه.
۱۱ چې کله د کنعان د مُلک اوسېدونکو خلقو دا ولیدل چې هغه خلق د اتد په درمند

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښېږي د غم ژړا کوی، نو هغوئ ووئيل چې، ”دا مِصريان ښومره سخت د غم ژړا کوی.“
نو ځکه د هغه ځائ نوم د مِصريانو د غم ژړا مېدان شو. ۱۲ نو د يعقوب زامنو هم هغه
شان وکړل چې څنګه هغهٔ ورته وصيت کړے وو، ۱۳ هغوئ د هغهٔ لاش د کنعان مُلک
ته يوړو او هغه يې د مکفيله په غار کښې ښخ کړو، چې د ممرئ سره نزدې وو، په هغه
پټی کښې کوم چې اِبراهيم د حِتی عِفرون نه د قبرستان دپاره اخستے وو. ۱۴ چې کله
يوسف خپل پلار ښخ کړو، نو هغه د خپلو وروڼو سره او د هغه ټولو کسانو سره کوم
چې د هغهٔ سره د جنازې دپاره تلی وُو، مِصر ته راواپس شول.

د حضرت يوسف خپل وروڼه معاف کول

۱۵ چې کله د يوسف وروڼو دا وليدل چې د هغوئ پلار په حق رسېدلے دے نو هغوئ
ووئيل، ”کهٔ يوسف تر اوسه پورې مونږ سره کينه لری او چې کوم بد مونږ ورسره کړی
دی کهٔ د هغې زمونږ نه بدل اخستل غواړی، نو بيا به څهٔ کيږی؟“ ۱۶ نو هغوئ يوسف
له خبر ولېږلو او وې وئيل، ”زمونږ پلار د مرګ نه مخکښې ۱۷ مونږ ته وفرمائيل،
”يوسف ته به داسې ووايئ چې، مونږ تا ته سوال کوُو چې ستا وروڼو کوم غلط کار او بد
تا سره کړی دی، هغه معاف کړه.“ اوس درته دا سوال کوُو چې مونږ، ستا د پلار خُدائ
پاک خِدمتګارانو چې کوم غلط کار کړے دے، هغه مونږ ته معاف کړه.“ چې کله دا
پېغام يوسف ته مِلاو شو نو هغهٔ وژړل. ۱۸ بيا د هغهٔ وروڼه په خپله راغلل او د هغهٔ په
مخکښې ټيټ شول. هغوئ ورته ووئيل، ”ګوره، مونږ ستا غلامان حاضر يُو.“ ۱۹ خو
يوسف هغوئ ته وفرمائيل، ”يرېږئ مه، ولې زهٔ خُدائ پاک يم څهٔ؟ ۲۰ تاسو زما خِلاف
د بدو منصوبه جوړه کړه، خو خُدائ پاک دا په نيکئ بدله کړه، ترڅو چې د ډېرو خلقو
ژوند بچ کړی کوم چې نن ژوندی پاتې دی. ۲۱ اوس تاسو مهٔ يرېږئ. زهٔ به ستاسو او
ستاسو د بچو خيال ساتم.“ نو هغوئ له يې په نرمو خبرو تسلی ورکړه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یوسف مرګ

۲۲ یوسف د خپل پلار د خاندان سره په مِصر کښې اوسېدو، هغه د یو سل او لسو کالو
وو چې په حق ورسېدو. ۲۳ هغه د اِفرائيم بچی او نمسی ليدلو پورې ژوندے وو. هغهٔ د
منسی د زوئ مکير بچی هم په خاندان کښې وليدل. ۲۴ هغهٔ خپلو ورونړو ته وفرمائيل،
”زهٔ مرګِ حال يم، خو خُدائ پاک به په رښتيا سره ستاسو خيال وساتی او د دې مُلک
نه به مو هغه مُلک ته بوځی د کوم چې هغهٔ د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب سره پخه وعده
کړې وه.“ ۲۵ بيا يوسف د خپلو خلقو نه قسم واخستلو، هغهٔ وفرمائيل، ”زما سره دا
وعده وکړئ چې کله تاسو خُدائ پاک هغه مُلک ته بوځی، نو تاسو به زما هډوکی د ځان
سره وړئ.“ ۲۶ نو يوسف د يو سل او لسو کالو په عُمر کښې په مِصر کښې په حق
ورسيدو. هغوئ د هغهٔ د لاش اوچولو بندوبست وکړو چې خراب نهٔ شی او په تابوت
کښې يې کېښودو.

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.